

Maret

10 3

Märts
1939

35

SENTI

Naiſte ja kodunde kunkiri

Emad!

Teie vajate puhkust.

Ka Teie lapsed vajavad seda.

•

NOORSOO-AJAKIRI

VIIKING

maksab kuus ainult 35 senti,

kuid sellejuures valmistab ta terveks kuuks Teie lapsele rõõmu rikkaliku lugemisvara ja ilusate piltidega.

••

Ilmus müügile

moodsalt ja huvitavalt toimetatud noorsoo-ajakiri

Viiking nr. 3

32 lk. Kaas kolmevärvitrükis. Sisu osaliselt värvitrükis.

Palju lühijutte, kaks paeluvat romaani, kirjutisi kaugetest maadest ja rahvastest, artikleid spordist, kirjandusest, kunstist, mitmesuguseid mõistatusi. Käsitöid tüdrukutele ja poistele, foto-, male- ja kirjamaargi-nurgad jne.

Suured hindmõistatused.

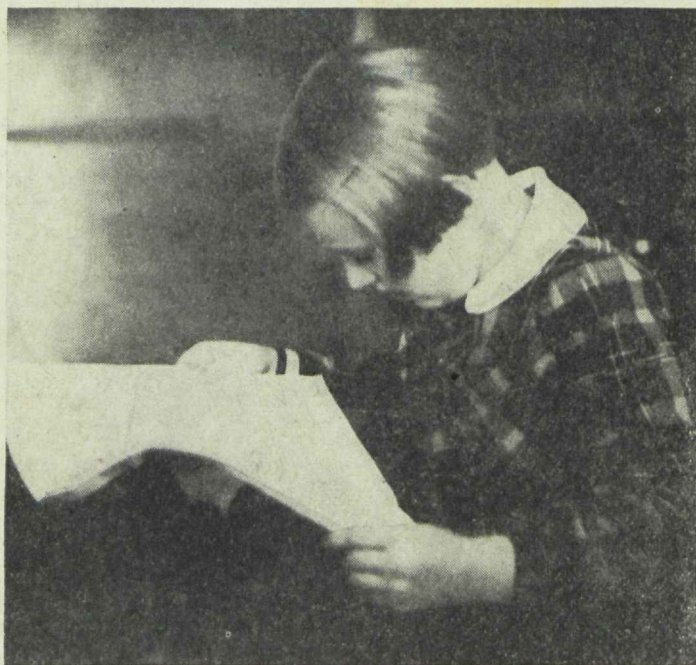
Naiste ja kodude kuukirja „MARET“iga koos tellides maksab „VIIKING“:

1 aastaks . . . . . Kr. **3.20**
1/2 aastaks . . . . . „ **1.60**
3 kuuks . . . . . „ **0.80**

ÜKSIKNUMBER 35 SENTI.

Müügil kõigis ajalehe-müügikohtades.

Kirjastus „MARET“,
Tartu, Ülikooli 25, pk. 22, telef. 15-20 ja 19-75.

Märtsi lõpul ilmub müügile
suure ja huvitava eelkevade-
numbrina

„Vallatu Magasin“
nr. 10

Müügil kõikjal. ● Hind 50 senti.

Maret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

NR. 3 (51)
5. AASTAKÄIK

MÄRTS 1939
TRÜKITUD 37 000 EKSEMPL.

Kevade tulek

Jaan Kärner

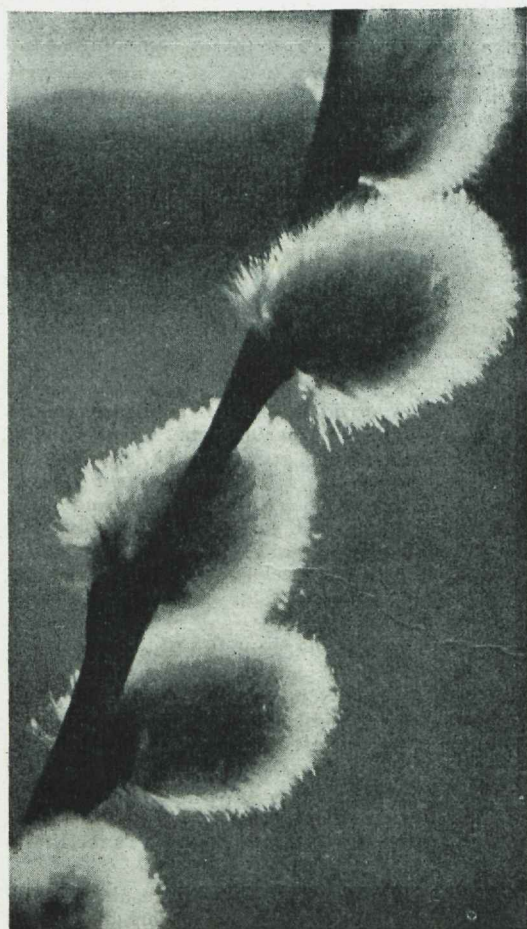
Vahuselt voolavad lumeveed
orgudes jõe poole:
kevad võimsasti murrab teed
metsadesse ja soole.

Päike taeva alt kiirgab tuld, —
loodus hõisates ärkab.
Magusalt põldudel lõhnab muld, —
orast ja rohtu tärkab.

Mahladest paisuvad pungad puul,
pehmed, soojad ja rõsked.
Mahedalt puhub lõunatuul,
otsekui silitaks põske.

Tagasi tulnud rästad ja lõod,
enam ei püsi vakka.
Armsaks koduringud ja nõod
saavad kui aastate takka.

Armsaks saab iga heli ja hüüd,
kiviigi kodupinnal,
ja ma tahaksin minna nüüd
kevade kaasas sinna.

KEVADEKELLAD

Egas neid kevadekelli polegi näha sealt kirikukuplistikust. Kuuldagi pole nende kumisevaid lööke mine tea kui sageli. Ainult harva helisevad nad — õhtupoolikuti, peamiselt laupäeviti ja pühapäeviti, kandes kaugele üle linna oma nukrutseva kaja ja kurbliku kõla.

Kuid küllap see nii just ongi ilus ja hea, et kevadekelli pole näha ja nende kumisevaid ühetoonilisi, ent ometi paljukõnelevaid, lööke kuuldub üsna harva. Just seepärast on nende kumin ja kaja ilus ning püha. Teeb vägisi sisemuse soojaks ja õilsaks, üsna siiraks koguni.

Kevadekellade helin väriseb kaua üle märtsilumest vabaneva maa ning ka siis, kui nad enam üldse ei helise, tundub, nagu heliseksid nad siiski-siiski ikka veel edasi. Neil on suur ja maagiline mõju — nad panevad hinge kauaks kaasa helisema.

Seepärast me ka ootame iga uut kevadet, igal aastal korduvat märtsilume hüvastijätku ning ilusate mõtete, suurte tunnete tere-käe sirutust kogu talve väsinult oodanud südamele.

Märtsiööd on kummaliselt sinakad-rohekad-valged. Kõik, mis päeval nriiseb, arglikult jooksuteed otsib, tõtlemist ja ruttu ihaldab, tardub ning vaikib märtsiööks. Sest märtsiöö ei tilgu hõbedat rennidest ja rentsleis ei jookse ta, vaid ta magab. Kõik kattub ning kaanetub. Terve maailm muutub õõseks kõlisevaks, murduvaks, hapraks, klaasiseks. Jääkirm loikudel pole kunagi hõbedast hõbedasem ega kuu tähtedega rohekal taeval kuldsest kuldsemad kui märtsiöö. Kummaliselt vaiksed ja tühjad on tänavad neil öil.

Ed. Männik

Esimene armastus

Peebuti lauavabrik vilistas seitse.

Sii jooksis kingakandade klõbisedes mööda konarlikke tänavakive. Ta väike süda vasardas nagu pump. Ent Sii ei hoolinud sellest, vaid sikutas veel kiiremini oma pikki peenikesi koibi. Nüüd pidi üks king peaaegu jalast minema lendu ja siis oleks tulnud igavikupikkune peatus. Kuid õnneks jäi king veel kuidagi püsima ja Sii lippas ümber nurga.

Sealt juba paistis emand Solli kahekordne puumaja. Veel kaks kole pikka plankaeda, siis oli Sii kohal. Ruttu jooksis ta mööda nagisevat treppi üles ning pistis võtme lukuauku. Järgmisel hetkel seisis ta väikeses kõõgis. Ühe silmapilgu kuulatas ta söögitoa ukse taga, kuid seal oli kõik vaikne. Emand Soll ega ükski ta neljast kaasiürilisest polnud veel magamast tõusnud.

Sii süütas ruttu tule ning asetas kohvivee keema. Oh, kõik läks seekord nõnda hästi! Isegi kõrvalkorteris ei haukunud kapteni koer. See igavene karvanäss, kes pidas justkui viha Siiga. Sest alati, kui Sii juhtus jääma hiljaks, pidi karvanäss klähvima ning äratas emand Solli. Ja siis juba oli teada, mis tuli.

Peagi tõusis kõõki hea kohvilõhn. Kuid Sii askeldas juba kärmelt laua juures. Lõikas suure kõõginoaga leiba ning määras kääruudele võid. See oli päris suur kunsttükk, sest leivad pidid olema kaetud võiga, kuid selle viimasega tuli olla kokkuhoidlik nagu hingeõnnistusega. Nüüd oli Sii juba harjunud selle kunsttükiga. Kuid varem nägi ta sageli emand Solli vihasid silmi, kui ühel kääru oli võid millimeeter paksemalt kui teisel.

Varsti seisis kõõgilual kaheksa ilusat kääru valmistehtult nagu pagari vaateaknal. Puudusid ainult veel vorsti- ja singilõigud. Kuid need seisis kapis luku taga — ja võtmed olid emand Solli taskus. Sest muidu oleks see naljarott Sii pistnud kõik kinni, nagu tavatses jutustada emand Soll kapteniprouale.

Korrage kostis teisest ruumist:

— Siina!

Sii jooksis ruttu magamistuppa, tegi väikese niksu ning tervitas:

— Tere hommikut, proua Soll!

Ent ta tervitust nagu ei pandud tähelegi. Kaks musta saapanõõpidega sarnanevat silma põrnitsesid pahuralt tüdruku otsa.

— Jälle oled sa pannud endale selga selle titekleidi. Kellele sa tahad meeldida oma pikkade pilbastega? Äh, anna mu hommikmantel siia.

Sii ulatas emand Sollile hommikmantli, kusjuures ta piilus salamahti peegli poole, kust paistsid nõnda selgesti ta pikad pilpad. Nojah, veidi pikad ja peenikesed olid need jalad, seda arvas Sii ka ise. Aga nad polnud kõverad nagu emand Sollil.

Nii see vist peabki olema, sest teisiti kaotaksid märtsiööd palju oma ilust. Kuid kes teab — kevadekellade üksikud arglikud löögid sealt kirikukuplistikust sobiksid harva võib-olla üsnagi. Jah, kindlasti koguni — oleme ju seda kõik kuulnud ning tundnud kevadepühade õõrahus, millal kellade kumin ja kaja laiub üle klaasiselt kõliseva maa, kadudes kauge kajana kuskile linna taha, kus lõpevad majad ning algavad põllud ja metsad ning kust ta ei tule enam kunagi tagasi.

Kuid ka märtsikuu päevad panevad hinge helisema ja sirutavad oma nõrga, rõõmsa, ilusate mõtete ja suurte tunnetega tere-käe südamele. Kui päike oma vidukil silmadega ja rõõmsa näoga naeratab lahkuvale lumele, tõtates mööda rentsleid kaasa veejooksuga, kas siis ei tunne meie, inimesed, oma südame kevadekellade helisemist ja selle kaja kaugele kadumist? Või kui just mitte seda, siis vähemalt kartust ja rahutust, et kas see veejooksuga kaasatõllev päike ei vii meie südame ja südamerõõmud kuskile kaugele meist eemale?

Ent asjata on see kartus ja rahutus. Vastupidi: päike ärksate märtsikiirtega sööbib üha sügavamale ja sügavamale meie südames, kuni varsti tunnetame — enne silmili ja kullerkuppe, et oleme ise muutunud helisevaks kevadekellaks ja ärksaks märtsipäikeseks.

Nii läheme igal kevadel, ikka ja alati, ikka ja alati, uuele kevadele, uuele päikesele ja uuele elule vastu: kevadekellade helina ja rõõmsa märtsipäikesega südames.

Ning titekleidi pidi ta panema lihtsalt seetõttu selga, et teine oli pesus. Ja rohkem neid kleite Siil polnudki. Kuid ta ei lohtinud sellest sõnagi emand Sollile lausuda, sest siis võis paks majaperenaine keema minna nagu kohvipiim.

Emand Soll ajas hommikmantli selga ning tõusis üles. Ta oli ümmarik ja priske nagu õun. Juuksed kohevil, kirju hommikmantel üle õla, tuhvlid jalas, nõnda lohises ta kõõki nagu kindral rügemendi ülevalt. Vaatas võileibu, haistis keeva kohvikannu, silmas pliidi all pragisevat tuld.

Sii ootas hinge kinni hoides, kas juhtub midagi või ei. Ruttu libises ta mõttest läbi kümme asja. Veevang oli vett täis... noad-kahvlid puhastatud... põrandamatt klopitud... solgiämber tühi... Aga kingad, huu! Emand Solli nelja kaasiürilise kingad olid puhastamata.

— Siina! avas siis emand Soll korrage suu.

— Jah, proua, pöördus Sii ümber, näost punane, sest nüüd oli teada, mis kingade pärast tuleb.

Ent emand Soll pistis käe taskusse, võttis sealt kõõgikapi võtme ja lausub:

— Pane keema kaks muna. Üks mulle, teine noorhärja Taavelile. Aga vaata, et sa vorsti või sinki varastama ei hakka.

Ta pöördus ümber ning lahkus kõõgist.

Nagu kivi langes Sii südamele. Aga see oli imelik, et emand Soll laskis noorhärja Taaveli jaoks keeta muna. Esimesel olid kõik üürilised maksnud oma korteri- ja kostirahad, ainult noorhärja Taavel jäi võlgu. Tema tuli ja läks linna niisama kõhuka portfelliga nagu vana kohtukirjutaja Kiimaskki, ent ometi ei käinud ta kuskil ametis. Ühe kuu oli ta olnud kindlustusseltsi-agent, siis kuulustustekorjaja ning mingi esindaja. Nüüd polnud tal aga mingit ametit, sel vaesel noorhärja Taavelil. Seda teadis Sii selgesti, sest emand Soll jutustas sellest ise kapteni-prouale.

Kuid nüüd muna, see oli imelik. Sii tundis südames väikest pistet. Ta oli alati salamahti määrinud Taaveli leibadele kõige enam võid. Oli mõnikord lõiganud vorstiviilukagi pisut paksema ning täitnud väikese suhkrutoosi ääreni. Seda oli märganud ka noorhärja Taavel, sest ta naeratas alati Siile ja pilutas oma ilusaid silmi.

Siis tundis Sii nagu imelist rõõmu südames. See kõõk ei paistnudki olevat enam nõnda kitsas ja väike ning emand Solli tusatujud olid kanda palju kergemad. Noorhärja Taaveli naeratus tõi alati nagu päikest Sii südamesse.

Nüüd pani ta kaks muna keema ja avas siis tasakesi söögitoa ukse. Ta hiilis nagu vaim läbi ruumi koridori, kus seisis

KAHEKESI KEVADES

uste taga neli paari kingi. Esimesed, need olid vana kohtukirjutaja Kiimaski omad. Vanahärra oli niisugune hajameelne, segas mõnikord kahvliga kohvi ringi ning asutas pühapäevahommiku tööleminekuks. Need kingad võisid jääda puhastamata, sest vana Kiimask ei märganud niikuinii seda. Teised kingad kuulusid proua Varesele. Ruttu lükkas Sii kandade ümbert pori maha, siis natuke kreemi — ja kingad olidki puhad. Kolmandate jalanõude omanik oli noorherra Taavel.

Sii seisis nende kingade ees hetke, seisis nagu mõeldes. Need olid kuidagi armsad kingad, päris südamelähedased. Kui Sii sellele mõtles, siis värvus ta kitsas kahvatu nägu kuni juusteni tumepunaseks. Kuid nüüd polnud aega viita tunnetega, vaid tuli töötada saapakreemi ning harjaga. Siis veel ärijuht Sotniku viltutallatud kandadega saapad — ja Sii lippas tagasi kööki.

Ent ta tuli üks hetk hilja. Juba oli emand Soll jõudnud rõivastuda lillelisse kleiti ning seisis kurjakuulutatavalt söögitoa lävel.

— Ah-haa! naeris ta. — Jälle olid sul kingad puhastamata. Küll ma sind õpetan korda pidama. Täna kannad sina Puu-Jaani eest vee vannituppa.

Siis järsku läks ta nägu punaseks ja ta rõõgatas:

— Munad! Lollpea, sa keedad munad kivikõvaks.

Ruttu jooksid mõlemad kööki, Sii ees, emand Soll ähkides järel. Aga munad olid juba kõvaks keenud, sinna ei saanud enam midagi parata.

— Sa kutsikas! sisistas emand Soll läbi hammaste.

Ta oli nõnda vihane, et oleks puhkenud kasvõi nutma. Kuid juba olid üürilised virgunud. Vanahärra Kiimask paugutas toauksi ning vannitoast kostis veesolinat. Sii kallast ruttu kohvi tassidesse, aetas võileivad taldrikuile ning jagas hommikueined tubadesse. Kohtukirjutaja närts oma leibu püstijalu, rüübatas kohvi peale. Siis pani ta tassi lauale ning läks ja topis midagi oma tohutusse portfelli, et seejärel jälle söömist jätkata.

Kell oli viis minutit pool kaheksa läbi. Kõik ruttasid ja askeldasid, vesi solises, sahtlid kriuksusid kinni ja valla, ainult Taaveli toas oli kõik vaikne. Kui juhtus Sii kingakand klõpsuma kõvemini vastu põrandat, siis tõstis emand Soll sõrme huulte ja sosistas:

— Tss! Noorherra magab veel.

Ta oli nüüd täiesti rõivastunud. Mitu sõrmust ja käevõru ehtisid ta käsi. Juuksed olid soetud kuklasse, küüned ja suu punetasid, silmad särasid. Ta vaatas end rõõmsa üllatusega peeglis, mis ei lasknud paista silmaalustel kortsudel ega suuvoltidel. Niisugusena oli ta veel priskem kui too upsakas kapteniproua.

See muutis ta nagu pisut lahkemaks ning leebemaks. Võluva naeratusega sulges ta kohtukirjutaja ning ärijuhi järel ukse. Preili Vares oli läinud juba mõni minut varem haigutama oma kassaputkasse ühte ärrri.

— Siina, kata mulle ja herra Taavelile laud söögituppa, hüüdis ta kööki.

Sii tundis südames nagu pigistust. Ta pidi teenima seda edevat rasvarulli söögi ajal ning noorherra Taavel vaatas seda pealt. Kohvitassid klirisesid Sii käes, kui ta sellele mõtles. Ja korraka mõtles ta, et kui pistaks siit köögist putku. Jookseks ära ja läheks maale ristiema poole. Seal on nii ilus ja avar, päike paistab ning kevadine muld lõhnab. Ristiema oli kutsunud mitu korda, sest tal polnud lapsi. Aga Sii ei tahtnud minna, sest lootis pärast keskkooli lõpetamist paremat elu. Nüüd oli ta kooli lõpetanud, ent sai vaid teenijaks emand Solli kööki. Huu! See valmistas Siile alati südamevalu.

Ja nüüd hakkas veel emand Soll libitsema noorherra Taaveli ümber. Laskis talle keeta mune, kutsus söögituppa, andis vist rahagi. Ja ometi oli Sii tundnud alati endamisi, et tema ja Taaveli vahel on mingi kummaline side. Nad naeratasid teineteisele, pilgutasi silmi, ja kui mõnikord olid juhtunud kokku puutama nende käed, siis punastus Sii juusteni. Ning missuguseid kummalisi unesidki oli näinud Sii! Nad olid kõndinud üle suure välja, tema ja Taavel. Ning korra — oh! — Sii punastus alati, kui mõtles sellele, oli Taavel teda suudelnud. See oli muidugi unes, aga Siile näis, nagu oleks see juhtunud päris ilmsi.

Kell lõi juba pool üheksa, kui noorherra Taavel väljus oma toast. Ta oli sale ja pikakasvuline, naeratava näo, säravate silmade ning ilusate juustega. Emand Soll muutus teda nähes kohe rõõmsamaks. Ta sädistas otsekui varblane, heitis salaja pilke peeglist, kust paistis ta kallis siidkleidis kogu ning säravad ehted.

KEVADEMAASTIK

— Istuge, Siina toob meile kohe kohvi, ütles ta.

Kui Sii tuli kandmikuga, ei tahtnud ta vaadatagi Taaveli poole. Ent selle säravad pilgud tõmbasid teda enda poole nagu magnet. Ning korraga nägi ta tema naeratust, seda imelikku poisikeslikku ning kelmikat naeratust, mis muutis ta südame ühel hoobil kergeks. Emand Sollgi märkas vist seda, sest ta mustad värvitud kulmukaared läksid kortsu.

Kuid Sii oli õnnelik. Ta kraameldas köögis, pesi ja kuivatatas sööginõusid, kuid kingakannad klõpsusid rõõmsalt vastu põrandat. Võib-olla ta oleks laulnudki, kui poleks emand Soll ja Taavel istunud oma kohvitasside juures söögitoas. See väike köök oli muutunud nagu palju avaramaks ning päikeserikkamaks.

Poole tunni pärast tuli emand Soll pahurana kööki ja lausutas:

— Ma ei salli, et minu köögitudruk eputab üürilistega. Said aru, mis?

Sii ei vastanud.

Emand Soll astus lähemale. Ta lõhnas tugevalt parfüümi ja lõhnavee järele. Väikesed mustad silmad vahtisid teravalt tüdrukut. Ta suu liikus, et midagi öelda, ent mõtles siis teisiti, pöördus järsku ümber ning käratas:

— Too Petu kööki, täna lõunaks tuleb kanasupp.

Petu oli suur hallikirja kukk. Juba nädalapäevi oli Sii oodanud hirmuga seda käsku. Ent emand Soll oli nagu unustanud turult ostetud kuke. Igal hommikul ja õhtul viis Sii Petule leiba, teri ning kausiga joogiks vett. See suur punase harjaga ning uhke sabaga kukk oli talle nagu armsaks muutunud.

Ent täna tuli see jõe tapmispäev.

— Huu! undas Sii trepist alla kuuri minnes.

Seal juba ootas Petu temalt süüa. Kargas puuriidalt maha ning hakkas kokutama Sii ees oma kummalist kukekeelt. Ta oli muutunud juba päris julgeks, lastes end Siil silitada ja kinni võtta. See usaldus muutis Sii südame veel hõrdamaks. Juba teist korda mõtles ta sel hommikul, et kui putkaks siit õige minema. Nüüd võtaks ta ka Petu kaasa ja nad läheksid maale ristiema poole, kus oleks ruumi mõlemale.

Aga juba hõikas emand Soll ülalt köögiaknast:

— Siina, tule ruttu!

Sii võttis kuke kaenlasse ja jooksis mööda treppi üles.

Emand Soll juba ootas keset kööki ja käsutas:

— Seo jalad kinni, muidu hakkab rabelema.

Sii otsis paela ja sidus kukel jalad kinni. Emand Soll läks magamistuppa, heites endale selga hommikmantli siidkleidi katteks. Sest ta pidi ise tapma Petu, kuna too tüdrukutirts ei saanud sellega hakkama.

— Pane pea pakule, ütles ta tagasi tulles.

— Huu! undas Sii.

— Ära tõina, ega see pole sinu pea, naljatas emand Soll suurt kööginuga otsides.

Kuid kööginuga polnud kuskil. Emand Soll tuhnis sahtleis, vaatas riuleile ja kapi taha. Kuid nuga oli kadunud nagu tina tuhka. Ta hakkas Siiga urisema, et see köögis korda ei pea. Kuid Sii ei vastanud sõnagi. Ta mäletas väga hästi, et hommikul oli jäänud nuga kappi suure leivapätsi alla. Võib-olla ei leia emand Soll sealt nuga üles ja siis jääb ehk selleks korraks Petu ellu.

Emand Soll lükkas vihaseks kapiuksed kinni, pööras jalaga vastu ämbrit ning hakkas vanduma. Sii pigistas silmad kinni, nagu ei kuulekski ta perenaise sõnu. — Praaligu, mõtles ta, — ainult kui mööda läheks see jõe kuketapp. Kuid siis otsustas emand Soll minna kapteniproualt laenama nuga.

Kohe seejärel astus kööki noorhärä Taavel. Ta oli kamminud oma mustad juuksed üle pea ning naeratas iseteadvalt.

— Mis siin lahti on? küsis ta, nähes keset kööki pakku ning köidetud jalgadega kukke.

— Huu! näitas Sii Petule.

— Ah-haa! naeris Taavel.

Ja siis tuli ta silmi imeline läige. Ta võttis Sii käe ja küsis:

— Kas sa kardad, väikene?

— Huu! kordas Sii ja ta õlad värisesid.

Korraga haaras Taavel Sii õlgade ümbert kinni ja surus tüdruku enese lähedale. Ta kummardus alla ning otsis tüdruku huuli. Ta hingeõhk oli palav ja kätes erutus. See muutis korraga Sii nagu kaineks. Ta tundis äkilist vastikust selle pika, siledate juuste ning naeratava näoga mehe vastu.

— Laske mind lahti! hüüdis ta rabeldes.

Ent mees haaras tema ümbert veel tugevamalt kinni. Sii unistustes pidi see juhtuma kõik hoopis teisiti. Ainult õrnalt, üsna armsalt ja naeratades võis see pikk mees silitada tema pead ja põski. Ning suudeldagi oleks tohtinud ta ainult nii, nagu puudutab tuuleõhk puulehti. Aga nüüd murdis Taavel teda kogu jõust, nagu oleksid nad kaks looma, kes teineteisele kallale tunginud. Siil vabanes üks käsi ja ta surus kõik viis teravat küünt mehe näkku.

Mees laskis tüdruku lahti ja karjus:

— Metskass!

Siis kadus ta söögitoa ukse taha.

Sii vaatas ühe hetke köögis ringi, nagu oleks ta unest äriganud. Ta mõistis, tema esimene armastus oli purunenud nagu klaasnõu tuhandeks killuks vastu kivi põrandat. See oli nõnda valus, et ta pidi peaaegu puhkema nutma. Ent ta surus kangekaelselt huuled vastamisi ja vaikis. Siis võttis ta varnast oma mantli, tõstis põrandalt üles kinniseotud jalgadega Petu ning jooksis nagu põgenedes trepist alla.

Nüüd olid nad mõlemad pääsenud, tema ja kukk Petu.

TEADAANNE MEIE AJAKIRJADE OSTJATELE

Kui Teie järgmist „MARETIT“, „VALLATUT MAGASINI“, „VIIKINGIT“ või „50-SENDIST ROMAANI“ oma senisest ajakirjade-ostukohast müügil ei leia, siis on see tingitud asjaolust, et müügikoht ei ole meile oma rahalisi kohustusi õiendanud. Palume sellisel juhul pöörduda mõne teise lähema müügikoha poole, kust saate soovitud ajakirja.

KIRJASTUS „MARET“.

Suurvesi uputab

Suurvesi ulatub ühelt silmapiirilt teiseni, kuid selle keskel tõuseb siin-seal kuiva maad ja sel kuival maal paistab väikesi mügerikke nagu hukkunud laeva riismeid. Igal kõrgendikul on paar puupinki, viletsalt kokkulöödud laud, väike kapp, madal raudpada, mis on asetatud mustade saviplonnide peale. Kuid pada on külm juba nädalaid, sest puuduvad põletusained. Suurvesi on viinud kõik.

Iga selline kõrgendik on nüüd varjupaigaks neile, kelt uputus on kõik võtnud. Kõik nende varandus on nüüd vee all, seal on ka viljaseeme, mis on külvatud, mille lõikust aga kunagi ei nähta. Igal künkal on inimesi, mees, naine ja lapsi, mõnedel lisaks vanaisa ja vanaemagi, kuid neid ei ole enam palju. Enamasti on järel vaid isad, emad ja lapsed. Nende isade ja emade vahel käib alatine vaikne võitlus või jälle valitseb seal öudne vaikus. Mille pärast võideldakse?

Siin on isa, noor talumees, kes heidab oma naisele tusaseid pilke. Nad on abiellunud õige noorelt, sest kuigi kõik need viis on nende lapsed, on vanim neist alles kaheksa-aastane ja isa ei või olla rohkem kui kahekümne kuue ning ema on veelgi noorem. Isa on tugev ja tõmmu, kuid väga kõhn nüüd. Ta on selline mees, nagu nähakse igal pool maal, mees, kes armastab oma maad ja on uhke oma küntud põldudele ning kollastele viljakuhilatele. Ta on uhke nendele, kuna kõik see on tema töö vili, ja ta on uhke, et ta on tugev ja osav.

„Ema silmitses teda vargsi ja pöörab pea kohe kiiresti ära. Ta on olnud nägus ümmarapõseline maatüdruk ja ta jalad on kinni nõõrimata. Kui ta keha poleks nii kõhn, oleks ta hästi arenenud ja tugev.“

Kogu aeg ta valvab oma lapsi. Kaht vähimat ta ei jäta kunagi. Üks lebab ta rindadel, mis on kuivanud ja tühjad. Kuid too väike kahvatu olend, keda ta oma rinnale surub, saab siit ometi lohutust ja ta kaebed vaikivad hetkeks. Teine, väike tüdruk, paariaastane, on üha hääletuna ja liikumatuna ema teisel käsi varrel. Ka teised kolm last ei liigu palju; kui aga mõni neist pisutki kaugeneb või veepiirile läheneb, kutsus ema ta kiiresti tagasi ega rahune enne, kui kõik lapsed on jälle tema käeulatusel.

Eriti öösiti on ema rahutu. Ta magab vaevalt üldse ja lapsi hoiab ta enda ümber. Mitu korda ärkab ta oma poolunest ja otsib käega oma lapsi. Kas nad on kõik alles — kõik viis? Kus on teine tüdruk? Seal — seal ta on — kõik on siin. Kui isa veidi liigatab, hüüab ema teravasti:

„Mis sa teed — mis viga on?“

Mõnikord sõitleb isa teda kibedasti. Ema teab, miks ta nii kirub. Kuid ta ei vasta sõnagi. Ta tõmbab vaid lapsed endale lähemale ja loendab neid pimedas.

Kui hommik kätte jõuab, asub ta virgalt toimetama, nagu oleks palju toitu valmistada. Ta ammutab veidi külma vett jõest ja segab sellesse pisut neist väheseist jahudest, mis neil veel järel on. Ta püüab rõõmsasti öelda:

„Siin on palju rohkem jahu, kui ma arvasin. Sellest jätkub meile veel mitmeks päevaks.“

Ta korraldab nii, et isa saab kõige suurema osa, ja hirmu- nult vaigistab ta kaht vanimat poega, kes nõuavad lisa, vahtides vilksamisi isa poole, kes põrnitseb neid süngelt ega lausu midagi. Ema oma osa on kõige vähem, kuigi ta teeskleb, nagu lõrbiks ta seda kaua. Sageli on ta söömatagi, öeldes, et tal pole nälga või et tal on sees valud. Ta kasutab ära iga hetke, kui mees on talle selja pööranud, ja annab kiiresti oma osa kahele noorimale.

Kuid isa ta ei peta. Kui see näeb, mis ema teeb, hüüab ta talle:

„Ma ei kannata, et sa tunned nälga, et need elaksid!“

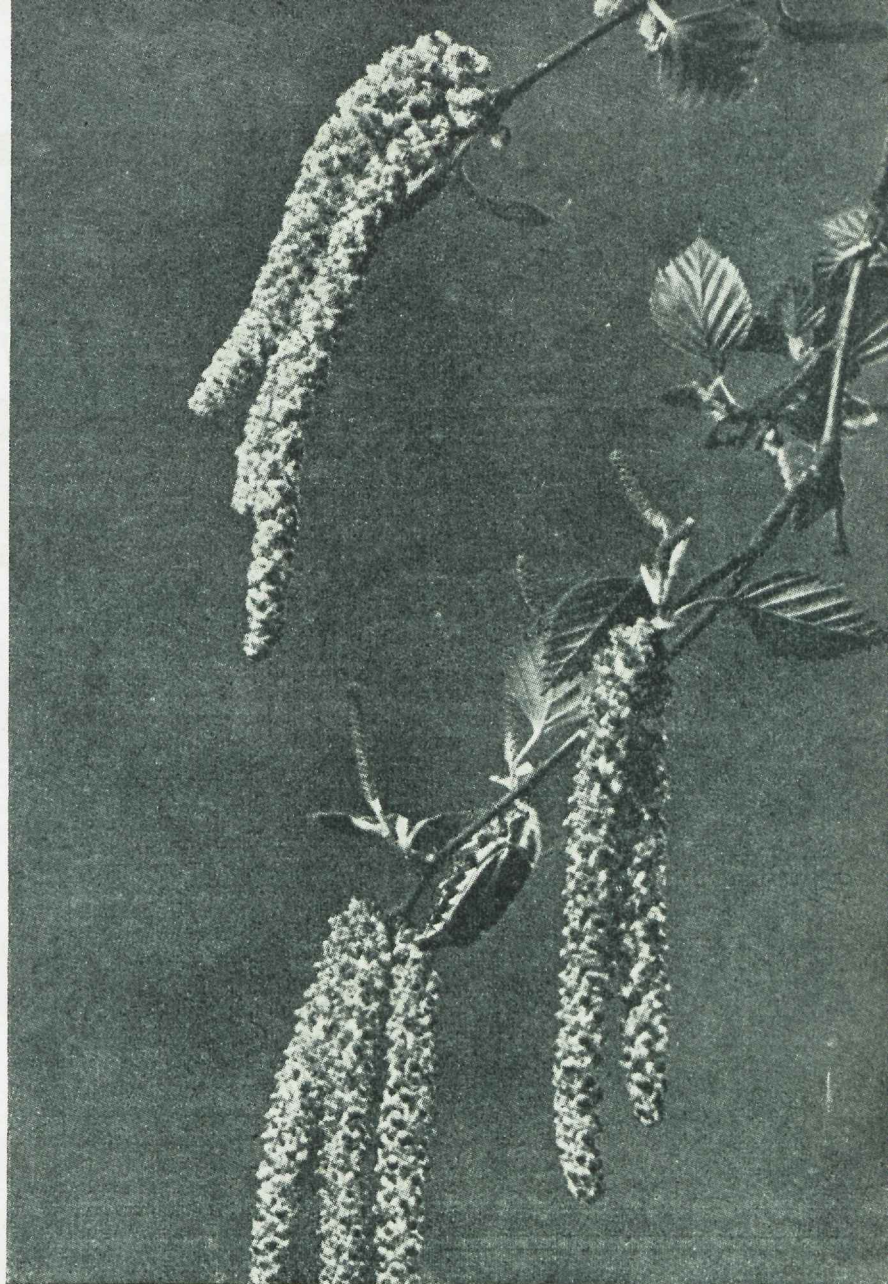
Ja ta ei rahune enne, kui ta näeb ema tõstvat tassi oma huulte. Ema joob vähehaaval rüübates ja väikeste lonksude kaupa, et see näiks rohkemana.

Kuid hoolimata ema pettevõtteist, teab mees, kui napid on nende tagavarad ja et lapsed on alatiselt näljas. Sageli ei hooli nad ema vaigistustest ja mõlemad poisid tõstavad tihti kaeb- likku nuttu. Need olid varem paksud punasepõselised poisid, kes said süüa niipalju kui tahtsid, ega mõista nüüd, miks vesi on tulnud ning katnud kõik maa, ja nende arvates peaks isa leiutama mingi vahendi, et nad siit minema pääseksid.

Isa läheb vee äärde ja katab kätega kõrvad, et mitte kuulda oma poegade hädaldamist. Selliseil hetkil jäigistub ema nagu hirmust ja ta püüab rahustada lapsi, sosistades neile:

„Ärge viige isa meeleheitele. Olge vait — olge vait!“

Nähes ema nägu, vaikivad väikesed poisid hirmuga, sest

VARAJANE KULALINE

nad tunnevad vaistlikult hädaohtu, kuigi nad ei tea, milles see hädaoht on.

Kuid ema ei suuda igavesti valvata. Tuleb öö, millal ta nälginud ihu vaibub unne ilma ta enese teadmata. Ta hoiab ikka käsi oma laste üle laotatuna. Kuid ta ei tea ega kuule, kui isa liigatab ja sosistab midagi kahele vaikivale väikesele tütrele. Tüdrukud järgnevad isale täis usaldust kaugemale vee äärde. Isa tuleb vaarudes tagasi, üksi, ja vajub pikali pime- dusse. Ta oigab raskelt mitu korda ja iga ohe on nagu maha- surutud oie.

Hommiku hallis hämaruses ärkab ema äkki. Ta ärkab, kokkumine südames, sest juba enne virgumist on ta tajunud, et ta on tukastanud. Ta käed kobavad vabisedes üle laste. Kus on kaks? Ta karjatab ja hüppab äkki jalule. Ta sööstab mehe juurde, haarab tast kinni ja karjub talle:

„Kus on mu kaks last?“

Mees istub kummargil maas, konksus põlvedega, ja ta pea ripub raskena põlvil. Ta ei vasta.

Ema määrteb. Ta nutab taltsutamata ja raputab meest õlgadest ning karjub talle:

„Mina olen nende ema — mina olen nende ema!“

Ta karjumine äratab kõik inimesed väikesel paopaigal. Kuid ei kuulu häältki, keegi ei vasta. Igaüks teab, mis see tähendab. Nii juhtub sageli. Ema vaibub lootusetusse kaeblemisse ja ta hallid huuled vabisevad:

„Ükski ema ei võiks kunagi teha säärast tegu — ainult isad võivad nii teha, isad, kes ei armasta oma lapsi ja kes ei ohverdaks neile väikest toidukübetki!“

Siis alles hakkab morn isa kõnelema. Ta tõstab pea põlvedelt, vaatab naist hallis hämaruses ja pomiseb:

„Ära ütle, et ma ei armastanud neid.“ Ta pöörab pea ära ja jätkab hetke pärast: „Nad ei kannata enam nälga, nende kannatused on lõppenud!“ Ja äkki ta nagu murdub ning ta nutab tasa, hääletult. Ja nähes ta masendunud nägu, vaikib ka ema.

*) Samalt autorilt ilmub Kirjastus „Mareti“ väljaandel romaan „Ema“ — sarjas „Kaasaegsete kuulsamate nais- kirjanikkude romaane“.

3. järg.

Dekid olid veel niisked hommikutualetist, nad lõhnasid märja puu järele. Sealt tuli juba Warren Prince nurga tagant joostes. Treenitud jooksja laitmatu kehahoiangus sooritas ta kiiresti mõned ringid. Siis sõitis ta liftiga võimlasse. Aparaadid ja võimlemisriistad särasid nagu kliinikus. Ta ratsutas kõva galoppi, siis poksis ägedalt. Nüüd oli ta keha kuum kõvast tõöst. Warren oli rahul.

Veel hingetult jooksis ta alla ujumisbasseini. Bassein oli uhkus ning toredus ise: malahhiitrohelistest marmorist, seinad lõhiroosad, kaskaad soojendatud merevett purskus kohisesedes suurde vaagnasse. Ainult üksikud külalised olid seal. Paistis nii, nagu oleks laevauhing terve selle „Cosmose“ üksi Warrenile ehitanud.

Pärast kümblust võttis Warren Prince lillede-hallist punase nelgi ja asetas selle endale kuue nõopauku. Siis läks ta söögi-saali. See oli veel tühi. Aga oma laua lähedal märkas Warren pronksina säravat pead, õhukese halli juukseparjaga kuklas. See oli professor Reifenberg, Königsgarteni muusikaõpetaja.

„Kinsky!“ mõtles Warren, kuna ta Reifenbergile lähenes.

Warren tundis professorit juba endisest ajast, Bostonist. Ta oli tol ajal veel üliõpilane ja kirjutas pisiartikleid *Musical Reviews*'ile. Eile ekspressis, mis tõi reisijaid sadamasse, oli Prince Reifenbergi jälle näinud. Ta magas päris üksinda ühes esimese klassi kupees ja Warren hiilis tema juurde. Professor võttis ta vastu kõige suurema lahkusega.

„Boston, Boston? Jah, ma mäletan teid veel päris hästi, härra Prince!“ Isegi Prince'i nimi oli tal veel meeles — temal, kes oli esimene Chopini mängija maailmas.

„Tere hommikut!“ ütles Warren, kuna ta Reifenbergi laua juurde astus. „Lubage, et einestan teie lauas, härra professor?“ Warren võttis istet ilma pikema formaalsuseta. „Kahjuks katkestati meie jutuaajamist eile rongis. Ka minul on teile üks küsimus esitada, üks väga tähtis küsimus.“

Reifenberg tegi piinlikkust reetva liigutuse. „Palun, härra Prince!“ ütles ta. „Küsimus?“

„Jah, küsimus, mis mulle näib tähtsana. Kuidas on selle mehe nimi, kellega proua Königsgarten oli abielus?“

„Selle mehe nimi, kellega proua Königsgarten oli abielus?“ vastas Reifenberg hajameelselt ja järelemõtlikult. „Silmapilk!“ Reifenberg kutsus stjuuardi ja hakkas temaga pidama pikki läbirääkimisi. Ta oli juba mõningaid eelsõoke maitsnud, aga nüüd oli siin kõne millestki päris konkreetselt.

„Minu armas sõber,“ ütles ta Prince'ile. „Olen filosoof, aga selle filosoofiga ei saa ma nõus olla, kes kõneles: miks sõõvad ainult lollpead hästi?“

Reifenberg sõi.

„Te pöördusite enne minu poole küsimusega,“ algas ta lõpuks, „küsimusega —?“ Ta kallutas tooliga niikaugemale taha, et Prince hakkas kartma, et ta ümber kukub. Siis tõmbus ta nagu süngelt-dramaatiliseks maskiks. „Felix. Te mõtlete Felixit? Miks tahate seda teada?“

„See huvitab mind. Te ütlesite eile, kui me rongis istusime, tema nime mitmed korrad, aga olen selle kahjuks unustanud.“

„Oh-jaa, jaa, ma hakkasin teile seda lugu lahutusest kõnelema, aga meid katkestati,“ jätkas Reifenberg ja kallutas uuesti tooli ettepoole. Ta näis äkki hajameelsusest ärkavat. „Tahtsin teile seda lugu seletada, ütlesin ma, jah. Ameerika ajalehed on sellest sensatsiooniliselt juttu teinud, aga mitte just maitsekalt. Üks ajaleht oli isegi kirjutanud, et Kinsky ärevuse tagajärjel enesetapu sooritas.“

„Kinsky?“ katkestas Warren professor Reifenbergi. „Ütlesite te Kinsky?“

„Jah, nii oli Felixi nimi või — nii on ta nimi veel praegugi. Sest ta elab — vaatamata Ameerika ajakirjandusele.“

Reifenberg naeris.

„Viinist?“

„Jah, Viinist. Nüüd eluneb ta Salzburgis.“

„Ons Kinskysid palju?“ küsis Warren väikese pausi järel.

Reifenbergi silmalaud, mis muidu närviliselt pilgutlesid, seisatasid hetkeks. Ta vaatas Prince'ile heasoovliku piiguga otsa, oiles imestunud kummalise küsimuse üle.

„Seda ma ei tea,“ ütles ta. „Igal juhul on ta pärit väga tähelepanuväärsest perekonnast. Kinskyd on generatsioonide kaupa ohvitserid või muusikamehed — või mõlemad kokku. Felix Kinsky polnud kunagi ohvitser. Ta avastas juba õige vara oma kalduvuse muusikale. Ja ta ema, kes oli ise päris silmapaistev diletant, pani rõhku poisi muusikalise ande arendamisele. Nii siis tuli, et Kinsky hakkas juba väga varakult muusikaga tegelema. Juba kuueteistkümne-aastaselt kirjutas ta oma esimesed kompositsioonid.“

„Ta on ka komponist?“

„Jah,“ vastas Reifenberg teatud määral imestunult. „Aga kust võisitegi teada, et ta on üks tähtsamatest komponistidest? Ta omas isegi ebatavaliselt suurt muusikaannet ja oleks päris kindlasti karjääri teinud, kui — tal oleks olnud pisut õnnelikum iseloom. Felix võttis tol korral vastu kapellmeistri-koha provintsis. See oli Linzis, Doonau kaldal. Ta tahtis saada laivalisi kogemusi, ta kirjutas tol korral ooperit, see oligi peapõhjuseks, sest tol korral oli ta veel rikas. Lühidalt, Linzis õppis ta tundma Königsgartenit, aednikutütar. Ta väidab isegi, et tema on Eva hääle leitutaja. Ta ütleb sageli, et Eva on tema looming. Igal juhul andis Kinsky talle hariduse. Ta tõi Eva Viini, et temaga seal abielluda. See oli ta esimene suur viga. Seda ei oleks ta kunagi tohtinud teha!“

„Ei? Miks siis?“

„Mitte kunagi!“ Reifenberg kallutas tooli jälle tagasi. Ta pilgutas silmi, siis ütles ta: „Ei, ei, ei, Eva Königsgarteniga ei abielluta.“

Prince istus arusaamatute, pisut halpide silmadega.

„Ei, ei. Loodusjõuga ei saa abielluda. Ei saa abielluda õhuga, merega, tulega. Loodusjõudu võib imetleda, aga mitte omada. Või siis peaks ise ka olema samasugune loodusnähtus, veel tugevam jõud. Kas mõistate seda, Prince?“

Prince mõtles oma märkmikule. Reifenberg mahvis oma sigarit.

„Noh, ilus,“ jätkas ta. „See õnnetu Kinsky tegi selle vea — selle võimatuse! Ta on tundeinimene, väga, jah — võib-olla isegi hädaohtlikult komplitseeritud. Eva pole aga muud midagi kui päris lihtne inimene, päris laps oma instinktidega, kes järgneb ainult oma sisemisele käsule. Ta ei tee midagi, mis talle ta sisemine loomus ei käsi. See ongi kõige oivalisem temas! See oli Kinsky poolt traagiline eksitus — uskuda, et loodusjõudu võib omada, ja sellele ta komistaski.“

Reifenberg laskus mugavalt tooli ja kortsutas traagiliselt oma laupa. Ta raputas mõttikult pead. „Iga inimene,“ ütles ta, „komistab kord elus, varem või hiljem, oma iseloomu nõrkuste. See Felix komistas enese ülehindamisele ja kõrkusele. Ta uskus, et ta omab vastupanematut mõju kõikidele inimestele.“

Jogal

**TABLETID
NÄRVIVALU JA
ISHIASE PUHUL**

Saadaval apteekides.

Valmistaja: Liivalaia apteek, V. KUIK, Tallinn

**NIVEA
KREEM**

Nahakaitseks - **NIVEA**

Majapidamistööd ja alaline kokkupuutumine veega muudavad käed karedaks. Nahk muutub kestendavaks ja lõhkeb. Hoidke oma käsi! Masseurige neid igal õhtul Niveaga, nii et kreem tungiks sügavalle nahasse. Nivea-kreem elustab ja värskendab nahka, ja Teie rõõmustute oma nooruslikust jumest.

Hinnad alates 30 sendist.
Werner Mehks, Tallinn, Vene 19

65g
ct100

Kahju temast! Muidugi pidi varem või hiljem tulema kokkuvõtte, igaüks nägi seda. Sinna juurde veel see, et Kinsky naise üldse ei tundnud. Tal oli varem olnud ainult paar põgusat jahedat vahekorda, see oli kõik. Äkki aga haaras teda otse pöörane armastus Eva vastu. Kinskyd on valitsemishimulised ja siis on päris mõistetav, et Kinsky soovis, oh, ei soovinud, vaid päris lihtsalt nõudis, et Eva teda samasuguse kirega armastaks. Ta ei taibanud, et lapsele ei saa armastust peale sundida. Te võite teha, mida tahate, lapse armastus on olemas või seda ei ole."

Reifenberg oli arvamisel, et Eva nägi Felixis esmajoones oma õpetajat ja sõpra, ta vaatas tema poole üles. Kas ta teda aga kunagi armastas, selles ta kahtles. Eva arenes tol korral Viinis maatüdrukust daamiks —, aga ei, see oleks jälle vale! Ta õppis Felixi karmi kasvatus kriitilise pilgu all rõivastuma ja käituma nagu daam. Imetleti Eva värskust ja loomulikkust, tema häält, tema annet, jah, imetleti Evat päris lihtsalt kui naist. Aga hoidku, kui keegi julges Evale ka kõige pisema komplimendi öelda, Kinsky muutus kiivusest näost kriitvalgeks. Eva kuulus ilma erandita temale!

Ja kui siis tuli laps, väike Grete, siis oli nende mõlemaga läbi. Eva oli ainult veel ema, mitte midagi muud kui ema ja vaatas veel vaevalt Felixile. Felix kannatas tol ajal raskesti. Mõõdas! Nad ei sobinud enam ühte ja olid ka mõistlikud, nad läksid lahku, pärast seda, kui nad olid mõned aastad veel teineteist piinanud.

"Tol ajal tutvusin ma," ütles Reifenberg ja ta nägu säras, „Evaga. Ta töötas päevad ja ööd. Ta töötas raskelt ja vaevaga. Ükski inimene ei uskus seda praegu. Ta angažeeriti Viini õueooperisse. Aga tema esinemine seal oli viga. Siis katsetati temaga provintsilavadel, kuid ikka ilma eduta. Hirm pigistas ta hääle kinni. Oli raske teda tol korral julgusele õhutada. Ja siis äkki! Äkki, päris äkki, nagu Eva juures ikka on, kui ollakse meeletehete lähedal. Tema tõus algas, kiire tõus, mis pani terve maailma imestuma. Ainult mind mitte!“ Reifenberg naeratas õnnelikult.

10

Reifenberg armastas kõnelda, seda tundis Warren ja hoidis krampplikult, et teda mitte katkestada.

„Triumfid! Eva aga, oh, Eva, ta jäi ikka samaks ja töötas kui fanaatiline algaja. Ta elunes tol korral operi lähedal väikeses neljatoalises korteris, kus ta neil õhtuil, kui ta vaba oli, nägi vahetevahel oma sõpru. Ka Kinsky tuli tihti. Jah, miks ei pidanud ta tulema? Eva rõõmustus alati, kui ta tuli. Tol korral käis Eva juures üks norralane, kelle nimi oli Johannsen ja kes oli ebatavaliselt ilus noor mees. Ta oli kujur, väga andekas.“ Reifenberg naeratas lae suunas ja pilgutas ägedalt silmi. „Noh, Eval on teatud nõrkus ilusate meeste vastu — ja miks

ei peaks tal seda olema, küsin ma teilt? Ta on noor, terve, kuulus. Ta elas juba mõned aastad Kinskyst lahus, aga Kinsky oli ikka veel niisama armukade kui varem ja uskus, et tal on selleks õigus. See Johannsen tegi teda päris haigeks. Seal oli siis hirmsaid stseene ja Eva palus teda tuhat korda mõistus pähe võtta. Aga Kinsky ei olnud võimeline seda tegema. Lõpuks kirjutas Eva Kinskyle kirja, milles ta palus teda oma külastused mõneks ajaks katkestada, kuna ta, Eva, muidu pole võimeline töötama. See oli tõsi, ma teadsin seda! Oh, see tabas Felixit teravalt, liiga teravalt. Talle kirjutati — Eva kirjutas temale —!“

Reifenberg vaikis ja ta laup tõmbus ikka enam ja enam kortsu. Ta vajus enesesse. Siis aga värvus ta nägu tumeda punaga kuni lagipeani. Ta silmad särasid. „Aga siis tegi see Kinsky midagi,“ jätkas ta summutatud häälega, „tegi säärase asja, mis oli täiesti arusaamatu! Võib-olla ässitas tema ema ta üles, daam suure väarikusega, kuninganna valgete juustega. See kuninganna ei andestanud Evale kunagi, et ta temalt poja rõõvis! Ja ta ei oleks seda andestanud ühelegi naisele. Kinsky tegi siis mõistmatu rumaluse: ta nõudis lahutust! Nad polnud veel kohtulikult lahutatud, elunesid ainult lahus. Kinsky tahtis Evalt röövida last, keda ta küll hoidis, aga peaaegu üldse ei näinud, sest ta nägi ainult Evat. Ta tahtis Evat sinna tabada, kus oli ta kõige valusam koht,“ kõneles Reifenberg täis kibedust. „Sinna tuli veel midagi lisaks. Kes tunneb inimesi? Eva oli äkki kuulsuseks muutunud, õueooper polnud aga Kinskyt angažeerinud. Nähtavasti ei võetud Kinskyt seepärast, et kardeti konflikte. Kinsky on auahneim mees, keda olen kunagi kohanud. Ta põles oma auahnuses. Ta oli andekas, ilma kahtlemata, ta kirjutas näiteks kuulsa sümfoonilise laulu „Odysseus“, mida olen oma kontsertidel sageli mänginud. Aga seal puudus miski: jõud ja taltsus. Kinsky nõudis lahutust ja ta võitis protsessi. Eva tunnustati süüdlaseks pooleks, laps anti isale. Aga see ei mahtunud Evale pähe, mitte milgi juhul. Ta oli lihtsalt marus. Ta tahtis end oma korterisse lukutada. Ta tahtis end ühes lapsega mürgitada. Ühel päeval juhtus midagi hirmsat. Laps oli ära! Kinsky oli Grete lapsehoidja kõrvalt ära võtnud ja autosse viinud. Kui Marta tagasi tuli, oli Eva päris hullumas. Ta kaotas täielikult närvid ja pidi oma võrusetenduse New Yorgis ära ütleva. Siis hakkasidki teie armulised kolleegid avaldama ajalehtedes küünrapikkusi sensatsiooniartikleid Kinsky-Königsgarteni afääri üle!“

Reifenberg tegi põlgliku liigutuse. Siis jätkas ta: „Eva ei andnud aga alla. Ta tahtis omakorda lapse ära röövida. Ja ta sai sellega hakkama, tõepoolest! Ta saab kõigega valmis, mis ta ette võtab! Te teate ju seda lugu!“

„Üksinda? Kas ta röövis lapse üksinda või olid tal abilisid, professor?“ küsis Prince vaikselt.

Reifenberg pilgutas silmi. „Kõike ei saa ma teile ometi seletada, mu noor sõber,“ ütles ta. „Võib-olla mõni teine kord. Võin teile ainult niipalju öelda, et ta äkki kadus ja kolme päeva

pärast Gretega tagasi tuli. Nii siis,“ lõpetas Reifenberg, „jälle ärevus ja protsessid. Last kisti siia ja sinna, lõpuks segas end kuninganna vahele, daam valgete juustega. Ta kõneles minuga. Eva pidi lapse kaheks kuuks suvel enesele saama, nii lepitati siis lõpuks kokku. Ja nüüd, minu armas noor sõber,“ ütles Reifenberg, läites kunstunud sigarit, „nüüd teate tervet seda lugu, kuidas see tõeliselt oli. Mina aga loodan teie rüütelikkusele — kas kuulete —, et te astute vahele, kui see on vajalik ja kui Ameerika ajakirjandus peaks need vanad romaaniid duellidest ja enesetapmistest jälle üles soendama.“ Ta andis Warrenile käe, sametpehme käe, päris ilma kontideta. „Ja selle teise loo, nagu öeldud, selle lapseröövimise seletan teile teine kord. See ei ole ebahuvitav.“

Warren kargas üles ja katsus Reifenbergi oma võrgutava naeratusega kõita. „Ja lõpust, Reifenberg peatas sammud. „Tunnen ju kõiki üksikasju,“ ütles ta, tal näis raske olevat oma saladust hoida. „See lugu on romantiline küll. Päris üksinda tõi Eva lapse tagasi. Tema sõber, see Johannsen, ootas teda autos. Ta tungis kuninganna majja, olles rõivastatud vanaks talunaiseks, küür seljas — oh, see on päris romantiline lugu. Isegi põrgust oleks Eva oma Grete välja toonud.“

Reifenberg naeratas, liigutas laupa ja kadus.

Prince lahkus kohe pärast seda söögisaalist. Reifenbergi kõnelus oli vallandanud ta fantaasia. Ta läks ilma pikemata kirjutustuppa, et seda lugu otsekohe üles kirjutada.

Sellest Kinskyst, sellest salapärasest Kinskyst, kes temaga kabiini jagas, polnud Prince Reifenbergile mitte silpigi maininud. Ta ei teadnud ju sugugi, kas see munk ja see Felix Kinsky olid üks ja seesama isik, kuigi ta selles mitte silmapilgu ei kahelnud. See kotkanina! Seal meenus talle ka, kus ta seda nägu oli näinud! Universe-Pressi toimetuses, kui toodi lehes ära nende lahutusprotsess.

Te reisite äriasjus? Ei, mitte äriasjus. Niisiis õppimise otstarbel? Kui turist? Ei, aga võib-olla võiks seda siiski nii nimetada.

Mitte mingit kahtlust!

Reifenberg oli kahe inimese saatuse tema ees lahti veeretanud — kahe inimese, kes sattusid päris kogemata siin tema lähedusse. Warren tundis äkki, et ta päris salapärasel viisil on seotud nende saatusega, kuigi äärmiselt välispidiselt. Ta tundis end statistina ühes seiklusrikkas draamas, mis polnud veel lõppenud.

11

Kui Warren oma kabiini läks, et end korraldada jalutus-käiguks dekil, oli ta südametunnistus üsna paha. See polnud ilus, mis ta oli teinud, see oli, tunnistades päris otseselt, kelmus. Oleks ta professor Reifenbergile oma kabiininaabrist kõneldud, siis poleks Reifenbergil uneski meelde tulnud nii avalikult kõnelda. Warrenil oli häbi ja vaevalt julges ta pilku tõsta, kui ta kabiini astus.

Kinsky istus voodil, hallis, pisut luitunud pidžaamas, põlved kokku surutud, ja kirjutas rasketes mõtetes midagi oma märkmikku. Ta voodi kõrval seisis laud puutumata einega. Ta oli raseeritud ja ta juuksed olid värskest ning piinliku hoolega kammitud. Temast viskus nagu eilegi essentside hõngu. Kabiinikendade eesriided olid veel ees, elekter põles. Warrenile paistis, nagu näeks Kinsky täna palju värskem välja kui eile, võib-olla veidi kahvatum, aga vähem kollane. See määratu pinge, mis oli eile ta näos, paistis leebemana ja ta silm oli rahulikum.

„Tere hommikut!“ hüüdis Warren ja andis oma häälele võimalikult vaba kõla. „Segan teid ainult ühe silmapilgu. Loodetavasti magasin hästi?“

Kinsky pööras pilgu ta poole, hajameelse, aga mitte ebasõbraliku. Ta näis alles nüüd Warreni küsimusest aru saavat ja raputas pead. „Unepuudus on minu karistus,“ ütles ta.

„Teie karistus? Mille eest?“ küsis Warren, kes oli oma ebakindluse peaaegu täielikult kaotanud ja omas isegi julgust Kinskyale avalikult otsa vaadata.

„Noh, minu iseloomu eest võib-olla,“ naeratas Kinsky. See kõlas nagu tunnistus. Ta naeratus oli ilus ja puhas.

Warren korraldas oma lokke ja ütles, et ta magavat suurepäraselt nii öösel kui ka päeval. Ta tarvitsevat ainult pikali heita ja juba olevatki uni seal.

„Siis olete õnnelik inimesel!“ jätkas Kinsky, aus imetus silmis. „Kas ei kuulnud te täna öösel auriku sireeni?“

„Ei!“

„Ei? Oh, kui imehästi pidite siis küll magama!“ kordas ta tulvil imestust. „Auriku sireen undas terve tunni. Sel oli mingi salapärase tooni, mida ma kunagi ei saa unustada.“

Warren raputas pead. Ta polnud mingit tooni kuulnud.

„Unepuudus on kui vanne!“ jätkas Kinsky. Tal näis tarvidus olevat kõnelda, et põgeneda oma üksinduse eest. „Ma elan väga üksinda — ja ma elan palju öösel,“ ütles ta. „Aga võib-olla ei ole see hea nii üksinda ja nii palju öösel elada? Mis te mõtlete?“

„Ei üks ega teine pole hea,“ vastas Warren põgusalt; tal polnud aega temaga kõneleusse laskuda. „Kas tõmban eesriided üles?“ küsis ta. „Väljas on nii tore ilm.“

Kinsky noogutas. „Täna,“ ütles ta, aga ta tõmbas silmad valusalt kissi, kui valgus kajutisse langes.

„Tulge ometi dekile,“ ütles Warren juba ukse juurest. „Vaata korraks inimesi. Päris huvitavaid inimesi on siin laeval.“

Silmapilguks langetas Kinsky kartliku liigutusega pea märkmikule. „Palju tänu!“ vastas ta. „Aga mul on veel tööd teha.“

Warren kargas lifti ja see väike ruum, särav niklist ja klaasist, lendas temaga kõrgele üles. Kui ta dekile astus, tundis ta naudinguga põranda värinat oma jalataldade all. Ära! Ära! Ära! Oh, kurat võtaks, nad sõidavad! Isegi öösel, unes oli ta nende sekundite kestel, millal ta ärkas, triumfeerides tundnud, millise imepärase kiirusega aurik edasi kihutas.

Härra Papin, peastjuuard, piduliku, pisut tursunud näoga, tervitas teda aupakliku kummardusega ja ulatas talle telegrammi. See oli Universe-Pressi juurest. Percival Bell teatas, et ta on Warreni depešiga rahul, eriti kolmanda kaabliga. Kolmas kaabel oli seesama sifr-telegramm, mille Warren saatis Bishops-Rocki möödumisel: „Cosmos' alustas võidusõitu Atlandi sinisele paelale.“

Warren punastus äkki nagu koolipoiss, keda õpetaja kii-dab. Veel kunagi polnud Bell tema tööd mitte ühe silbiga tunnustanud. See oli ikkagi edu.

Jalutusdekid olid juba inimestest elavad. Orkester alustas mängu. Laevalagi oli kui internatsionaalne mererand päikese-paistelisel hommikutunnil. Igasugused keeled kostsid läbisegi.

Laeval oli palju rikkaid inimesi, kes pöördusid tagasi oma talvereisudelt Egiptusest, Prantsusmaalt ja Itaaliast. Enamus meestest aga olid mehed, kes äriasjus Ühendriikidesse sõitsid, presidendid, direktorid, kummi-, raua-, õli-, nisu-, naha-, filmi-, teatri- ja ajakirjanduse-esindajad.

Palju ilusaid naisi oli näha ja Warren ei kartnud neid lähemalt vaadelda, kui ta üle jalutusdeki ruttas.

Ta piilus igale poole. Holli görlid? Kus nad võisid olla?

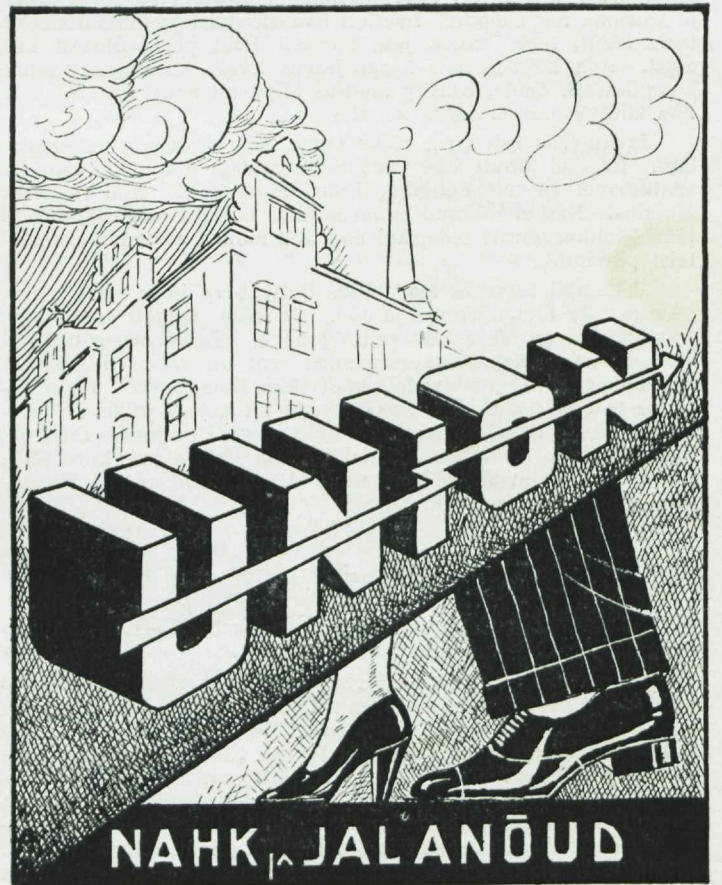
12

Kell oli 10. Professor Reifenberg pani noodid klaverile ja hakkas vaikselt oma kuulsat preluudiumi mängima. Ta mängis nii tasa, et see vaevalt võis tungida Königsgarteni tuppa. Klaverihelid vaimustasid teda ja ta nägu lõi särama. Siis kuulis ta Evat kõrvaltoas oma heleda häälega hüüdvat.

„Tere hommikut, Eva, jah, olen siin,“ hüüdis ta vastu.

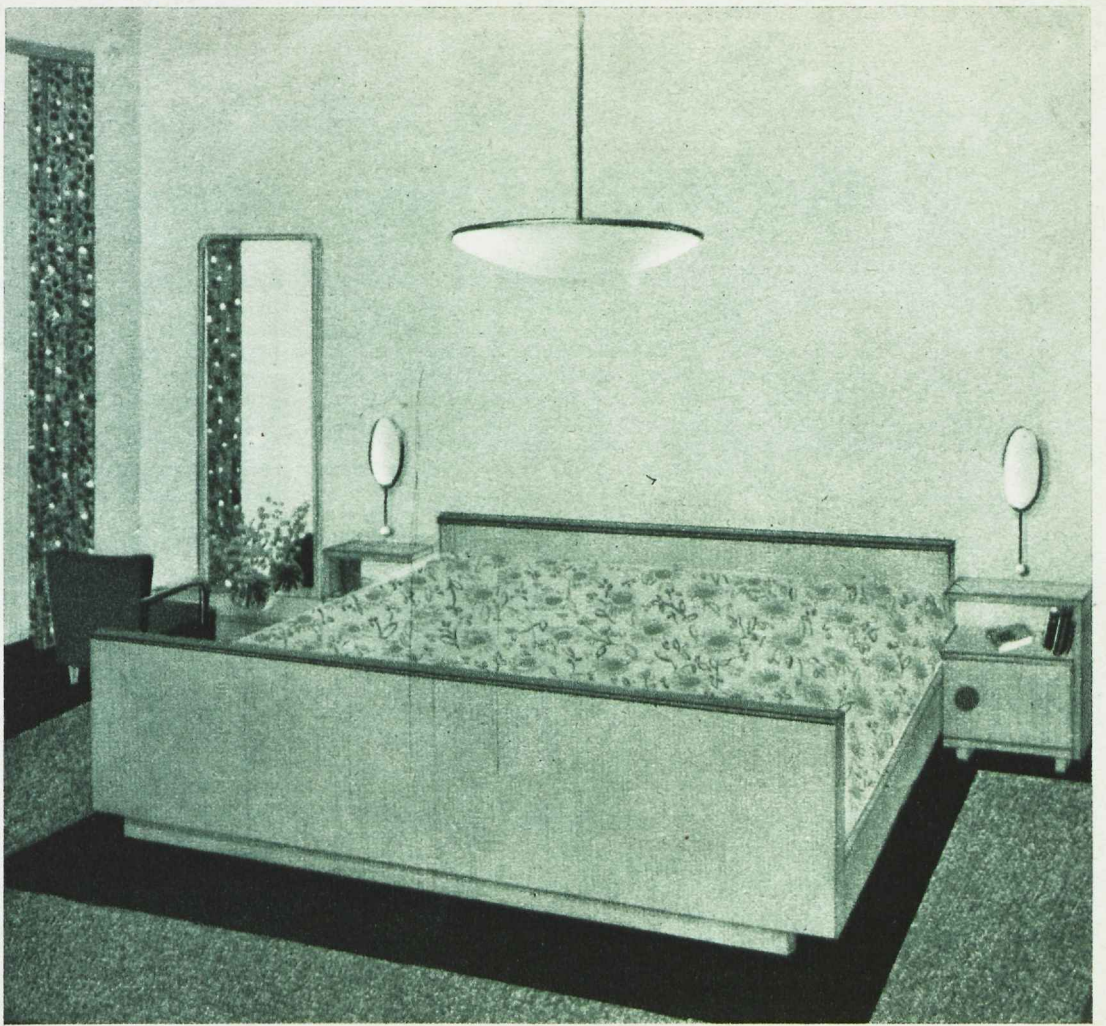
Ta tõusis püsti ja vaatas lilli Eva salongis. Ikka veel oli samuti, ikka veel olid mehed armunud ja saatsid lilli. Ta naeratas. Vahel paistis talle, nagu oleks ta tuhat aastat vana.

(Järgneb.)

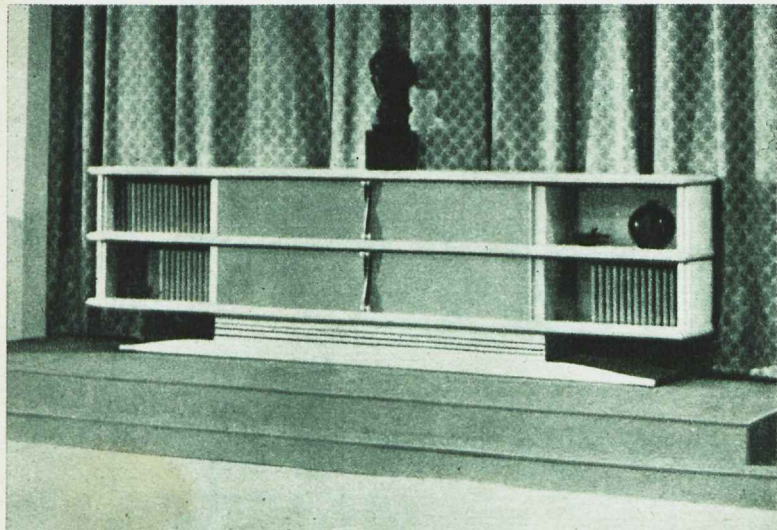

NAHKJALANÕUD

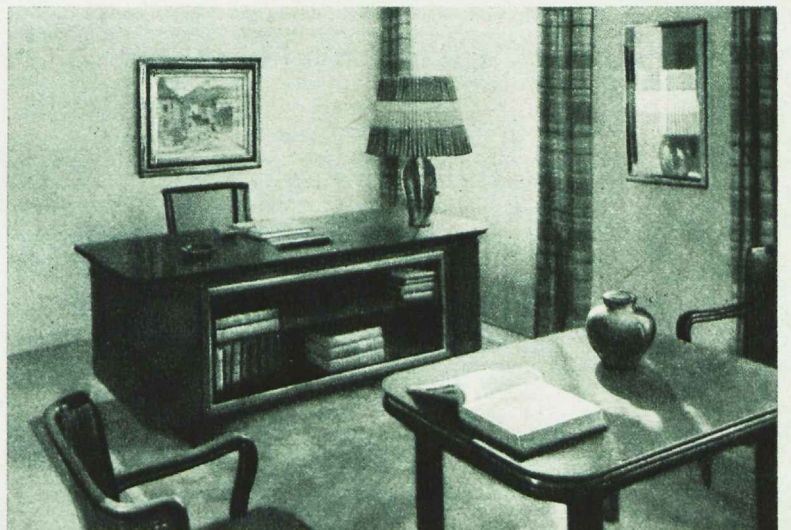
M U G A V KODU

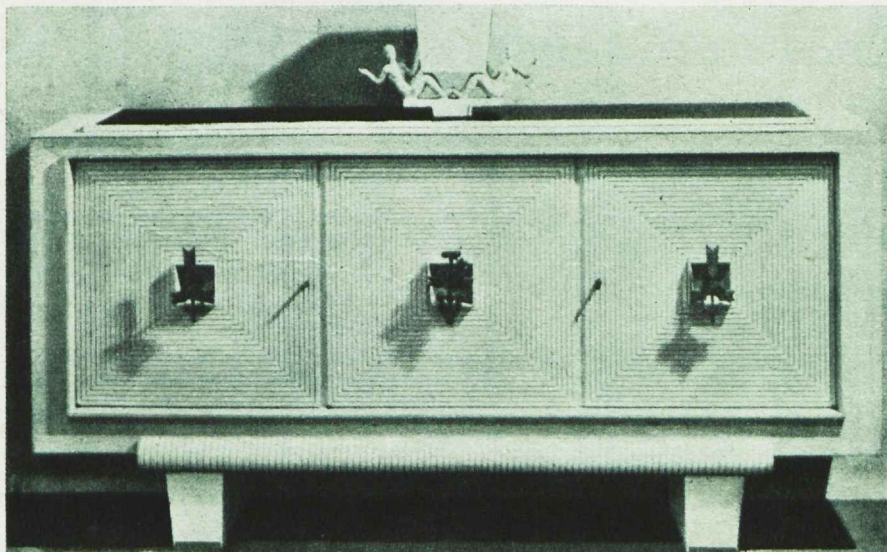
Moodne magamistoa-mööbel heledast poleeritud kasest

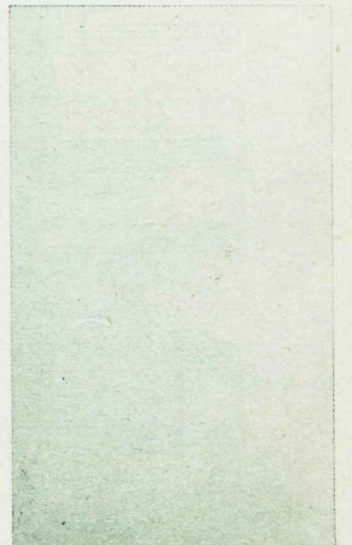
Dekoratiivne raamatukapp

Moodne kirjutuslaud tagaoleva klaasvitriniga, mis on raamatute jaoks

Moodsasse elutuppa kapp, mida võib ka raadiolauana kasutada

Rahvatantsud saagu seltskondlikeks tantsudeks

Viimasel ajal oleme hakanud kõigil aladel üha rohkem rõhku panema meie rahvuslikule omapärale, nii kodude sisustusel, rõivastuses, käsitöis jne. Nüüd ei oleks ka ülearune, kui võtaksime kord käesile meie tänapäeva seltskondlike lõbustuste osa. Kahtlemata omab selles tants kõige suuremat osatähtsust. Olgugi et meie rahvatantsude-tagavara on üsna rikas, oleme siiski seni enamikus tantsinud võõraid tantsu, mis ei ole meie rahva iseloomu ja temperamendiga kuidagi kooskõlas.

Nüüd on Riikliku Propaganda Talituse juures töötav Rahvatantsu Komitee omalt poolt välja valinud mõned rahvatantsud, mis ülihästi sobivad seltskondlikeks tantsudeks. Toome käesolevas numbris kahe välja valitud tantsu kirjelduse ja saatemuusika. Ühtlasi peame nimetama, et kutselised tantsuõpetajad on võtnud need tantsud oma kursuste kavasse.

Kirjeldused on heaks kiidetud Rahvatantsu Komitee poolt.

1. VIRU VALTS.

Osavõtjaid: Vaba arv paare.

Algeis: Tantsijad seisavad paarikaupa ringis, nägudega vastupäeva, neiu poisi paremal küljel.

Lähteasend: Poiss hoiab vasaku käega neiu vasakut ja neiu vasaku käe pealt parema käega neiu paremat kätt nii, et ühendatud käed moodustavad risti.

1. tuur: Tantsijad liiguvad kolme lühikese, kerge ja põias vetruva vahetussammuga ringis vastupäeva, painutades sealjuures ülakeha ja pead samapoolse külje suunas, millise jalaga astutakse ette. Liikumist alatakse väliste jalgadega (poiss vasaku,

Valimik rahvatants I

1. VIRU VALTS

Eelmäng.

Parajalt MM $\downarrow = 132$

Eesti rahvalis.
Sdn. A. VEDRO

Tants

p

mf

f *fino.*

p

mf

D. C. al. Fine.

neiu paremaga) (taktid 1—3). 4-ndal taktil poiss liigub lühikeste vahetussammudega, kuna neiu liigub kolme väikese jooksusammuga kaares poisi eest mööda tema vasakule küljele, pöördudes takti viimasel osal näoga liikumise suunda. Taktid 5—7 samad, mis taktid 1—3, kuid selle erinevusega, et neiu on poisi vasakul käel, 8-ndal taktil liigub neiu lühikese vahetussammuga, kuna poiss liigub kolme väikese jooksusammuga kaares neiu eest mööda tema vasakule küljele. Sellele järgnevalt pöörduvad paariselt silised nägudega vastastikku ja võtavad hariliku tantsuvõtte (s. o. poiss asetab parema käe neiu pihale

Valimik rahvatants I

2. JOOKSUPOLKA

Eelmäng.

Parajalt MM $\downarrow = 132$

Eesti rahvalis.
Sdn. A. VEDRO

f

p

mf

p

mf

f

p

mf

f

p

mf

f

üumber, neiu oma vasaku käe poisi paremale õlale, vabad käed ühendatakse kõrval õlavöö kõrgusel).

2. tuur: Kirjeldatud tantsuvõttes tantsitakse vahetussammudega vetruvalt ringi päripäeva 8 taktil, liikudes sealjuures ringis edasi vastupäeva.

2. JOOKSUPOLKA.

Osavõtjaid: Vaba arv paare.

Algeis: Tantsijad seisavad paarikaupa ringis, nägudega vastupäeva, neiu poisi paremal küljel.

Lähteasend: Poiss asetab parema käe neiu ümber piha — neiu samal ajal asetab vasaku käe poisi paremale õlale. Välistes käed vabalt all.

1. tuur: Alates väliste jalgadega (poiss vasakuga, neiu paremaga), liiguvad tantsijad kolme väikese, vetruva jooksusammuga päkkadel ringis vastupäeva, teevad takti 4-ndal osal väikese hüppe välistel (poiss vasakul, neiu paremal) jalgadel, tõstes sisemise jala põlve ette ülespoole. Jooksul on kehahoiang veidi ettepoole, kuna hüppel viiakse keha endisesse asendisse ja välistes käed (poisi vasak, neiu parem) pendeldavad vabalt kaasa.

Miliza Korjus

Pärast „Suurt valssi“ on eestlastel nüüd oma filmitäht — Miliza Korjus. Esimene tõeline staar, kelle poole iga kaasmaalane võib uhkusega suunata oma pilgu ja kes ise võib samuti tunda rõõmu, et tema on esimene eestlane, kes on tunginud üle ahtakese kodumaa piiride ja vallutanud maailma oma laulu ja mänguga, on suutnud tungida Hollywoodi — sinna, kuhu igatseb tuhandeid näitlejaid maailma kõikidest maadest, kuhu aga pääseb ainult murdosa ja nendestki ainult murdosa tõuseb väljapaistvale kohale „Rahvusvahelises Ühingu“ esimeste tähtede hulgas. On tõsi, et talent ja karjäär käivad ikka ja alati käsikäes, niikaua kui püsib maailm.

Sellest on nüüd kolm aastat tagasi. Miliza Korjus esines Berliini ooperis. Jõulud seisid peagu ukse ees ja lauljatar mõtles kodumaale. Mõtles tuttavaile ja sõpradele Eestis. Kodu, lapsepõlv, tüdrukuaastad meenusid ühes möödunud jõuludega...

Jõuluõhtul kutsuti ta telefoni juurde. Lauljatari süda vaardas. Kes kõneleb? Kas mõni kodumaalane? Kas kutsutakse teda kuhugi jõulusid pühitsema? Ärevalt läks ta aparaadi juurde. Kõne oli Londonist. Võõras meeldiv hääl kõnetas teda, pakkus lepingut — ja ei kuhugi mujale kui Hollywoodi!

Lauljatar ei teadnud, kas naerda või vastata teravalt, sest ta arvas, et keegi teeb temaga nalja, aga võõras hääl rääkis veenvalt, rääkis nii asjalikult, et lauljatar pidi uskuma, et see oli siiski tõsi. Ta kuulis, et temaga räägib Metro-Goldwyn-Mayeri esindaja. Kõne kestis Londoni ja Berliini vahel neli-kümmend minutit, ja kui see lõppes, toetus Miliza Korjus küljega vastu seina. Ta ei osanud olla üllatunud. Ta lihtsalt ei suutnud uskuda, et see kõik oli tõelisus, enne kui saabus Londonist tähitud kiri lepinguga ja pangatšekk. See oli sõidukuludeks ja lepingu katkestamise eest teatrile Berliinis.

Tee Hollywoodi oli avatud, aga lauljatar kartis: kas ta suudab võita Hollywoodi? Hirm näris südames ja selle hirmuga ja rahunemise südamelustas ta reisi üle ookeani, mis viis ta vastu uuele elule, kas säravale või tumedale ja häbistavale langusele... Juba olid jutud ta reisist filmilinnas täitnud kõik ajalehtede filmitähtede ja seda teati ka kodumaal.

Laev viis lauljatar Uude Maailma. Hollywoodis tehti Milizaga prooviülevõtteid. Lauljatari süda valutas: kas õnnestuvad või mitte?!

Kartus osutus asjatuks, prooviülevõtted olid eriti meeldivad ja hästi õnnestunud, takistust tegi ainult keel, mida ta ei osanud hästi ja mida ta pidi õppima. Temaga sõlmiti ajutine leping ja siis sai teatavaks, et tuli mängida kaasa „Suures valssi“, mis kujutab üht leegitsevat ajajärku Johann Straussi — maailma suurima valssidekuninga elust. Miliza Korjus pidi kehastama ooperilauljatar Carla Donnerit, kellest abielusolev valssidekuningas on vaimustatud. Ja siis tuli ettevalmistus ja tuhanded pisikesed mured, kuni algasid ülevõtted, algas pikk ning väsitav töö.

Päevad ja nädalad möödusid töös maailmakuulsal Luise Raineri kõrval, ja kuigi ka Johann Straussi osa kehastaja oli

Teise takti esimesel osal algavad tantsijad sama liikumist sise-miste (poiss parema, neiu vasaku) jalgadega, tehes takti 4-ndal osal hüppe sise-mistel jalgadel (taktid 1—2). Sooritanud selle, võtavad paariseltsilised sulgvõtte (poisi käed neiu puusadel ja neiu käed poisi õlgadel, sirutatult) ja pöörlevad nelja hüpak-sammuga, tehes ühe takti vältel kummalgi jalal ühe hüppe, kaks ringi päripäeva, liikudes ringis edasi vastupäeva. Pöörlemisel painutatakse keha tugijala suunas ja poiss hoiab ülestõstetud põlve natuke väljapoole (taktid 3—4), neiu aga otse ette. 1. tuur korratakse veel kord (taktid 5—8). Lõpetades võetakse lähteasend.

2. tuur: Takti 1. osal sooritab poiss vasaku jalaga aste kõrvale (harkseis), rõhutades sealjuures jalga vastu maad, ja heidab parema käega neiu oma vasakule küljele (heitel viiakse keharaskus põlvest pisut kõverdatult väljaastatud jalale). Üheaegselt väljaastele kallutatakse ülakeha taha, koos samaaegse ülakeha-pöördega paremalt vasakule, s. o. koosõlas neiu liikumisega paremalt vasakule. Heitel on vaade juhitud neiuale. Neiu samal ajal jookseb kolme väikese sammuga, alates parema jalaga, poisi vasakule küljele, teeb takti neljandal osal paremal jalal hüppe, tõstes sealjuures vasaku jala põlvest kõverdatult ette, ning pöörduv hüppel vastupäeva ringi, asetades parema käe poisi vasakule õlale, ja painutab ülakeha veidi taha (takt 9), vaade juhitud poisile. Seejärel heidab poiss vasaku käega, tehes parema jalaga rõhulise aste paremale. Nüüd jookseb neiu

MILIZA KORJUS

uus täht — prantslane Fernand Gravey, oli viimane siiski tuntud näitleja, kuna aga Miliza Korjusel olid „Suures valssi“ esimesed sammud filmi alal. Tema osa oli niisugune, mis jättis tee mitmesugustele oletustele. Kuid lauljatar viib raudse järjekindlusega oma osa läbi ja lõpuks on film valmis, aga veel pole see esietendus olnud, veel pole publik avaldanud oma arvamust, mis on Miliza Korjusele kõige tähtsam tema karjääri alguses. Ta ootab põnevusega esietendust.

Siis on esietendus käes, ja Miliza Korjuse saatus on otsustatud. Lauljatar ohkab kergendatult. Talle antakse puhkust ja ametlikult teatatakse maailmale, et järgmine film, milles mängib Miliza Korjus, on „Veenus siidis“.

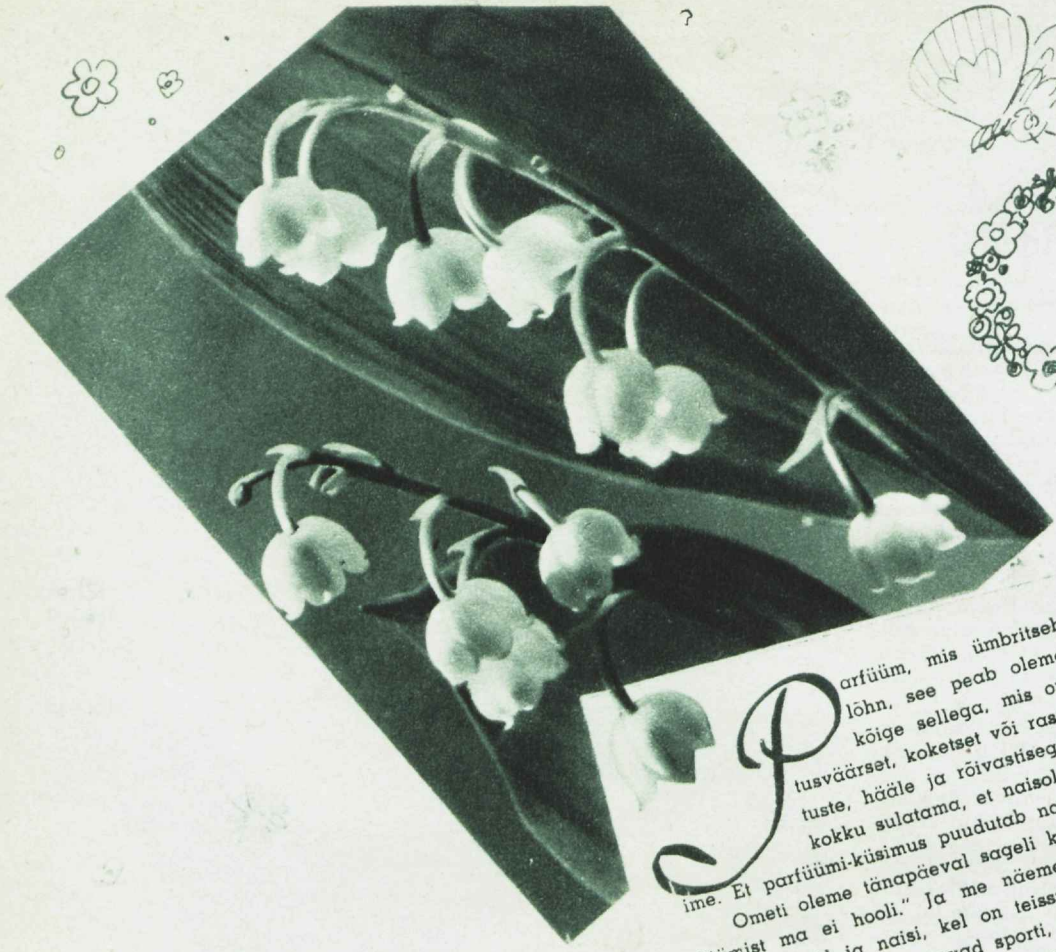
Filmiühing sõlmib näitlejatariga pikemaajalise lepingu. Miliza on õnnelik, ta kirjutab kodumaale ja sõidab mere äärde. Ta puhkab pärast väsitavat tööd, ta kogub jõudu uuteks trum-pideks ja mõtleb: kuidas suhtub kodumaa publik „Suurde valssi“?

Ta ujub meres, päevitub rannaliival, ilusaimal kohal maailmas, Kalifornias, kus on alatiselt päikest ja soojust, ning loeb maailma kinoarvustusi ja ta on rahul oma menuga.

Ta on üks „Rahvusvahelise Ühingu“ esimeste tähtede hulgas. Ta on nüüd seal, kuhu igatseb maailmas kümneid tuhandeid noori tütarlapsi.

kolme väikese sammuga, alates vasaku jalaga, oma endisele kohale, teeb (takti 4-ndal osal) vasakul jalal hüppe koos päripäeva pöörumisega, tõstes parema jala põlvest kõverdatult ette (takt 10). Võttes võõkohavõtte, pöörlevad paariseltsilised päripäeva nagu 1. tuuris (taktid 11—12). 2. tuur korratakse (taktid 13—16).

Mis sobib Teile

Parfüüm, mis ümbritseb naist, see on naine ise. See lõhn, see peab olema nii individuaalne, et ta sobiks kõige sellega, mis on naise kaunist, apartsel, armastuste, hääle ja rõivastisega, ta peab kõik üksteisega selliselt kokku sulatama, et naisolend mõjub otseku seni ilalgi nähtud ime. Et parfüümi-küsimus puudutab naist isiklikult — see on igivana parfüümi ma ei hooli." Ja me näeme enda ees neid, kes seda lausuvad, noori neiusid ja naisi, kel on teiasugune arusaamine kehakultuurist, naisi ja neiusid, kes harrastavad sporti, kes looduslikel eeldustel — sest nad liiguvad palju vabas õhus ja elavad lihtsalt ning tervelt — evivad kaunist nahka ja näivad hoolitsetuina, kelle keha oma lõhna tugeva parfüümiga. See on moodne vaade, teadagi.

Ja kui me kujutleme naisi, kes oma parfüümiga täidavad lokaalide ja teatrite ruume, olles oma ümbruskonna haistmisnärvidele hirmuks, siis tunduvad meile need parfumeeritud naised otseku renoveeritud rutinidena.

Mis on parfüüm?

Ometi näib, et aeg on mananud esile uue naiselikkuse. Tervis on hea, ometi pole ta veel kõik. Kehakultuuri kui tervishoid alust ei saa meie õnneks enam oma elus vältida. Ometi tervishoid ükski on vaid tsivilisatsioon, mitte kultuur. Ja keha parfüüm võib olla meeldiv ning puhas, kuid ta on haarakas imeliselt kõiki, kes viibivad läheduses.

Parfüüm võib esile meeleolu, nagu teeb seda muusikagi. Hea parfüüm on melistriteos nagu veinisortki. Kes on haistnud kord hinnalist parfüümi, see ei ütle enam ilalgi, et ta parfüümi ei hooli, vaid hakkab tundma selle ees niisama salapäraselt aukartust kui haruldase veinigi ees, mida on maistatud. Vein ja parfüüm on üldse teineteisega võrreldavad. Nad elavad, surevad ja muutuvad ühes ajaga. Pole kujutletav, et oleks võimalik nelgiessentsi aastast 1937 segada parfüümi. Samuti ei saa roosilehti Bulkorral suureks parfüüm. Samuti ei saa toota sellest gaariast ja Prantsusmaalt ühendada ning toota sellest head parfüümi. Nii tundlik on aines.

Kui on kord juba endale parfüüm valitud, siis pole kena üllatada oma sõpru iga kuu uue lõhnaga. Parfüüm peab olema ühedas seoses isiku olemusega.

Kuidas leida sobivat parfüümi?

Kindlasti pole kerge leida parfüümi, mis naise olemusele täiel määral osutuks sobivaks. Selleks ei piisa ainult psühholoogilisest enesetundmisest, vaid on tarvis täpselt tunda ka oma konstitutsiooni ja naha omadusi. On nahk normaalne, ei liiga kuiv ega rasvarikas, on näärmefunktsioonid tugevad ja terved, siis püsib parfüüm palju kauemini kui kahvatul ja lümfatilisil konstitutsioonel. Kui näärmed töötavad normaalselt, võib ja peabki tarvitama parfüümi väga kokkuhoidlikult. Tõmmudel lõhnab parfüüm tunduvalt täielikumalt

kui blondidel. Siin on lugu seesama, mis värvidega. Tõmmud võivad kanda küllastunud, tugevaid värve, blondid peavad rõhutama aga pastelltoonidega oma olemuse omapära. Selle teadmine on parfüümi valikul väga tähtis. Noored neid, kel on veel ilus ja rikkumata nahk, tarvitagu värsked ning vaevalt aktsenteeritud lõhnu. Neile piisaks tegelikult sellest imelisest keha oma lõhnastki, mis neid ümbritseb.

Kahekümne-aastased parfümeerigu end peene ja värskelille lõhnaga, nagu seda levitavad lavendel, oranžid, roosid, kannikesed ja maikellukesed. Aastatega tõuseb lõhnade raskus: sõnajalg, mägililled, heliotroop, nartsiss, ambra ja pärsia sirelid. Peale selle ka veel õrn, värskendav lavendel, mis on nii ajatu, et teda praegu veel needki austavad. kes parfüümi valikul ei piisa mingil juhul paljast pudelihaistmisest. Alkoholi olulisemate essentside haistmist. kendades parfüümi hästi tundma õppida, peab temaga Et üht parfüümi hästi tundma õppida, peab temaga mõni aeg harjuma. Võetagu ärist parfüümi pisut prooviks oma taskurätile, sest linane riiel säilitab parimini lõhnu. Võib pisut niisutada ka käsi, sest sedasi võib kõige kindlamini veenduda, kas parfüüm nahaga sobib. 24 tunni pärast võib siis teha lõpliku otsuse. Hea parfüüm saavutab oma võlu alles nahaga kokku puutudes.

Kuidas tarvitada parfüümi?

Kuigi pole kartta, et hea parfüüm võiks kahjustada rõivaid, ometi on parem panna seda otseselt nahale. Sest nahk säilitab parfüümi kauemini kui rõivad ja — nagu öeldud — parfüüm saavutab oma täie võlu alles siis, kui ta on segunenud keha oma lõhnaga. Kui tuntakse oma parfüümi ja oma nahka, siis õpitakse peagi õige peenelt määrama lõhna intensiteeti. On kohti, kus nahk asub õige tihedalt koekihitidel. Neid kohti tuleb parfüümiga eriti niisutada, sest seal levib lõhna meeldiv mõju kõige kiiremini ja püsivamalt. Samuti võib niisutada parfüümiga ka liigeseid. Hästi sobivad lõhnastamiseks kael, meelekohad, juuksed ja käeseljad. Ka kumle võib lõhnastada. Tundlikem koht parfüümi suhtes on kõrvalista taga. Veel üht asja tuleks märkida: sportimisel ei lõhnastata end, siin esendab parfüümi värskel kolni veel. Seevastu võib parfüümi tarvitada, kui ollakse kodus (sest ka kodus tasub olla ilus ja kaunistatud), kui minnakse ballile või õhtuseltskonda, kui külastatakse teatrit või lokaali.

Kas võib parfüümi vahetada?

See on niisama oluline küsimus kui toogi, kas üldse tarvitada parfüümi. Parfüüm kui niisugune on alati seoses isikuga. Kui see parfüüm hüljatakse, siis hüljatakse nagu üks osa oma olemusest. Kõigepealt tuleb küsida, kas uus parfüüm sobib sellega, mida kantakse, mida endast kujutatakse ja mis meid ümbritseb. Seejärel nõuane: kui vahetada parfüümi, siis vahetatakse see koos rõivastise, soengu ja harjumustega. On täiesti võimalik, et elumuutuse korral selline vahetus osutub vajalikuks. Esimesel hetkel sõbrad ja tuttavad võivad olla kohkuvad, märgates uut isiksust, teisel hetkel nad kindlasti hämmastuvad, kuid kolmandal vaimustuvad.

Moeuudiseid kevadeks

Just lihtsad mantlid nõuavad nüüd jälle meie tähelepanu. Nad on üleminekuajaks tarvitusele võetud, kusjuures sportlik tegumood teeb nad sobivaks ja praktiliseks ennelõunamantliks, milliseid meie alati võime edukalt kasutada. Eriti ilusad on kangad, mida kasutatakse nende mantlite valmistamiseks. Need on topilised riided, mis mõjuvad elavana ning on peened oma sobivais värvitoones. Need lõdvad, sageli käitsikootud materjalid on kaunis paksud ning seega ka soojad, mis on väga mõnus üleminekuajaks. Nende mantlite tegumood kujuneb loomulikult vastavalt kanga laadile. Ükski neist pole liiga kitsas, vaid mõjub just pisut lohakana, mis pääseb eriti mõjule laiailikeliste mantlite juures. Sirgelt-langevad seljaosad, mis on sageli laiendatud sissepandud voltidega, sobivad suurepäraselt nendele mantlitele. Laialt tepitud ääred on peaaegu ainukeseks kaunistiseks, mis nende materjalide juures tuleb küsimuse alla. Paiguti näeme pisut karusnahka, mis on sageli ainult väike lahtine krae, ent ta kaob, mida lähemale jõuab kevad. Selle asemel tarvitatakse lisandina nüüd nahka, näiteks nahast passe mõjub väga hästi, igatahes evib mantel seetõttu eriti rõhutatud

sportlikku joont. Tumepruun nahk liivpruuni muustrilise riide juurde näib väga ilus. Loomulikult kerkib laia mantli kõrval esile ka piha ümber liibuv mantel, mis sageli on tagant lai, kuid on põõnaga koos hoitud.

Sirgelt lõigatud ja kraeta mantleid kaunistatakse salliga. Mantleid kinnitab eest nähtamatu tõmblukk.

Järgmisena näeme ka jälle laia mantlit. Väike sallkrae, mis tuleb hästi esile paksu koe juures, ümbritseb pehmelt väljalõiget. Ka selg koosneb kolmest lõikest; siin moodustavad tepitud ääred samuti kena katkestuse. Neli nõõpi ülal moodustavad kinnise. Praktilised on niisuguse mantli juures sisselõigatud taskud. Kolmas mantlitüüp on piha ümber liibuv. Selleks ei valita loomulikult mitte paksu materjali. Väga apartne on väljalõige lahtiselt ümberpandava kraega. Nõõpkinnis rõhutab siin esikeskkohta. Huvitav selle ilusa mantli juures on aga selg, mis on laia lõikega ning kinnitatud põõnaga. Vaatamata pihast liibuvale mantlile, evib ka see mantel sportlikku joont, mida loomulikult esmajoones rõhutatakse materjali kaudu.

87

88

89

90

91

92

87. Nägusa ühevärvilise plusisiga kostüüm triibulisest materjalist.
88. Nägus kleit ruudulisest materjalist.
89. Moodne plisseeritud kleit helesinisest siidist. Krae ja vöö on kaunistatud tumesinisest või punasest värvist tikandiga. Meeldiv suvikleit muustrilisest siidist.
90. Volditud plusiosia ja valge kaelusega moodne kleit pastellohelistest siidist. Kaunistuseks ees plisseeritud-riba ja väikesed lilled kleidimaterjalist.
92. Sinisega kantitud nägus kleit triibulisest materjalist.
93. Meeldiv suvikleit triibulisest materjalist.
94. Moodne kleit peenetriibulisest linasest. Vöö ja nõõbid tumedavärvilised.

Moodsaid kleite, pesu ja sukki
kõige suuremas valikus ostate

JOH. ROOSIPUU KAUBAMAJAST

Tartus, Suurturg 14, telef. 85

93

94

95

96

97

98

99

95. Ruudulisest materjalist suvikleit ühevärvilise garnituuriga.

96. Moodne suvikostüüm muustrilisest siidmaterjalist.

97. Elegantne suvikleit valgest žoržetist ja pitsist.

98. Nägus suvikleit muustrilisest siidkrepist.

99. Moodne kerge suvimantel muustrilisest materjalist.

100. Moodne kostüüm ühevärvilise seeliku ja triibulise jakiga.

101. Nägus suvimantel tepitud kaunististega.

100

101

102

103

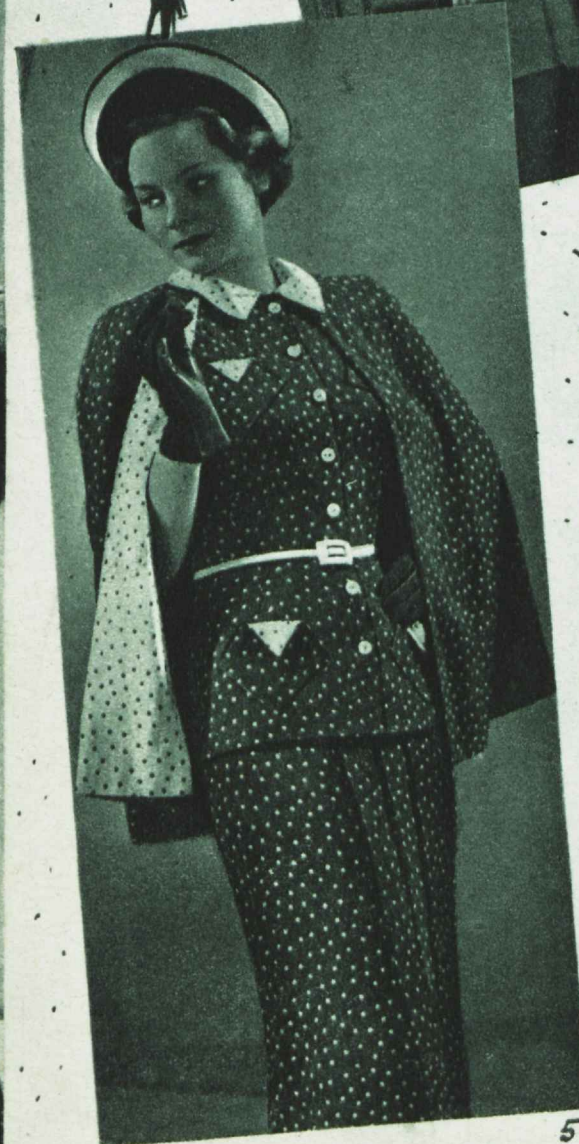
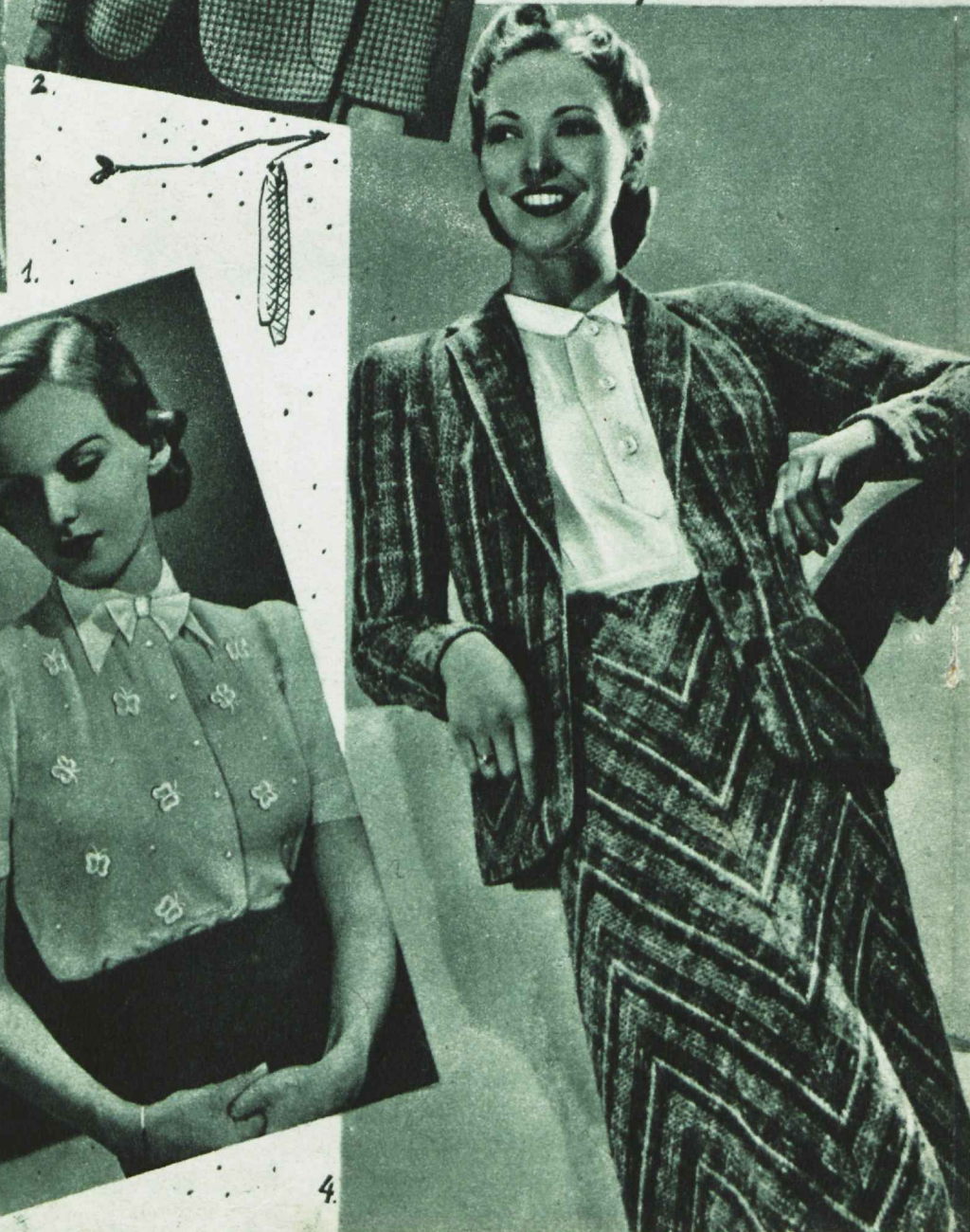
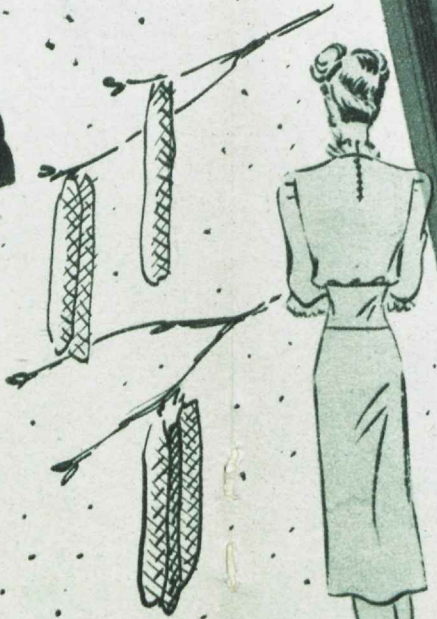
104

105

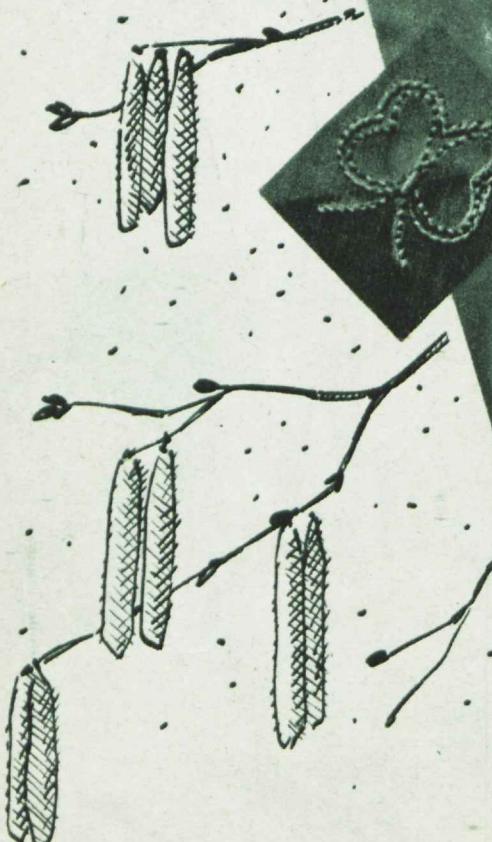
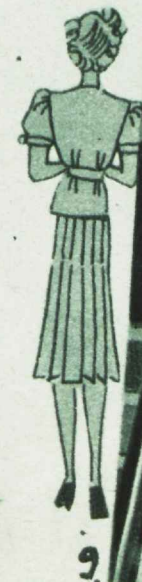
106

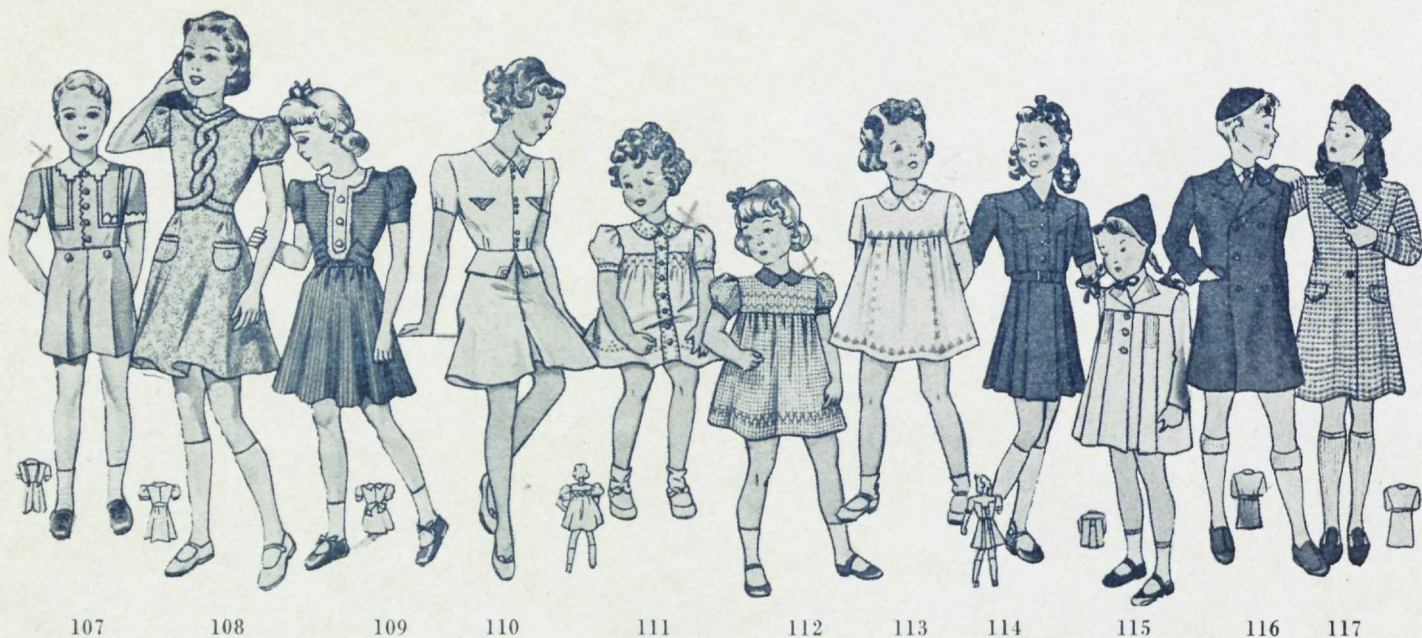

Kevadkleidid

1. Moodne kevadansambel, mis koosneb kostüümist ja laiast, kukkiva seljaga mantlist. Materjaliks on kasutatud ühevärvilist ja triibulist villast riidet.
2. Spordikostüüm ühevärvilise seeliku ja peeneruudulise jakiga. Jakile löige I löikelehel.
3. Nägus pluus õhukesest materjalist. Esi-osa on kaunistatud väikeste tikitud liblikatega, nagu näha juuresoleval proovil. Löige II löikelehel.
4. Kevadkostüüm moodsast materjalist. Seeliku ja jakitaskute joonestik on töötatud huvitavalt kalasaba-mustris.
5. Nägus keebiga džemperkleit moodsast kahe poolega punktilisest materjalist. Löige III löikelehel.
6. Huvitava kroogitud esipartiiga elegantne pealelõunakleit žoržetist või šifoonist.
7. Moodne sportliku tegumoeaga suvikleit. Löige IV löikelehel.
8. Nägus kleit punktilisest materjalist, kanditud sedasama värvi materjaliga, millised on punktikesed.
9. Moodne kleit laiatriibulisest materjalist.

102. Moodne mantel lakkpael-kaunististega taskutel ja varrukatel.
103. Sportlik kevadmantel impregneeritud materjalist.
104. Moodne mantel pehmest villasest diagonaalmustrilisest materjalist.
105. Sportliku tegumoega džemperkleit punktilisest materjalist.
106. Nägus pealeõunakleit hallikassinisest siidist. Kaunistuseks valged sakid all, pluusiosal ja varrukail.
107. Suviülikond poisile.
- 108—109. Kaks nägusat suvikleiti tütarlastele.
- 110—113. Lihtsa tikandiga suvikleiti tütarlastele.
114. Nägus voltidega kleit tütarlapsele.
115. Kevadmantel 4—6-a. tütarlapsele. Lõige V lõikelehel.
116. Kevadmantel 10-a. poisile. Lõige VI lõikelehel.
117. Ruudulisest materjalist kevadmantel suuremale tütarlapsele.
- 118—121. Nägusaid pruutkleite.
122. Õhtukleit muustrilisest siidist.
123. Žoržetist või šifoonist nooruslik õhtukleit suveks, plisseeritud ja sametpael-kaunististega.
124. Töökittel triibulisest puuvillriidest. Lõige VII lõikelehel.
125. Kodukleit ja põll ruudulisest puuvillmaterjalist.
126. Põll muustrilisest kretongist.
127. Nägus põll punktilisest sitsist. Lõige VIII lõikelehel.
128. Voltidega jakk noorele emale. Lõige IX lõikelehel.
129. Nägus eest-laiendatav kleit noorele emale.
130. Noorele emale kleit, mida saab eest vestiga laiendada. Lõige X lõikelehel.

124

125

126

127

128

129

130

Mehe-rõivaste korrashoiust

Uutele pehmest riidest pükstele, mis kergesti venivad, õmmeldagu sissepoole põlve kohale nelinurkne tükik voodrit (pool püksilaiust), milline mõlema õmbluse kohalt kõvasti õmmelda ja ülemises ääres samavärvilise niidiga kergesti pistetega kinnitada. Seega välditakse inetut põlveümbruse väljavenimist. Siis tuleb järele vaadata, kas pükstel on all-ääres esipoolel kanti. Viimase puudumisel see kohe ise teha. Kui püksid on alt läbi kulunud, siis harutatagu see kant üles, puhastatagu hästi ja õmmeldagu kulunud kohale voolt sissepoole. Sel juhul ärge pandagu äärt enam nii sügavale kui varemalt, nii et uuestiõmmeldud voolt jääks sisse. Tähelepanu tuleb ka sellele pöörata, et püksid säilitaksid endise pikkuse. Lõpuks pärast triikimist ei näe keegi muutust pükstes.

Ebameeldivamad on juba augud ülikonnas. Kus vähegi võimalik, seal nõelutagu neid riidest väljatõmmatud niitidega. Kui pole ülejäänud riidetükke, võib niite õmblustest välja tõmmata. Niilide mittesobimisel selleks tuleb tarvitada võimalikult samavärvilist peent siidi või nõelumislõnga, mida tarvitada ühekordselt. Läbikulunud püksiaäri parandatagu juba siis, kui nad on hõredad. Hõreda koha alla tuleb asetada sarnast riidet, misjärel masinaga üle õmmelda võimalikult sarnase niidiga. See näeb palju parem välja kui sissepandud paik, kusjuures ka töö võtab vähem aega. Jämedate sportlikude rõivaste juures pole isegi tugevasti nõelutud kohta näha.

Kõige rohkem vaeva nõuab varrukate ja kuue esikandi parandamine, ent mõlemad on võimalikud. Riie lõigatagu täpselt kandi juurest ära ja õmmeldagu päris väikeste tiheidate pistetega samavärvilise siidiga kitsalt üle ääre kokku. Kui varrukas oli küllalt pikk, võib õmblus jääda pisut sissepoole. Ülikonna esikant nõuab väga hoolikat tööd. Seespool olev vaheriie tuleb kitsalt ära lõigata ja linane pool, mis on esikandi küljes, jälle külge kinnitada. Üldse on tarvilik mitmekordne ja hoolikas kinnitamine. Päris nähtamatuks see parandus muidugi ei jää, aga ta on pärast triikimist päris vastuvõetav.

Ka jakke ja mantlivoodreid võib ise uuendada. Vooder tuleb hoolikalt ära harutada ja täpselt jälgida, kuidas ta enne oli sisse õmmeldud, siis vana voodri järgi uus lõigata, silmas pidades lõiget varruka esiküljel, kus peab voodrit välja venitama. Kõige kergem on õmmelda alumist kanti masinaga, kõike muud, ka esikanti, käega.

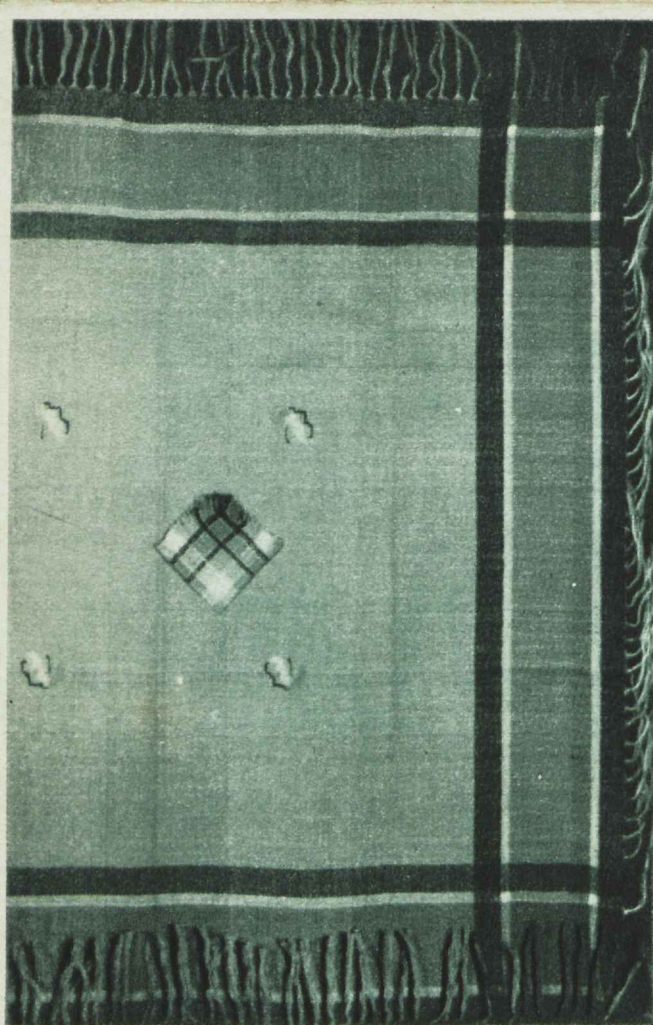
Hoolikas triikimine pärast õmblemist on alati vajalik. Siin tarvitatagu niisket lappi. Lakatagu kohe triikimast, kui lapp on kuiv, sest siis hakkab riie läikima. Et kõrvaldada auru, klopitagu riidet alt, kuna ta võib jälle kortsu tõmbuda.

Rõõm näha meest ja poegi laitmatult rõivastatuna, vältides sealjuures uue ülikonna ostmiskulu, tasub rikkalikult eespoolkirjeldatud vaeva.

Moodsad
hooaja mantli-ja
kleidiriided

A/S O. KILGAS

Kohvilaualina
L. Mälksoo

8 niit, 8 koelauda. Suga nr. 80/2.

Materjaliks valge, pruunikaskollane, must ja hallikasbeež läiklõng ning poolpleegitatud linane lõng nr. 24. Motiivide põimimiseks sidrun- ja apelsinkollane muline ning must läiklõng. Lina on 140 sm × 140 sm + narmad.

Lina käärimine. I äär: 65 l. musta, 22 l. linast, 196 l. kollast, 22 l. linast ja 65 l. musta.

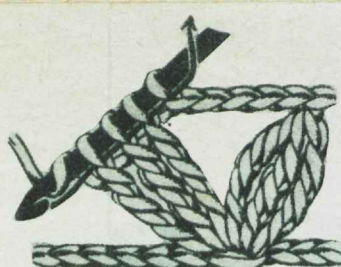
Keskosa: 3 lõnga beeži, 1 l. linast — 75 korda; 3 l. linast, 1 l. kollast — 75 korda; 3 l. beeži, 1 l. linast — 75 korda; 3 l. linast, 1 l. kollast — 75 korda; 3 l. beeži, 1 l. linast — 75 korda. II äär nagu I, tagasiminevas järjekorras.

Kudumise järjekord on seesama, kuid mõõte jälgida sentimeetri varal. Nagu ülesvõttel näha, on lina keskosas varspistes põimitud 4 lehemotiivi — musta varjujoonega ja teise tolmukaga. Põimemotiiv on antud ruudulisel paberil. Ruudule vastab 12 lõnga. Põimelõng on 5-kordne. Valmis ese pressitakse läbi märja riide.

Suurüti suurus on 21 sm × 21 sm + 3 sm pikkused narmad. Kääritakse 2 või 3 rätti kõrvuti ja jäetakse nii rehas kui ka soas rätide vahe 6 sm, s. o. kahe poole narmad.

Käärimine. I äär: 10 l. musta, 3 l. valget, 32 l. kollast, 3 l. valget, 10 l. musta. Keskosa: 48 l. beeži, (3 l. valget ja 1 l. kollast) × 12, 48 l. beeži, (3 l. valget ja 1 l. kollast) × 12, 48 l. beeži. II äär nagu I äär. Rätidil pole põimet.

Rakendus mustrilehel.

Näide lehekeste heegeldamiseks

Näide kahekordsete sammaste heegeldamiseks

Kaks nägusat heegelpitsi voodipesule

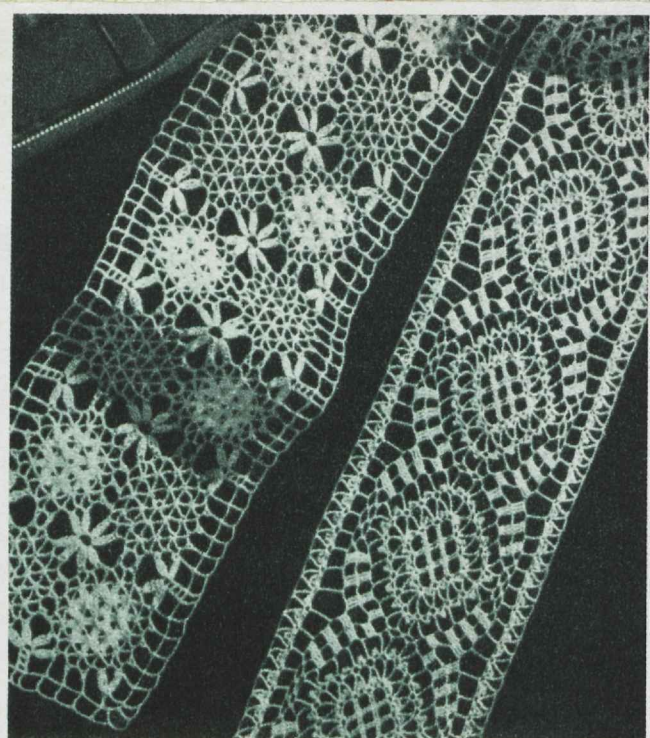
Pits nr. 1.

Pitsi materjaliks on „Ankur“ läikega heegelnii nr. 60–80. Esiteks heegeldatakse üksikult pitsi ümmargused osad mustri-lehel antud skeemi järgi. Aluline vasakpoolne motiiv alatakse keskelt väikese ahelsilmuste ringiga ning heegeldatakse skeemi järgi. Viltujoone asemele heegeldatakse 1 kahekordne samm, ringi asemele 1 ahelsilmus, kaare asemele ühes ristiga (pikoo) 5 ahelsilmust ja 1 kinnissilmus, tagasi minnes esimesse ahelsilmusesse. Iga ringi algusse esimese kahekordse samba asemele tehakse 4 ahelsilmust.

Paremal olev tihe motiiv alatakse samuti väikese ringiga keskelt ja heegeldatakse ringi skeemi järgi. Ühe lehekeste jaoks heegeldatakse 3 kahekordset sammast, mis kõik algavad ühest ja seitsmest ahelsilmusest, ning lõpetatakse samuti korraga läbi tõmmates. Mõlemad kõrvuti olevad motiivid ühendada pikooide abil. Iga nelja motiivi vahele on heegeldatud õis 8 lehekestest. 4 esimest motiivi moodustavad ühe mustriosa, mida korrata vajaliku pikkuse saamiseni. Lõpuks heegeldada ringi äär, 2 rida, alates × märgitud kohast.

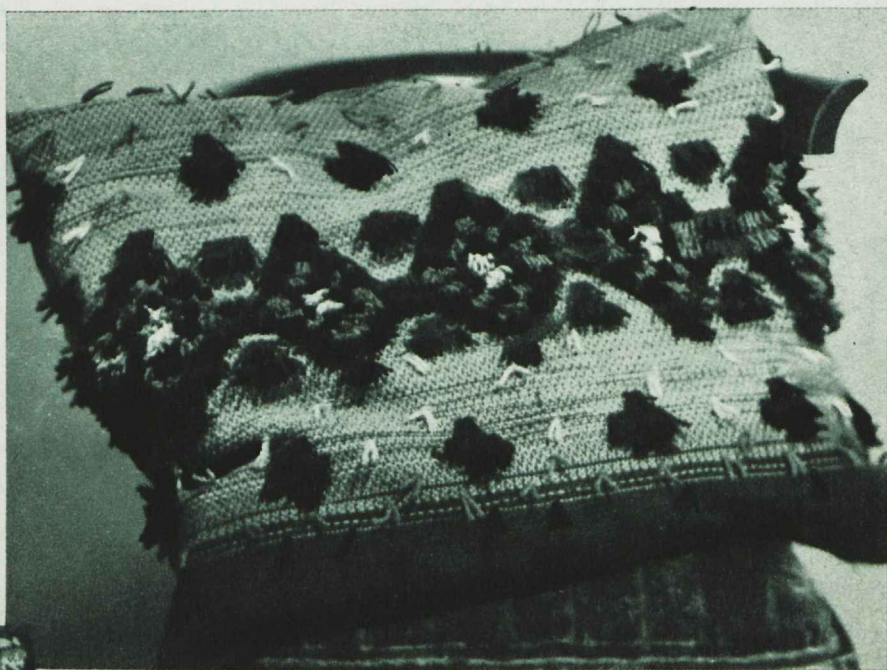
Pitsi skeem mustrilehel.

Pits nr. 2 (kirjeldus lk. 87)

1.

2.

Kootud padi

E. Nagel

Padja suurus on 60 × 56 sm.

Lõimeks on tumepruuniks värvitud võrguniit nr. 6/20. Suga nr. 65/1. Sidus krepp. Lõime käärida 416 lõnga 170 sm pikkuselt. Lõime kulub padjale 130 g. Selle padja põhi on kootud harilikku kreppina, ainult muster on sõlmitud narmas-tehnikas. Narma pikkus on 2 sm. Põhjakoeks võtta peen inglise villane lõng või kodumaa lõng. Kudumist alata pruuni seguga minnes üle heledaks oliivrohelisteks ning siis kollaseks. Ülemineku kohtadel lüüa äranägemise järgi sisse eelmisi värve, et üleminek ei tuleks liiga järsk. Teine pool kududa tagasiminevas järjekorras. Krepp-põhjal sõlmida mustrilehelisele üksikuid narmaid ja lõngatutte, pruunide põhjale pruune, rohelistele rohelisti jne.

Koesegud: 1. segu: 3 tumedat pruuni lõnga + 1 helepruun lõng.

2. segu: 3 rohelist lõnga + 1 helepruun lõng.

3. segu: 2 mahekollast lõnga, 1 beež lõng, 1 kuldkollane lõng.

Narmaspõime värvid: roostepunane, kollakasbeež, mahe helekollane, helepruun, tumepruun, rohekaspruun. Lõnga kulub kogu padjale umbes 250 grammi. Muster mustrilehel.

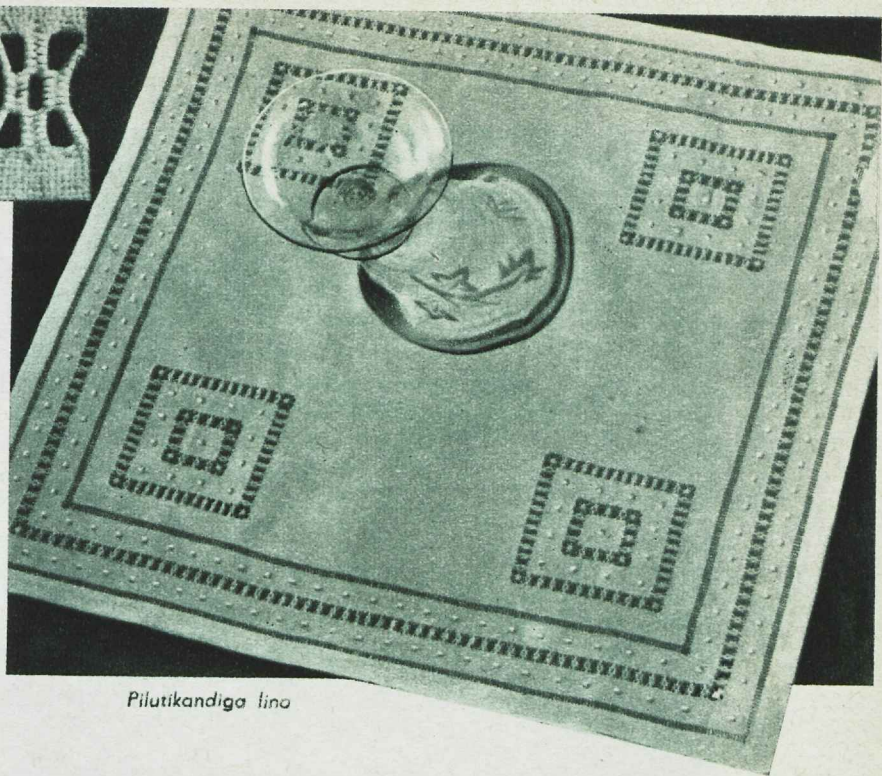
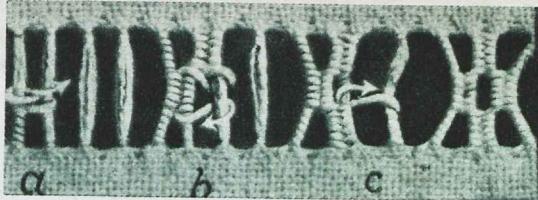
Padja ristpistes tikandiga

Padja suuruse võib igaüks võtta oma soovi kohaselt, sest mustrit võib korrata nii pikkuses kui ka lauses. Tikkida villaste käsitöölõngadega peenel käsitöödäudile. Valmis padi pressida kergelt. Taqumiseks pooleks võtta ripssiid, satään või villane riie. Muster mustrilehel.

Pilutikandiga lina

Lina materjaliks on peen valge linane riie. Lina suurus on 60×60 sm. Ääre laius 4,5 sm. Äärepilu laius on 4 mm, teise pilu laius 9 mm ja kolmas pilu jälle 4 mm. Pilude vahed, kuhu on tikitud punktikesed, on 5 sm laiad. Juuresoleval proovil on näidatud kolme võttega pilutamise käik. Põimpilu töötada linase või peene märkimisniidiga. Põimpilu suured tühjad nurgad täita ämblikuga, nagu näha pildil.

Pilutikandiga lina

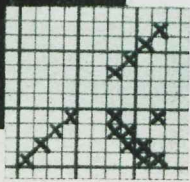
Tikitud linik ja kannusoendaja

A. Kõve

Setu tikandiga linik

Linik on valmistatud kodukootud linasest riidest. Osa liniku riidest on värvitud. Üksikud osad on kinnitatud piluga (aedpistes). Liniku keskmine osa on loomulikku värvi, motiividega tikitud osa on värvitud punakas-pruuniks, kuna kitsas rida motiividega tikitud osa kõrval on oranž.

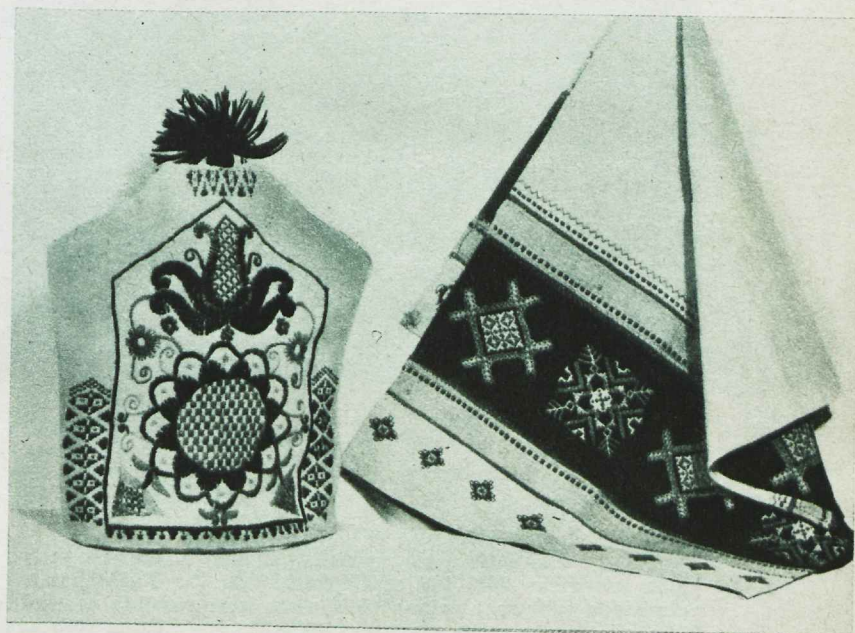
Tikkimiseks on tarvitatud pärlniiti nr. 8 pruunis, oranžis, helepruunis, kollases ja hallis toonis.

Tikkida kast- ja madalpistes. Et motiivid ilusamad välja näeksid, siis tuleks tikkida mitte mustri, vaid lõngade järgi, võttes iga ruudu suuruseks neli või viis lõnga, nii kuidas on riide jämedus. Skeem ja muster muustrilehel.

Kohvikannusoendaja

See nägus kohvikannusoendaja on valmistatud lambavalgest kodukootud villasest riidest. Rahvuslik muster on tikitud peente villaste lõngadega. Värvideks on: roheline, punane, sinine ja kollane. Muster muustrilehel.

Tikitud linik ja kannusoendaja

Kootud villane rätt

L. Mälksoo

4 niit, 4 koelauda. Suga nr. 40/2.

Materjaliks valge, roosakasbeež, reseedaroheline, tumepruun ja oranž pehme spordilõng ning valge, pruuni ja oranži kirju villane troteerlõng.

Värvide järjekord nii lõime- kui ka kudepidi:

Äär: (16 valget, 2 rohelist, 1 pruun, 1 beež, 1 kirju) × 7.

Keskosa: (1 oranž, 5 beeži) × 5, 2 rohelist, 1 pruun, 1 beež, 1 kirju.

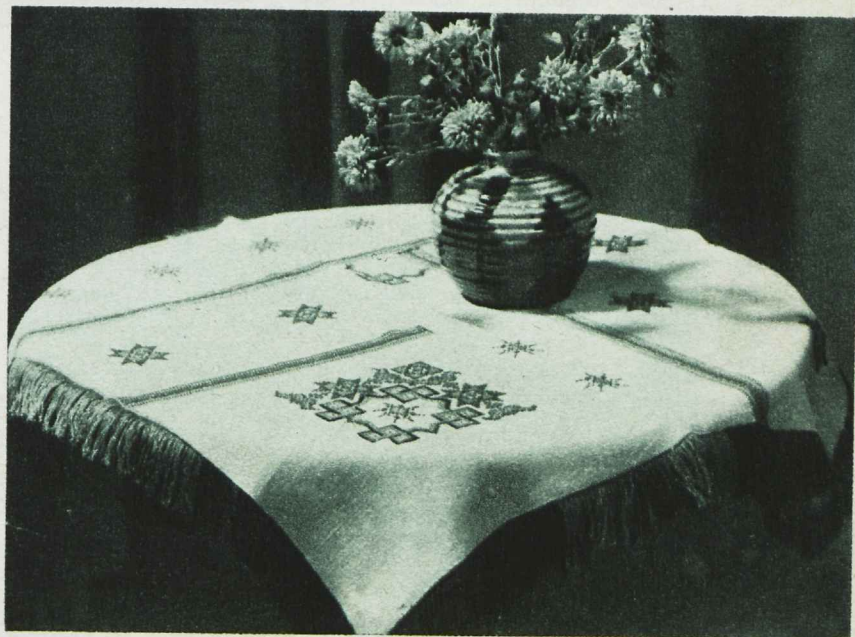
30 valget, 2 rohelist, 1 pruun, 1 beež, 1 kirju.

Keskosa andmeid korratakse 5 korda, lõpuks veel (1 oranž, 5 beeži) × 5 ja siis teine äär nagu esimene, kuid tagurpidi järjekorras, s. o. lõpust alguse poole. Rätt on mõõtudelt 84×84 sm. Iga äärt palistavad 7 sm pikkused narmad. Rätt pressitakse läbi mürja riide.

Pilukaunistisega voodilina

L. Rein

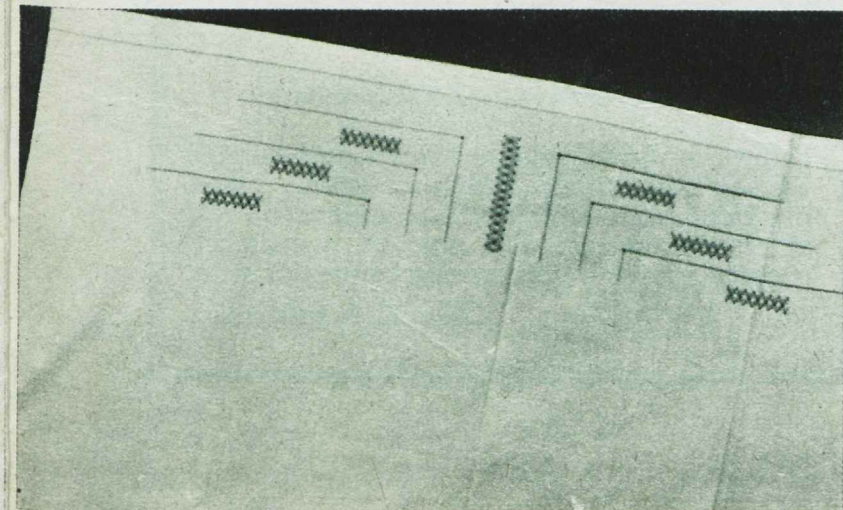
Voodilina on kaunistatud hariliku kitsa ning laia põimpiluga. Harilik pilu valmistada peene rulliniidiga ning põimpilu põimida märkimisniidiga nr. 30–35. Skeem ja pilujoonis muustrilehel.

Lina ristpistes tikandi ja värvilise piluga

L. Rein

Lina materjaliks on poolpleegitatud linane riie ja pärlniit nr. 8. Lina suurus ilma normasteta on 74×73 sm. Kaunistuseks on ristpistes tikand ja värviline pilu. Lai pilu koosneb neljast kitsast pilust, milleks välja tõmmata 4 lõnga, vahele 3 l. välja 4 l. jne. Äärmised pilud pilutada kollasega, järgmised pruuniga. Keskel kahe pilu vahekoht tikkida kahekordse aedpistega, üks rida aedpistet roheline ja teine sellest üle punasega, kuid vahekohtadele. Lina skeem ja muustrimotiivid muustrilehel.

PÕRANDAVAIP

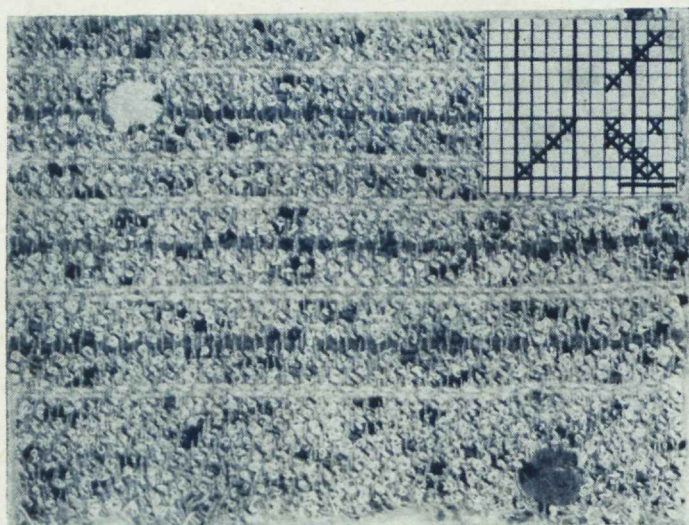
E. Nagel.

Vaiba suurus on 203×157 ruutu.

Nr. 1. Kui võtta igale ruudule vastavalt 1 sm, siis saame vaiba suuruseks 203×157 sentimeetrit. Nr. 2. Kui tahetakse valmistada suuremat vaipa, tuleb võtta igale ruudule vastavalt 2 sm, siis saame vaiba suuruseks 406×314 sm. Vaipa võib kas õmmelda ristpistes, keelimitöös või kududa. Kudumisel võtta lõimeks võrguniit nr. 15/20 (või veel jämedam), kududa soas

nr. 30/1, 25/1. Kanga laius soas, kui kududa väiksem vaip (203×157 sm), soas nr. 25, on 400 lõnga. Pikkuseks käärida 260 sm. Suure vaiba puhul käärida 800 lõnga laiuks ja 470 sm pikkuseks.

Koeks võtta villane lõng. Koevärvid: kastanpruun, heledillakasbeež, punakaspruun või telliskivipunane, hallikaskollane. Sidus labane või krepp.

KAUNIS KLEIDIRIIE KEVADEKS

L. Mälksoo.

4 niit ja koelauda. Suga nr. 100/1.

Kui kangas käärida 85 sm lai (s. o. 850 lõnga) ja 4,8 m pikk, siis kuulub lõimeks beeži läiklõnga 6 vihti. Koeks: 9 tokki hõbe-

halli „carneval“ lõnga mustade ja elektersiniste täppidega, 3 tokki helebeeži „mercelline“ lõnga, 2 tokki sinist villast froteerlõnga pruunide täpikestega ja mõni meeter valget „mercelline“ lõnga.

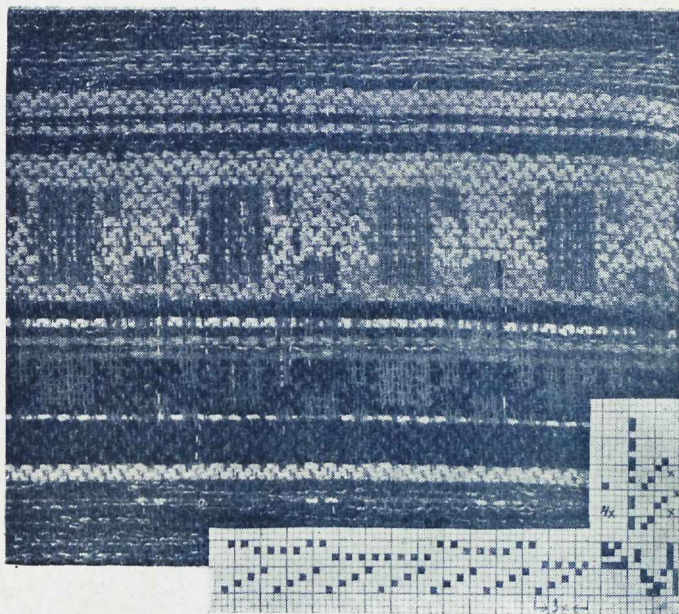
Kudumise järjekord: (4 halli „carneval“ lõnga, 2 beeži „mercelline“ lõnga) × 2, siis 4 halli „carneval“ lõnga ja 1 sinine froteerlõng. Üle kogu kanga põimitakse laialilaotatult valgest „mercellinest“ ja sinisest froteerlõngast täpid. Kude lüüakse kergelt kinni, et kangas jääks elastne. Valmis kangas pressitakse läbi märja riide.

Antud riie vastab hinnalt kvaliteetsele poevillasele, kuid ületab selle uuduse ja kaunidusega.

Tähelepanemiseks tellijatele!

Palume kõiki tellijaid, kes muudavad aadressi või teatavad numbril kadumaminekust postil, märkida teatel tellija number, milline on igal aadressil nime ees. Kui pole tellija numbrit teatatud, maksab aadressimuutmine 25 senti.

„Mareti“ talitus.

Mööbliriie

Els Joost

8 niit ja 11 koelauda.

Suga nr. 70/2, lõimeks kolmes värvis puuvill-lõim nr. 16, põhikoeks pruun puuvill-lõim nr. 24.

Käärida värvid „Ekstra“ kaardi järgi:

roostepunast	— 56 lõnga (nr. 42)	} üks käärimiskord.
1 pruuni, 1 punast	— 24 lõnga	
pruuni	— 64 lõnga (nr. 56)	
rohelist	— 76 lõnga (nr. 67)	

Iga 100 s. pruun valgega leeklõim.

Kirjakoeks kodune villane lõng ja oliivroheline kunstiid.

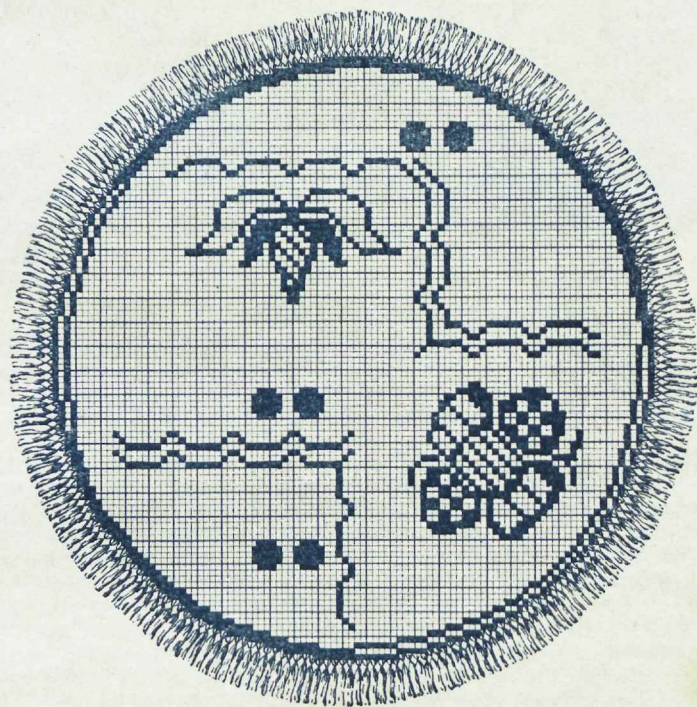
Tumeroheline nr. 1, heleroheline nr. 68 ja nr. 65, kollane nr. 16, liivavärvi nr. 59 (pisut roosakam), rohekasbeež, valkjask ja tumedam (kaardil pole antud neid toone), punane nr. 43,

pruun nr. 40, pruun nr. 56. Punane, kaks pruuni, roheline nr. 68, tumeroheline nr. 1 ja heleroheline nr. 69, viimased koos kõik on poolitud kahekordseks, teistel värvidel on alati kolmandaks siid.

Kududa kaks kirjakude ja üks põhikude vaheldumisi.

Koetamise järjekord. Esimene number on antud juhul kirjatallalaua järjekorra number (vasemalt paremale) ja viimane kirjakoarv. V — 16 lõnga tumerohelist; I — 1 lõng kollast; V — 3 lõnga tumerohelist; V — 4 l. valkjaskbeeži, 8 l. punast, 4 l. (nr. 56) pruuni; II — 1 lõng kollast, 3 l. punast; IV — 6 l. (nr. 40) pruuni; II — 8 l. (nr. 40) pruuni; I — 2 l. liivavärvi; VI — 2 l. tumerohelist; V — 2 l. liivavärvi; VI — 2 l. tumerohelist, 2 l. kollast, 4 l. (nr. 56) pruuni, 2 l. tumebeeži; V — 2 l. tumebeeži; IV — 4 l. tumebeeži ja 4 l. helebeeži; III — 2 l. helebeeži, 6 l. (nr. 69) valkjaskrohelist; II — 8 l. (nr. 68) helerohelist; V — 8 l. (nr. 68) helerohelist, 4 l. tumerohelist, 2 l. (nr. 68) helerohelist, 2 l. tumerohelist, 6 l. (nr. 68) helerohelist, 2 l. tumerohelist, 12 l. valkjask ja tumerohelist kokkupoolitult.

Sideniisi on neli, tallata koetamisel kirja- ja sidetallalaua korraga, viimaseid alati järjeliselt. See riie on „Mareti“ nr. 9 — 1938. a. ilmunud ukse-eesriietega ühes toonis.

ÜMMARGUNE LINA FILEE- VÕI HEEGELTEHNIKAS

L. Leik.

Lina võib valmistada filee- või heegeltehnikas kas peenest linasest, kalavõrgu- või „Ankur“ heegelniidist. Lina läbimõõt on 100 ruutu ning suuruse saame selle järgi, kui jämedast lõngast lina heegeldada või kui suure augusuurusega on võrk. Muster on koostatud rahvuslikkudel motiividel. Muster muustrilehel.

Kaks nägusat heegelpitsi voodipesule

(Algus lk. 84)

Pits nr. 2.

Materjaliks „Ankur“ läikega heegelnii nr. 60—80. Pits koosneb üksikutest ruutudest, mis heegeldada eraldi, muustrilehel antud skeemi järgi, alates ● märgitud kohast 22 ahelsilmusega. Keskosa heegeldada edasi-tagasi käivates ridades. O tähendab 1 ahelsilmust, + tähendab 1 kinnisilmust, viltujoon tähendab 1 kahekordset sammast. Skeem muustrilehel.

Kõigile neile „Mareti“ tellijaile, kel puuduvad „Mareti“ vahel oleva romaani „Kuhu jäi läinud aasta lumi?“ alguspoognad, saadetakse need talitusele teatamise korral tasuta järele.

„MARETI“ talitus.

Mugava kodu

sisustamiseks valmistame hulgas valiktoonides

vaiba- ja käsitöölõnga

„ESTONIA“ vaibalõng on katsete ja äraproovitud spetsiaalvaibalõnga villasortide tõttu kõrgel tasemel. Värvilt on lõng pleekimata ja kaunitooniline.

Tutvuage meie

vabriku vaibalõnga proovikaartidega.

Eritellimiste peale eulaniseerime lõnga koi-kindlaks.

Meie vaibalõnga müügikohad:

Võrus — A. Kiviranna, Kreutzwaldi 26; **Petseris** — P. Tufanov, Kaubarida; **Valgas** — A. Päiv, Vabaduse 6; **Pärnus** — S. Pärn, Kalevi 38; **Viljandis** — H. Keernik, Lossi 23; **Rakveres** — P. Leinfeldt, Lai tän.; **Narvas** — „Kodukäsitöö“, Joala 26; **Tapal** — A. Valsiner, Pikk 12.

„ESTONIA“ villavabrik

Tartus, Riia tän. 3 ja Kivi tän. 1.

Moodsaid kevad- kübaraid

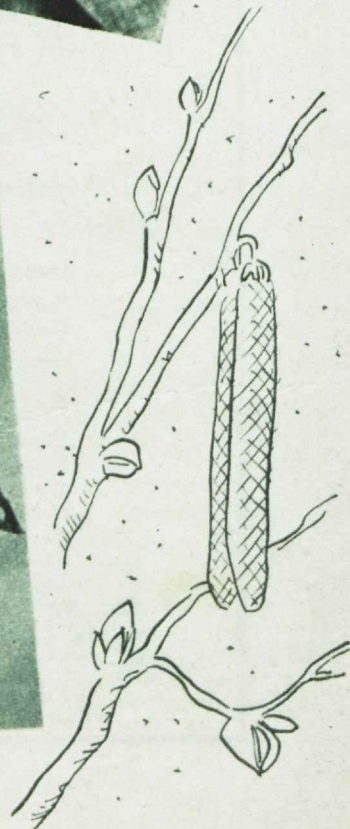
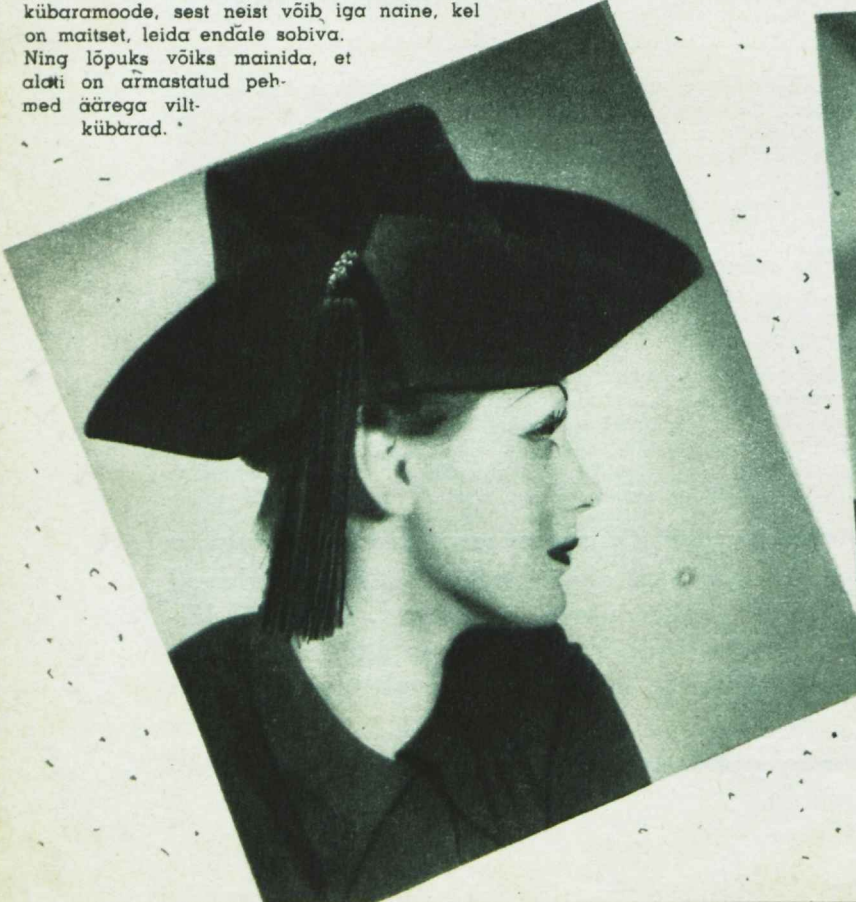
Moodsaid kevadkübaraid-

Esimene, mida mood näitab meile oma kevaduudisest, on nagu alati õlgkübarad. Sageli on need fantastilised, mis oma kantavust peaksid veel tõestama, ja ometi osutavad need pisut ekstravagantsed modellid moeloojate suurt leidlikkust, mida tuleb vaid tervitada. Ent naine, kes hakkab kandma neid õhulisi kübaraid, toimetagu ise mõistlik valik.

Nii leidub praegu suur valik kõige mitmekesisemaid kübaravorme, mis ei taotle põrmugi ühtlast joont. Meie näeme kübaraid, mis on ülipisikesed, selle kõrval esineb ka muidugi suure äärisega kübar, mis peamiselt sobib kleidi või kostüümi juurde. Kübarake lükatakse kaugele ette, jättes tagant nähtavale üleskammitud juuksed. Ka väikesed taldrikkübarad on längus paremal silmal. Vastandina sellele kübaravormile kantakse veel ikka meelsasti pisut suurema äärisega boleerot, mis on äärmiselt nooruslik ja sobiv, ka see lükatakse vastavalt praegusele meele ettepoole. Nende modelide põhjad on osalt täiesti lamedad, osalt pisut kõrgemad, ka materjalid on väga mitmekesised, esijoones aga eelistatakse õige jämedat õlgpunutist.

Nüüd kaunististe juurde! Siin võib vaid hoiatada liialduste eest. Pisikesi kübarakesi ei tohi kunagi koormata lillilustistega. Kaunistisena kantakse üldiselt palju päelu, sebtisi, sulgi ja loore, mis võimaldavad üha uusi variatsioone.

Nii võime meie üsna rahuldunult vaadelda uusi kübaramoode, sest neist võib iga naine, kel on maitset, leida endale sobiva. Ning lõpuks võiks mainida, et alati on armastatud pehmed äärega viltkübarad.

Pond's

iluhoiujuhiseid

● POND's „C“-kreem

Enne puhkust ja nii tihti kui vajalik päeva jooksul puhastatagu näonahka Pond's koldkreemiga. Peenekoeline kreem tungib pooridesse, puhastades neid.

● POND's Skin Freshener'i (näovett)

tuleb tarvitada, et värskendada näonahka ja sulgeda poorid. See õrn, elustava toimega näovesi jumestab, tugevdab ja puhastab Teie näonahka.

● POND's „V“-kreem

peab nüüd järgnema. See katab näo õhukese korrana, annab näo- ja käenahale õrna mati jume. Püsib näol ühtlaselt kogu päeva, kaitses ilmastiku mõjude eest. On ideaalne puudrialus.

● POND's puder

on vajalik Teie iluhoiu lõppakordiks. Puuder on valmistatud mitmes varjundis, õrnalt lõhnastatud ja katab näonahka õhukese, ühtlase, kuid kestva korrana, andes näole meeldiva jume.

POND'S on tarvitusel kogu maailmas!

ESINDUS: A.-S. Proviisor Jul. Lill

SEAME FOTOALBUMI KORDA

Pea igas perekonnas ikka leidub mingisugune fotoalbum. Kahjuks peame tunnistama, et valdavas enamuses jätvavad need mulje, nagu oleksid pildid neisse kleebitud ainult seepärast, et nad ei saaks kaduda ära. Tõesti harva leidub meie perekondades albumeid, mis on korraldatud vähegi kunstimaitseliselt — hoole ja innuga. Inimestel puudub veel albuminärv. Pole saadud veel õieti aru, et fotoalbumi korraldamise tehnilise ja kunstilise küljega on võimalik fotode väärtust ja ilu suuresti tõsta.

Albumi formaadi ja paksuse küsimus on enamvähem isikliku maitse asi. Siiski kleebitavate piltide suurus ja hulk sunnivad meid selles küsimuses teataval määral endaga arvestama. Väiksemad pildid vajavad ka väiksemaid albumilehti ja vastupidi. Tavalisem amatöörpildi formaat on 6×9 sm. Neile sobivaimaks albumiformaadiks on (25—30)×(20—23) sm. Nii-suguse albumi leheküljele mahub parajasti 3 kuni 5 pilti, suurusena 6×9 sm. Suurem albumiformaat osutub vajalikuks siis, kui tahetakse kleepida ka suuremaid pilte, näiteks postkaarte või suurendusi 13×18 sm.

Piltide tihedus leheküljel tuleb alistada ilu nõudeile. Suurimaks eksimuseks siin võib olla albumilehe liigne koormamine piltidega. Albumi leheküljel pole kunagi pilte „liiga vähe“. Üksainukene piltki leheküljel on küllalt, kui see pilt on kaaluva sisuga. Küll aga võib albumilehel pilte olla liiga palju. Otsustajaks selles küsimuses olgu järgmine reegel: pildid ei tohi katta rohkem kui pool albumilehe pindalast. (Näiteks võiks 20×27 sm leheküljele kleepida 6×9 sm pilte maksimaalselt 5 tükki, sest: 6×9=54; 20×27=540; 540:2=270; 270:54=5.) Olgu pildid kui ilusad tahes, ikka muudavad nad albumi maitselehed, kui nendega on kaetud üks või koguni mõlemad lehepoolad ülekoraatult. Seda maitselehedust võib leida väga sageli. Võib-olla on siin põhimõtteks mitte „raisata“ ruumi albumis. Aga ometi peaks olema igale selge, et tühja albumi väärtus on kaduvväike temas leiduvate piltide väärtuse kõrval. On ju iga pilt seotud hulga ilusate mälestustega. Pilt albumis ei piirdugi ju õieti mitte oma füüsilise valge servaga, vaid ta küünib mälestuste kaudu sügavale aega ja ruumi. Ärgem kiilugem neid siis ühele leheküljele kokku niipalju, et neil on seal kitsas ja umbne! Ühe lehepoole jätame kindlasti hoopis tühjaks. Kui album on avatud, siis tühi lehekülj asugu vasakul. Nii on mugavam vaatlejale. Küll aga sobib vahel vasakule tühjale leheküljele kleepida üksainukene pilt, mis sisult sobib hästi järgneva lehekülje sissejuhatuses või motoks. See motopilt ärgu kleebitagu aga mitte lehekülje keskohta!

Piltide formaadi suhtes ollakse visalt harjunud pilte kopeerima suuruses, milles nad esinevad negatiivil. Nii kopeeritakse ja kleebitakse albumissegi sageli täitsa sisutuid või rikutud pildiosi, mis pildi kandva osa väärtust märksa tumestavad. On aga tõsiasi, et mõnigi pilt muutub poole ilusamaks, kui temast poole ära lõikame. Kiirel pildistamisel käest (ilma statiivita) õige sageli pildi peaelement ei satu pildi keskele, nagu sooviti. Viga tuleb kindlasti kopeerimisel parandada. Põhimõtteks siin jäägu, et pilt ei pea mitte omama kindlasti standardmõõteid. Seepärast: kõik ülearune pildist maha! Nor-

maalne formaat jääb niikuinii domineerima, sest rikutud (ja formaadi muutmise parandatud) pilte on tavaliselt vähe. Üks halb pilt teiste hulgas võib aga terve albumi lehekülje ära rikkuda. Pilte, mida ka kärpimisega pole võimalik parandada, ärgu kleebitagu üldse albumisse.

Pildi kärpimisel peab püüdma säilitada tema riskülikulist kuju. Siiski — pildit raske defekti kõrvaldamiseks võib alati ohvriks tuua tema välise kuju.

Ilma valge ääriseta pilt on elutu. Valge ääris olgu ühtlase laiusega, alumine pisut laiem kui teised. Väga ilus on ka viimasel ajal moodi läinud sakiline serv. Tuleb hoolitseda selle eest, et ühele leheküljele satuksid ühesuguse servaga pildid. Sakiline serv on alati lõigatav sirgeks. Äris kopeeritud pildid on sageli lõigatud vildaka äärega, seda on hõlpus ise korri-geerida.

Kui fotograaf mõnele pildile on suvatsenud jätta valge ääris kopeerimata ja see pilt tuleks sisuliselt paigutada äärisega pildite hulka, siis tuleb sellele pildile valge ääris ise „teha“. Terava taskunõu otsaga on väga hõlpus pildile äärist kraapida — želatiinikiht tuleb kergesti ja siledalt paberipinnalt ära. Harjutamine mõne praakpildi kallal teeb selles kunstis varsti meistriks. See kunst käes, võime julgesti asuda kääridega iga pilti kärpima, millel midagi ülearust. Lõigatud serva kratsime hiljem uue valge äärisega. (Mõne paberisordi juures ei anna kratsimine küllalt häid tulemusi.) Kel püsivust küllalt, võib seda kratsimistehnikat niivõrd viimistleda, et osutub võimalikuks anda pildile kooskõlas sisuga sobivaim ääris, kasvõi muustriline näiteks, samuti, nagu kunstnik valib sobiva raami oma maalile.

Kompositsiooniline külg albumis on kahtlemata kõige tõsisemaks probleemiks. Kui meie ees seisab tühi album ja suur hulk pilte, mis tuleks kleepida sinna sisse, siis seisame paratamatult raske probleemi ees — kuidas rühmitada pildid lehekülgede viisi ja kuidas paigutada pilte leheküljel. Selle probleemi lahendamisel põrkame paljude raskuste vastu: pildid on väga mitmesuguse sisuga, väga erineva suurusega, värviga ja tooniga, pärit väga erinevatest aegadest ja kohtadest. Paratamatult tuleb siin aga mingi süsteem luua. Ideaalne süsteem siin oleks niisugune, et iga albumi lehekülj, iga albumi osa ja lõpuks terve album ise — kõik oleksid tervikud nii sisult kui ka vormilt.

Nii võiks olla esimeseks sammuks kompositsioonilise külje lahendamisel piltide rühmitamine suurematesse rühmadesse, nagu: portreed, maastikud, suuremad seltskondlikud grupid jne., või jälle kronoloogilises järjekorras: pildid lapsepõlvest, koolist, sõjaväest, ülikoolist, ametist jne. Portreed tuleb kleepida kindlasti eri albumisse, samuti vahest ka suuremad seltskondlikud grupid, kui neid on palju. Üksikuid suuremaid rühmi tuleb siis edasi lõhkuda väiksemateks, kuni saame lõpuks tervikuliselt leheküljed. Piltide paigutamine leheküljel pakub ka sageli palju peamurdmist. Siin on vaja püsivust ja head kombineerimisvõimet. Juhtumõtteks võtame endile siin: iga järgmine lehekülj peab albumi vaatlejat üllatama samavõrd piltide paigutusega kui ka piltide sisuga. Tõsi on, et pilte saab leheküljele

Piltilusad hambad

lumivalged ja läikivad kui ehtsad pärlid, see on kindlasti unistuseks igale, kes hindab hoolitsetud välimust. Kahjuks ei aita siin ainult ves, ja hambahari. Tahtes omada laitmatult hoolitsetud hambaid peab neid järjekindlalt puhastama NIVEA hambapastaga. NIVEA hambapasta kõrvaldab inetu hambakõntsa, muudab hambad säravalt valgeks ja, mis tähtsaim, tungib vahutades igasse praokesesse ja vahekesesse ja eemaldab mustuse ka sealt, kuhu hambahari ligi ei pääse.

Hinnad 50 senti —
75 senti
Werner Mehks, Tallinn

NIVEA-HAMBAPASTA

paigutada väga mitmeti. Siin peab igaüks näitama oma isiklikku maitset ja oskust. Sablooniline ja liiga sümmeetriline paigutus mõjuvad albumis surmigavalt. Mingit korrapärasust või reegli-pära tuleks aga siiski iga lehekülje paigutuses taotleda, sest päris korrapäratu paigutus mõjub jälle igavalt. Inimene otsib loomulikult vormiderikkust ja -vaheldust. Albumi lehekülgedel on seda võimalik saavutada ja pakkuda. Võiks veel nimetada, et piltide paigutamisel tuleb jälgida ka seda, millise kujuga jääb albumilehe foon piltide vahel.

Kompositsioonilisest küljest võiks albumi vaatlajat valmistada veel mitmesuguste üllatuslehekülgedega. Näiteks võib mõnd eriti tähtsat lehekülge kooskõlas pildiga prittstehtnikka abil stiliseerida, võib mõne lehekülje üle puistata ühest suurest pildist väljalõigatud nägudega jne. Siin tuleb jälle igaühel võtta appi oma leidlikkus ja kombineerimisvõime.

Piltide varustamise kohta all- või pealkirjadega võiks öelda ka paar sõna. Kiri albumis olgu kindlasti vormilt kalligraafiline ja sisult pildi kohaselt tabav või humoorne. Igale pildile me kindlasti ei suuda leida sobivat allkirja. Midagi pole katki, kui väiksempi osa pilte albumis on varustatud tabava märku-

sega. Märkusteks ainet võib saada vanasõnadest, kõnekäändudest, lauuvarssidest, ladinakeelseist tarkõnust jne. Päris algupärased sõnad ei annagi siin väga head efekti. Allkirjadega varustada sobib esmajoones muidugi meeleolupilte.

Päris sobivat materjali kirjutamiseks albumilehele vist polegi. Valge tušš on küll väga ilus, aga ei kannata hõõrumist.

Fotode albumisse kleepimise tehnilist külge me siin pike-malt vaatluse alla ei võta. Nimetame vaid niipalju, et hõlp-saim kleepimisvahend on nn. kleepfoolia, mida saab osta foto-äridest. Töötamine sellega on äärmiselt lihtne ja töö saab kindlasti puhas ning tubli. Fotonurgad (klemmecken) on rohkem meoasjad ja neid ei julge seepärast soovitada. Standardkom-beks on ikka olnud ja jääb edaspidigi piltide kleepimine albu-milehe külge kogu oma alumise pinnaga. Nii on ka kindlasti kõige ilusam.

Nii siis — kõik, kellele on kogunenud hulk fotosid, mis seisavad hunnikus segi kuski kastis või laualaekas või ammu täissaanud albumi viimase lehe ja kaane vahel, — võtke ühel pühapäeval vaevaks sorteerida ära oma pilditagavara ja kinnit-age need väärtesemed ilusasti albumi lehekülgedele.

O. R.

KINGAKAPP

Che korteri eestosas seisab punane kapike; see on pealt kaetud kollasega aaderdatud musta marmorplaadiga ja selle peale on asetatud kamm ja juuksehari, vaasike haaknõeltega ja riidehari. Peegel selle kohal, rõivanagi ja vihmavarjuhoidja on samasuguseks värvitud; ja ruum, mis muidu on väike ja kitsas, näib nende mööbliesemete tõttu elegantne ja meeldiv. Seda märkab ka küllatunud sõbratar ja vaikke kadetus sisistab ta hinges: „Jah! Ester võib seda endale muretseda!“ Ester aga märkab sõbratari näoilmet ja ütleb justkui muuseas: „Peen, eks ole? See kallis ese on meie kingakapp! Sa peaksid endale ka sellise muretsema.“ „Meie ei või endile seda lubada,“ kõlab veidi pahane vastus, „meil jätkub ainult kõige vajalisemaks.“ Ester ei lase aga end segada sellest: „Ma mõtlen, et ka sina oled saanud veel oma vanematekodust vana pesulaua marmor-plaadiga; arvatavasti seisab see kuskil nurgas, nagu kord seegi, kuni ma viimaks tema peale halastasin.“ Sõbratar vaatab talle väga üllatunult. Ester aga jätkab oma seletusi, millest võib õppida, kuidas vaatamata täpselt kalkuleeritud eelarvele siiski saab veel võtta oma kodu jaoks mõnd ilusat eset, sest need väikesed pesulauad vedelevad tihti nurgas ja kolikambrites. Harva on aga päklikpuul või mahagonil värv korralikult säilinud. Kui selline juhtum siiski esineb, siis peab neid üle poleerima ja vana ese saab jälle ilusaks ning väärtuslikuks. Vastasel korral aga leotatakse polituuri jäänused maha, nühitakse kappi korduvalt seest- ja väljastpoolt, lastakse hästi ära kuivada ja lõpuks lakitakse väljastpoolt üle. Värv valitakse nii, et see sobiks ruumile, kus ese asub, punane, sinine, kollane või roheline annavad mööblile värsket ilmet. Kapi sisemusse asetatakse vastavad riulid jalanõude paigutamiseks ja alal-

hoiuks, kuna enamasti samuti olemasolevad laekad reserveeri-takse saapaharjadele ja puhastusvahenditele. Varem tarvitati ka päris lihtsaid pesulauakesi peenikestel jalgadel; selliseid pesulauakesi võib otstarbekalt kasutada lillelaudadeks. Vastaval meistril lastakse kõrvaldada marmorplaadilt, kui selline on olemas, ülesulatav osa ja plaat uuesti lihvida. See näeb siis väga kena välja; kui marmor on valge või hall, siis sobivad kõik eespoolnimetatud värvid peale kollase, mis omakorda sobib väga hästi mustaga. Kui aga pole olemas vastavat katted-plaati, siis kinnitatakse samakujuline lihtne puuplaat pesu-laulaele. Seda võib katta klaasiga ja selle peale võib panna väikese pitsliniku. Igal juhul aga saadakse sellise vana mööbli-tüki uuendamiseks väga nägus ja kasulik ese. Suurema maha-pidamise jaoks saab kasutada kaht sellist pesulauakest sel vii-sil, et asetatakse üks kapike pärast jalgade kõrvaldamist tei-sele, nii et laekad on keskel koos. Saapapuhastus-vahendid, kohvrivõtmed, pakkimisrihmad ja igasugu spordi- ning reisi-piasjad leiavad seal endale parima alalhoiu-koha. Kokku-pandud kapi alumises osas leiavad aset meeste saapad, ülemi-ses daamide kingad. Nii leiab igaüks kergesti oma koha ja uste seesmistel külgedel ripuvad kingade reisikotid. Ülalt on kapp suletud lihtsalt ja asjalikult puuplaadiga ja piiratud kitsa liis-tuga. Värv valitakse sobivalt esikus asuva rõivakapiga. Siin on toonitatud ainult praktiline külg, ilma erisiiht arvestamata, nagu sel juhul, kui selle kohal ripuks peegel ja see peaks olema koridoris või antrees tualettlaaks. Igal juhul aga osu-tub põlatud nurgasseisja meie majakraami hulgas kasulikuks liikmeks, kui me talle veidi armastust osutades anname uue välimuse.

Näoravi

massaažiga

Harjutus 1. Mõlema käe keskmised sõrmed panna lauba keskele ja libistada oimude poole.

Harjutus 2. Samad sõrmed libisegu nina juurest kaarjalt üle põskede kõrvade poole.

Harjutus 3. Käed asetada lamedalt vastu lõuga ja silitada kõrvade poole.

Harjutus 4. Mõlema käe keskmised sõrmed asetada ninaotsale ja silitada vahelduvalt noolekujuliselt ülespoole.

On masseerimine lõpul, siis eemaldada räti või vatiga kreemijäänused näolt.

Näoravi tähtsam osa on massaaž. Kätega masseerimist tuleb eelistada aparaadiga masseerimisele, kuna ainult sõrmeotste peen tundlikkus saab õieti järgneda näolihastele ja vältida üleliigset rõhumist. Kui näomassaaž peab täitma oma otstarvet ja mitte kahjulikult mõjuma, siis peab teda anatoomiliselt õieti sooritama. Sealjuures patustatakse kergesti, kuna mitte iga naine ei saa minna kosmeetiku juurde õpetusi hankima. Neile olgu määratud alljärgnevad lühikesed õpetused.

Raviga peab alustama võimalikult õhtul enne magamaminekut. Kõige enne puhastada põhjalikult nägu. Kõik tolm, jumet kahjustavad mikroobid ja nahaeritused tuleb eemaldada. Kuna näo rasvahulk seebitarvitamisega väheneb, naha hariliku rasvapolstri säilimine iluravis aga tähtis punkt on, siis puhastada nägu õli, rasva või mõne valmis puhastuskreemiga. See puhastusviis hoiab nahka ja eemaldab mustuse kõige paremini. Katse tõestab, et rasvaga saab enne seebiga puhastatud nahapooridest ikka veel mustust eemaldada. Pärast puhastust viia

nahale head nahkatoitvat kreemi ja alustada siis peegli ees näomassaažiga.

Silitusliigutusi peab tegema kergelt, kõva rõhumist tuleb teha 6 kuni 8 korda. Kogu käik ei vaja rohkem kui 5 kuni 10 minutit. Hoiduda liialdustest, sest nahale on parem, kui masseerimist tehakse reeglipäraselt.

Vilumata või kohmakale käele on soovitamam teha kirjelatud masseerimisliigutusi sõrmeotstega kergelt kloppides. Siinjuures pidada silmas, et kõhna näo puhul tuleb õrnemalt kloppida kui täidlase näo korral.

On masseerimine lõpul, siis eemaldada räti või vatiga kreemijäänused näolt ning kloppida nahasse vatitupsuga näovett. Siinjuures alustada alati näo alumise poolega, suundudes kloppides ülespoole. Kodust näovett on võimalik ise kergesti ja odavasti valmistada. Selleks soendada 1 l vett ja sulatada siis selles 30 g boorhapet. Jahtunud lahusele võib lisandada 200 g alkoholi ja lõhnastamiseks veidi kölni vett. Säärasele ravile on nahk tänulik, nägu mõjub värskena ja puhanuna.

Kenastikaetud pühade-kohvilaud. Kaunistuseks on tarvitatud kase- ja pajuurbi ning kollaseid nartsissiõisi, mis on munakoortesse asetatud.

Toite kevadepühadeks

KEVADEPÜHADE-SAI

Ained: 1 l piima, umbes 2—2½ kg jahu, 8 munakollast, 400 g võid, 2 kl. suhkrut, 1—2 kl. rosinaid, 50 g pärm, 1 tl. soola, pähkleid.

Leigesse piimasse segada värske pärm, lisada juurde 2 spl. suhkrut, ½ osa jahust ja asetada kinnikaetult sooja kohta kerkima. Vahepeal vahustada munakollased suhkruga ning samuti või. On taigen juba kerkinud, lisada juurde vahustatud munakollased, või, sool, puhastatud, pestud ja kuivatatud rosinaid ja ülejäänud jahu ning sõtkuda taigen, mis peab olema küllalt kõva. Katta pealt kinni ja panna kerkima. Kui taigen on hästi tõusnud, veeretada saialaual ümmargused pätsid, asetada võiga-määritud plaadile ja lasta seal veel tükk aega kerkida. Siis määrada pealt munaga, riputada üle hakitud pähklitega ning küpsetada paraja kuumusega ahjus. Süüa tee ja kohvi juurde.

KEEKS

Ained: 200 g võid, 200 g suhkrut, 3 muna, umbes 200 g jahu ja korinte või rosinaid.

Või vahustada suhkruga, misjärel lisandada ükshaaval munad (kollane ja valge koos). Lõpuks lisada juurde jahu ja rosinaid. Küpsetada vormis, mis võiga määritud ja riivsaiaaga riputatud, paraja ühtlase kuumusega ahjus umbes ¾—1 tund. Lõigata jahtunult õhukesteks lõikudeks ning anda tee- või kohvilauale.

PASHA

Ained: 1 kg head kohupiima, 1 kl. vahukoort, 4 muna, 250 g võid, vanilli, 1—2 kl. suhkrut, 200 g rosinaid või korinte (või ka segamini), sukaadi, pähkleid.

Kuiv värske kohupiim hõõruda läbi sõela ja panna alumiinium- või emailitud keedunõusse. Lisada juurde koor, suhkruga vahustatud munakollased, sulavõi, pestud, puhastatud ja kuivatatud rosinaid või korindid, hakitud sukaad, pähklid ja vanill. Tõsta pliidile ja kuumutada vahetpidamatult ümber segades kuni peaaegu keemiseni. Siis tõsta pliidilt kõrvale ja lisada juurde kõvaks vahuks löödud munavalged. Lasta jahtuda. Leotatud pashavormi panna külma vette kastetud marli või linane riie, tõsta mass vormi ja lasta nõrguda. Kui pole käepärast pashavormi, võib ka mõnes muus nõus marlis nõrguda lasta.

JUUSTUKÜPSISED

Ained: 1 kl. sõredat püülijahu, 100 g võid, 1 munakollane, 4 spl. riivitud šveitsi juustu, pisut soola.

Riivitud juust segada segi jahuga, lisada juurde soojas ruumis seisnud või väikeste tükikeste haaval ja teised antud ained ning segada taignaks. Veeretada taignast sõrmejämedused ribad ja lõigata 5—10 sm pikkusteks tükikeks. Siis veeretada riivitud juustus ja küpsetada kuumas ahjus helepruuniks. Anda rammuleeme või tee juurde.

KOHUPIIMA-KOOK

Ained: Taignale läheb vaja 100 g võid, 1 spl. suhkrut, 2 spl. hapukoort, 2 muna, 1 tl. küpsetuspulbrit ja umbes 400 g jahu.

Täitmeks kulub 1 kg head kohupiima, 100 g rosinaid, 1 kl. suhkrut, 3 muna, riivitud sidrunikoort, 1 spl. sõredat jahu.

Või vahustada suhkruga, munad vähehaaval juurde segada ning lisandada kõik teised antud ained. Kasta taigen hästi läbi ja asetada jahedasse kohta seisma.

Täitmeks hõõruda kohupiim läbi sõela või ajada kaks korda läbi lihamasina. Lisandada suhkruga vahustatud munakollased, millele maitseks lisandatud riivitud sidrunikoort, ning segada juurde kõik teised antud ained.

Lõpuks lisada õrnalt segades juurde munavalgevaht.

Taigen rullida õhukeselt välja, lõigata vormi põhja suuruselt välja ja asetada vormi, mis võiga määritud ning jahuga üle riputatud. Ümberringi vormi seinale panna samuti taignariba ning küpsetada 15—20 min. paraja kuumusega ahjus. Kui ahjust välja võetud ja veidi jahtunud, katta kohupiima-täitmega ja küpsetada veel kord 10 min. ahjus. Jahtunult lõigata tükikeks. Anda kohvi või tee juurde.

RÕNGASKÜPSISED

Ained: 6 munakollast, 3 tervet muna, 2 spl. hapukoort, 3 spl. piiritust, jahu, 1 kl. suhkrut.

Munad ja munakollased ühes suhkruga vahustada, kuni vaht on muutunud tihedaks ja valgeks. Siis lisandada juurde koor, piiritus ja niipalju jahu, et taignat saaks veeretada. Jahuga üleriputatud saialaual veeretada taignast väikese sõrme jämedused ribad ja lõigata nii pikad tükid, et saaks paraja suurusega rõngakesed. Seejärel panna otsad kokku, määrada munaga, riputada peale hakitud pähklituumi ja küpsetada võiga-määritud ja jahuga-riputatud plaadil parajas kuumuses helepruuniks.

KOOREKOMPVEKID PÜHADEKS

1 kl. piima ja 1 kl. rõõska koort panna ühes 2 kl. suhkruga ja ¼ kangi vanilliga keedunõusse ja lasta pliidiraual vahetevahel segades keeda, kuni mass hakkab paksemaks muutuma, siis segada pidevalt, et põhja ei kõrbeks. Keeta niikaua, kuni mass võtab pruunika värvuse ning lööb keedunõu küljest lahti, siis lisandada 1 tl. head magedat lauavõid, segada hästi läbi ja valada võiga-määritud madalale vaagnale. Kui mass on juba jahtunud, lõigata noaga kuupideks ja lasta soojas õhurikkas kohas kuivada. Hiljem asetada klaaspurki ja katta pealt puhta rätiga. Keetmiseks kulub aega mõni tund, et mass läheks vajalikult paksuks.

TÄIDETUD MUNAD

Ained: Vajalik hulk mune, veidi sinepit, mõned puhastatud kilud, kiluleent, hapukoort või sulavõid.

Keedetud ja kooritud munad poolitada, lõigates risti keskelt pooleks. Rebu välja võtta. Munarebud hõõruda ühes antud ainetega hästi peeneks. Maitseks lisandada mõõdukalt antud aineid, et segu ei saaks liiga sinepimaitset ega soolane. Munavalge-pooltel lõigata otsast väikesed tükid ära, et nad paremini vaagnal püsiks, täita lusika või pritsi abil rebuseguga. Asetada nägusalt vaagnale singiviilukatega või lõikudega soolatud kalast, nagu lõhi, heeringas jne., millised pöörata rulli.

MUNAD KOOREKASTMES

Ained: 4 muna, 2 kl. hapukoort, ½ tl. suhkrut, soola, tomatipüreed, riivitud mädarõigast.

Antud maitseained segada juurde hapukoorele ja valada vaagnale. Keedetud munad koorida ja lõigata ristisihis 3—4 tükiks. Asetada vaagnale koorese. Peale riputada peeneks hakitud petersellilehti ja soovi korral peenteks narmasteks lõigatud külma praadi. Anda õhtu- või hommikusöögiks.

KALASÜLT

Ained: 1½—2 kg latikat, ahvenat või lutsu, 2 l vett, 15 tera pipart ja vürtsi, 1 sibul, soola, mõni leht kalaliimi.

Kalad puhastada soomustest ja sisikonnast, pesta puhtaks ja lõikuda tükikeks. Peale riputada veidi soola ja lasta seista 1—2 tundi. Siis asetada kala külma veega keema. Kui vaht on ära võetud, lisada juurde maitseained ja lasta tasasel tulel keeda, kuni kala pehme on. Seejärel tõsta kalatükid vahuliskaga vaagnale ja lasta veidi jahtuda. Võtta luud ja nahk ära ning lõikuda kalaliha väikestesse vormidesse või kaussidesse parajateks tükikeks. Kalaluud ja -nahk panna uuesti leemesse ning keeta veel ½—1 tund. Siis lisandada pestud ja leotatud kalaliim, kurnata kalaleem läbi marli ja tõsta vormidesse kalatükikele peale. Lasta külmas kohas tarduda. Enne lauale andmist lüüa välja ja kaunistada soovi korral muna- või sidruniviilukatega. Süüa mädarõikastme või äädikaga.

MUNAKOOK SUITSUSINGIGA

A i n e d: 10 muna, 3—4 spl. jahu, 400 g läbikasvanud suitsu-
ribi, 2 kl. piima.

Munad kloppida ühes piima ja jahuga segi. Liha lõigata õhukesteks viilukateks ja praadida pannil karedal tulel mõlemalt poolt helepruuniks. Kui liiga palju rasva koguneb, tõsta vähemale ning valada munasegu pannile. Küpsetada pliidiraua-
raual väikesel tulel või ahjus, kus küpseb ühtlasemalt. Süüa lõunasöögina kartulite ja salatiga või ka sooja õhtusöögina.

KOHUPIIMATOIT RÖSTITUD SAIAVIILUKATEGA

A i n e d: 1/2—1 kg värsket kohupiima, 1 kl. hapukoort, maitseks soola, riivitud sidrunikoort, 1 munakollane, 1 spl. suhkrut, rosinaid.

Kohupiim hõõruda hästi peeneks, lisada juurde koor, sool, suhkruga vahustatud munakollane ja riivitud sidrunikoort. Panna kuhjana vaagnale, kaunistada puhastatud ja pestud rosinatega, asetada otsa ilusasti lahtilõigatud tomat või kooritud ja tükeldatud apelsin. Pealt kaunistada rosinatega ning asetada ringi võis pruunistatud saiaviilukad. Anda õhtulauale.

KUREMARJA-TARREND

A i n e d: 1 l parajalt lahjendatud kuremarjamahla, 15 lehte kalaliimi, maitse järgi suhkrut, sidruni- ja kaneelikoort.

Marjamahl ajada keema ühes kaneeli- ja sidrunikoorega ning suhkruga. Kalaliim pesta külma veega, kuivatada ja sulatada siis väheses kuumas vees. Valada läbi marli marjamahlale juurde, kust maitseained välja võetud. Mahlasegu valada külma veega loputatud vormi või väikestesse vormidesse ja asetada külma kohta tarduma. Teisel päeval lüüa vormist välja magussöögi-vaagnale ja ilustada vahukoorega. Seda tarrendit võib süüa ka vanillikastmega.

ŠOKOLAADIVAHT

A i n e d: 1 l rõõska piima või koort, 1 kl. suhkrut, 3 muna, 1/4 kauna vanilli, 3 spl. sõredat püüli, 200 g šokolaadi või 2 spl. kakaojahu.

Munakollased vahustada suhkruga, lisada juurde kuivatatud ja peenekshõõrutud vanill ning riivitud šokolaad või kakaojahu. Lõpuks lisandada ümber segades vähehaaval juurde 3 spl. jahu ja keedetud kuum piim. Kuumutada segu pliidil kuni peaaegu keemiseni (mitte keema lasta, tõmbub kokku). Siis võtta tulelt ja lisandada õrnalt segades kõvaks vahuks lõõdud munavalge. Valada kaussi või vormi ja lasta jahtuda. Süüa vahu- või rõõsa koorega.

MUNAKLIMBID MARJAKASTMEGA

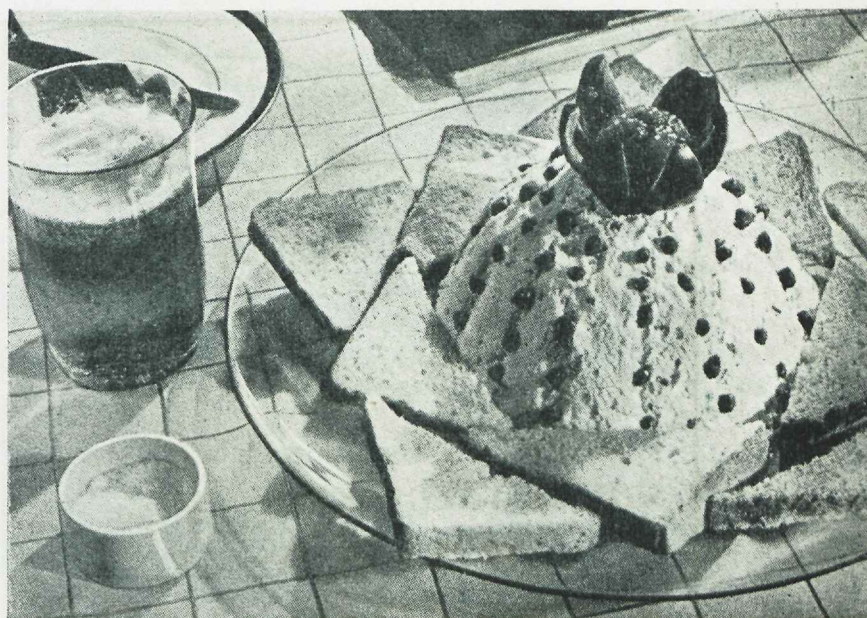
A i n e d: 1 l piima, 1—1 1/2 kl. mannat, 1/2 kl. suhkrut, 6 muna, pisut soola ja riivitud sidrunikoort.

Piim lasta keema, siis lisandada manna, sool ja keeta kõvaks pudruks. Munad hõõruda vahule, kollane ja valge koos riivitud sidrunikoore ja suhkruga, ja segada juurde kuumale pudrule. Segada hästi läbi ja lasta jahtuda. Jahtunud pudrust tõsta välja parajad lusikatäied, veeretada jahusel lauall piklikud rullid ja küpsetada kiiresti üle kuumas võis helepruuniks. Anda lauale mõne marjakastmega.

* * *

HAUTATUD PEEDISALAT

Keedetud söögipeedid, 3—4 tk., lõigata väikesteks viilukateks. 2 spl. võid pruunistada keedunõus, lisada juurde 1 spl. jahu, 2 kl. keeva vett, veidi sidrunimahla, soola, peedid ja lõpuks 1/2 kl. hapukoort. Hautada kõiki 1/2 tundi pliidiraua-
raual. Süüa lihatoitude juurde sooja salatina või taimtoiduna.

KOHUPIIMATOIT RÖSTITUD SAIAVIILUKATEGA

VASIKALIHA-SUPP LIHAPALLIDEGA

A i n e d: 1 kg vasikakonte, 2—3 l vett, supijuuri, kooritud kartuleid. Käkikideks võtta 200 g hakitud vasikaliha, 1 spl. võid, 3—4 spl. riivsaia, 1 muna, 2 spl. koort, soola, peent pipart.

Kondid pesta, raiuda tükikideks ning panna keema külma veega. Kui vaht on tõusnud, siis korjata see ära ning lisada juurde paras jagu soola ja puhastatud supijuured. Seejärel lasta umbes 2 tundi kaane all keeda. Leem kurnata läbi ja lisada juurde peenekslõigatud kartulid, ning kui viimased on peaaegu pehmeks keenud, siis ka lihapallid. Supile lisandatakse enne laualeandmist peenendatud petersellilehti ja 2—3 spl. hapukoort.

Lihapallid valmistatakse antud ainetest järgmiselt: hakk-
lihale lisandatakse riivsaia, koor, muna, soola ja pipart maitse järgi ning segatakse läbi. Veeretatakse väikesed pallikesed jahus ning keedetakse kiiresti.

AHJUS KÜPSETATUD LATIKAS

1 1/2—2 kg latikaid soomitseda, sisikond välja võtta ning pesta. Kala riputada seest ning pealt soolaga ja seejärel veel mõlemalt poolt riivsaia. Kala sisse panna kooritud sibul ning tükike võid. Pannil pruunistada võid või rasva, siis asetada kala pannile, pannes kalale peale võitükikesi, ja lükata ahju. Kui kala on pruunistunud, valada juurde 1 kl. keeva vett ning kasta kala vahetevahel, et see ära ei kuivaks.

Kui kala on küps, tõsta vaagnale. Kaste anda eri nõus kas samuti või lisada juurde veidi jahu ja hapukoort ning keeta läbi. Süüa keedetud või ahjukartulitega. Sellisel küpsetatud kala on väga maitsev ka külmalt.

SUITSURÄIMED HAPUKOORES

A i n e d: 20—30 suitsuräime, 1 kl. head hapukoort, 2 kõvakskeedetud muna, 1 tl. sinepit, 1/2 tl. suhkrut ja soola.

Räimed puhastada nahast ja luudest ning tükeldada kaussikesse. Koossegu segada maitseained ja hästi peenekshakitud munad ning valada üle puhastatud räimede. Süüa hommiku- või õhtusöögina võileivaga.

Esto populaarsemad salatid:

*konservitud puravikud, riisikad,
pohlakeedis, kreegisalat*

Müügil:

*„Lihatsentraalides“
ja toiduainetekauplusis*

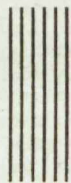

KÕRGEVÄÄRTUSLIKKE
KOI- JA VALGUSKINDLAID
**VAIBA- JA
KÄSITÖÖLÕNGU**

PAKUB TEILE SOODSALT
KEILA
VILLAKETRAMIS- & KUDUMISTÖÖSTUS
TALLINN, SOO T. 27. TEL. 461-01, 438-35.

Müügikohad TALLINNAS: F-a „Vaip-Lõng“, Vene 13 tel. 421-20. F-a J. Veinberg, V. Karja 12. F-a G. Hendrikson, V. Karja 6. F-a „Moodne Käsitöö“, Rataskaevu 2. Pudukauplus, Tõnismägi 3. TARTUS: F-a Vennad Lepp, Kaubahoo 2. VÖRUS: F-a S. Judeikin & Pojad, Jüri tn. 16. PÕLTSAMAAL: F-a Karl Jürman. KURESSAARES: F-a H. Schwalbach.

Algupärased kavandid ja nõuanne värvide suhtes:
F-a „VAIP-LÕNG“, TALLINNAS, VENE 13. TEL. 421-20.

JUMALAGA, TALV!

Nii ütleme endamisi, kui meie heleda kevadepäikese käes vaatleme uurivalt oma talvrõivaid. Enamiku esemete kohta ütleme südamliku tooniga: „Nägemiseni järgmisel talvel!“

Kõike villast vaatleme me respektiküllase armastusega. Meie rõõmustume pehmest, kohevast ja liibuvast materjalist, mida annavad meile lambakesed.

Peale inimeste leidub veel olevusi, kel on eriline armastus villase vastu... koid!

Selle kardetava armastuse eest peame kaitsma hoolikalt oma villaseid esemeid, muidu leiame külma aastaaja tagasitulekul eest ainult jäänused. Seesama on maksev ka nahk-asjade kohta, milledele koid teevad veel suuremat kahju.

Esimene ja tähtsaim vahend selles võitluses on puhtus. Ühtki kalevist rõivatükki ei tohi puhastamatult ära panna. Kleite, kostüüme, mantleid ja spordiesemeid, millised on valmistatud villainetest, tuleb harjata ja kõikidest plekkidest puhastada. Kui vaja, hõõruda neid leige salmiaagiveega. Lühidalt ja hästi: nad peab asetama sellisesse olukorda, et seal küljes pole enam tolmu, mustust, rasva ega higi.

Siis riputame esemed viivuks veel puhtasse, värskesse kevadeõhku, enne kui laseme neil asuda „suveunne“.

Kõiki kootud ja heegeldatud asju tuleb pesta. Selleks ot-sime ühe sooja, päikesepaistelise päeva, millele pühendame selle tähtsa toimingut.

Võib-olla oleme enamiku neist džemperitest, vestidest, mütsikestest, sokikestest, sallidest — ja isegi kleite paljudel virkadel tundidel ise valmistanud ja kaitseme neid seepärast veel enam.

Neli asja on tarvilikud: pesunõu, milles on palju ruumi surumiseks ja õrnaks sõtkumiseks, palju ja head seepi, mis annab tihedat vahtu, küllalt sooja vett nii pesemiseks kui ka uhtmiseks ja rikkalikult puhtaid froteerrätte niiskuse imemiseks.

Pestes villaseid esemeid, peab toimima õrnalt: kõigepealt hoiduda hõõrumisest ja kõvast sõtkumisest, kuna see teeb villa vildiseks. Mitte muskliljoud, vaid seep peab selle töö tegema.

Suurele lauale tuleb asetada puhas vana lina ja joonistada sellele kootud asjade, mida pesta kavatakse, piirjooned, et esemetele saaks pärast pesu anda kuivamiseks jälle õige vorm. Siis valmistatakse eeskirja järgi leelis heast pesemisevahendist või seebileelis, milleks kasutatakse kolm korda niipalju seepi kui tavalisele pesule. Vill on ju „seebineelaja“, peale selle peab villase pesu juures seep asendama ka hõõrumist. Ühtlasi teeb rikkalik seebivaht villa pehmeks. Seebilehusesse, mis peab käesoojune olema, pannakse üks või kaks esef, milliseid lastakse end tublisti täis imeda. Seda aga ainult mõned minutid!

Seebileelis surutakse käega kergelt läbi villaste esemete. Väga mustad asjad vajavad mõnikord veel teist, värskest valmistatud seebivett. Üldse peab pesuvett otsekohe uuendama, niipea kui see on mustaks saanud. Sest mustas vees, ükskõik kui seebine see ka ei oleks, ei saa midagi puhtaks. Pesemisele järgneb kahekordne loputamine, niisamuti leige veega. Mitmevärviliste esemete juurde lisandatakse veel äädikat, et takistada värvide kokkuvalgumist.

Loputatud esemed tõstetakse ettevaatlikult kahe käega veest, et nad ei veniks, rullitakse froteerrätide sisse, et kõrvaldada märga, ja laotatakse lõpuks linalle. Seejuures seatakse hoolikalt eset, kuni ta täpselt sobib enne joonistatud mustri piiridesse. Soe, kergelt liikuv kevadetuul hoolitseb kujvamise eest.

Nahkasju tuleb hästi kloppida teiselt poolt ja tolmu vastava tolmuimeja seadeldisega välja tõmmata. Soojendatud sitke savi on heaks puhastusvahendiks heledale nahale. Valged nahad, eriti hermeliin, tuleb sisse mässida tumedatesse rätidesse, et nad ei muutuks kollaseks.

Hea koide hävitamisvahend paigutatakse kotikeses või sokikeses jaotatult väiksemate nahatükkide vahele, enne kui need pakitakse puhtasse, ajalehpaberiga vooderdatud kastidesse, millised peavad evima hästisulguvat kaant. Kogu kaaneäär kleebitakse hiljem hoolikalt paberiribadega, nii et ei jääks pisimatki lünka, millest koi võiks sisse pääseda. Ka tsellofaan kotikesed takistavad koide juurdepääsu.

Täpselt selsamal viisil valmistatakse ette ka väikesi villaseid esemeid, nagu kindaid, sukki, sülle jne. Suured esemed, olgu nad siis nahast või villast, riputatakse kõige otstarbekamalt eriti selleks otstarbeks määratud kappi. Kappi tuleb enne pesta veega, millele on lisandatud formaldehüdi, seejärel kapp lahti hoides jälle ära kuivatada ja siis vedela koivahendiga piserdada. Valmis pandud rõivad riputatakse puule, kusjuu-

Meie kõikjaltuntud Schwarzkopf-Schaumpon „Ekstra-Mahe“ ja „Ekstra-Blond“i“ läbikäigu pideva tõusu tõttu on meil võimalik selle hinna pakilt 55 s. pealt 45 s. alandada.

See olgu Teile põhjuseks nüüdsest peale samuti moodsale seebita ning leeliseta juustehoolele üle minna. „Ekstra-Mahe“ igale juuksele. Blondiinid võtku erisorti „Ekstra-Blond“.

Schwarzkopf „Ekstra-Mahe“ ja „Ekstra-Blond“ on saadaval ka vedelikuna pudelites à Kr. —75, 1.80 ja 3.—.

SCHWARZKOPF SCHAUMPON — Ekstra

LABORATOORIUM S. SCHNEIDER, TALLINN, TATARI 1.

res kõikidesse taskutesse ja voodri vahele pannakse kotikesed koipulbriga. Või jälle asetatakse esemed nendesse suurtesse koikindlast paberist valmistatud kottidesse, mis nii tihedasti sulguvad, et ükski koi ei leia juurdepääsu. Rõivad on selles kaitstud ka tolmu vastu.

Et kapiüksed peavad hästi sulguma ja olema igasuguste pragudeta, on endastmõistetav. Enne kui meie kleidid ära paneme, harutame juba puhastamise juures kõik heledad ilustised ära, et kasutada neid järgmisel tarvituselevõtmisel uuesti puhastatult, ja kui vaja, moderniseeritult. Talvkübarate eest tuleb niisamuti hoolitseda kui teiste esemete eest. Kaunistised, eriti säärased, mis kergesti muljuvad, võetakse ära, et neid eraldatult värskendada ja alal hoida. Puhastatud kübarad võib üksteisele pealepandult hulgaliselt ühte kartongi paigutada, et ruumi säilitada.

Kingad, mida suvel ei kasutata, nõuavad niisamuti asjakohast hoolitsemist. Suusa- või teisi spordikingi puhastatakse enne hoolikalt viksi ja rasvaga, et neid siis soojendatud erirasvaga uuesti prepeareerida. Nahk vajab „toitu“ ja peab sellest tagavarast suve läbi elama. Sobivale liistule asetamine pole mitte vähema tähtsusega.

Lameest ja brokaadist kleite ja üldse kõiki kudesid, mis sisaldavad metallniite, tuleb paigutada tumedaisse kattedesse: must või sinine on sobivaimad kaitsevärvid. Kui neid ei kasutata, leiame jällenägemisel eest tuhmiks ja mustaks muutunud esemed, milliseid meie kahjuks ei saa läikivaks hõõruda nagu oksüdeeritud hõbedatki. Kuld- ja hõbekingad ning õhtukotid mähitakse selsamal põhjusel musta siidpaberisse.

Teie küsite — meie vastame

Tellija Virumaalt.

1) Lastepilte avaldatakse sissetuleku järjekorras. Et pilte on toimetusse kogunenud väga palju, võtab aega, enne kui Teie järjekord saabub.

2) 1937. a. ja 1938. a. numbreid on kõiki toimetusest saada. Kui saadate numbri hinna, siis saadetakse Teile number postikuludeta koju kätte.

3) Tikitud kleite ja pluuse avaldame aprillikuu numbris. Iga vöökirja võib tikkida ainult ühe värviga.

Pluusi materjaliks sobib küll ka siid, kui teete stiliseeritud rahvuspluusi. Algupärase rahvusrõiva pluusi materjaliks võib olla ainult peen linane materjal.

E. P. Tallinnast.

Vastusena Teile ja paljudele teistele teatame, et ajakirja talitus ei jäta ühelegi tellijale ajakirja saatmata. Ajakirjad saadetakse kõigile tellijatele korralikult ühekorruga välja. Kui aga juhtub, et mõni tellija ajakirja siiski kätte ei saa, siis ei olene see mitte ajakirja talitusest, vaid kas halbadest postioludest või võõraste isikute poolt postkastidest ajakirja äravõtmisest, milliseid juhtumeid on ette tulnud.

Ajakirja mittedaamisel palume sellest alati kohe teatada, soovitav on märkida juurde ka tellija number.

Irene Viljandist.

Kuivõrd Teie süda ja kops on nõrgad, see laske kindlaks teha arstil, kes siis ühtlasi nõu annab ka abiellumise suhtes. Nõrga südame puhul on sünnitamine teatud määral hädaohtlik. Lugeja Tallinnast.

1) Silmaaluste kottide puhul laske arstil kindlaks teha Teie neerude tervislik seisund.

2) Tikitud ese tuleks üleni puhastada bensiniis või pesta seebivahus ja loputada.

Tellijaja G.

Rindade algkuju on võimalik säilitada, kui iga kord pärast imetamist hoiate rinnad mõne rätiku või vastava rinnahoidja abil ülal.

Lugeja Tallinnast.

Teil esineva menstruaatsiooni-häire põhjust soovime naistehaiguste arstil lasta kindlaks teha.

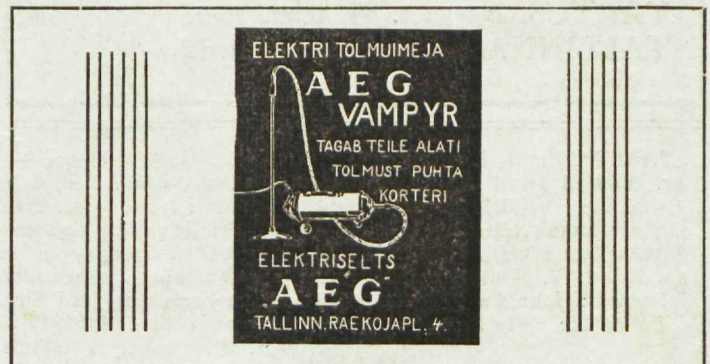
Soovitan rikkalikus valikus igas värvis

vaiba- ja käsitöölonga:

näit. „Ekstra“ vaiba-, inglise, perlè-, mattgarn- ja loelõngu jne.

P.S. Mitmesuguseid kleidikaunistisi, pitsriiet jne. jne.

AUGUST LAAS, Antslas.

Alma L.

1) Munasarjade haigus võib olla sigivõimetuse põhjuseks. Ravi suhtes pöörduda naistehaiguste arsti poole.

2) Tehke sääraseid võimlemisharjutusi, mis panevad jala- lihased tööle.

„Mareti“ tellija.

Pöörduge mõne sisehaiguste arsti poole, kes teeb kindlaks kaetud keele ja halva suulõhna põhjuse. Mainitud nähud on sageli tingitud teatud mao- ja sooltehaigusest. Halba lõhna saab suust kaotada, loputades suud 3% vesinikülilhapendiga või nõrgalt heleroosa mangaanhapukaaliumi-lahusega.

Tellijaja Loksalt.

Iga liiki südamehaiguse puhul on soovitatav hoiduda rasket kehalisest tööst. Palderjani võib tarvitada. Vastava ravi saab määrata ainult arst.

Lugeja Narvas.

Palume Teid pöörduda kirjalikult Tartu Ülikooli Ortopeedilise Polikliiniku poole, kust saate soovitud vastused.

Tellijaja 18.

Leerikleidi materjaliks sobib ikkagi kõige paremini valge siid, kusjuures tegumood olgu võimalikult lihtne.

Küsiija Tartust.

Rõivastusesemeid imikule avaldame aprillikuu numbris.

Lugeja Sõõrikelt.

Sellised padjad ei ole praegu moes, mistõttu pole võimalik neid ka avaldada.

Lugeja Inge.

Raseduse ajal pole keelatud elektrilokkide tegemine.

Oma tööstuse saadustest soovitame rikkalikus ja maitsekas valikus käsitsikootud

mööbliriideid, ukse- ja aknaeesriideid

IGAS VÄRVIS

vaiba- ja käsitöölõnga

Ostetakse maalamba villu.

Džuidiriidet lõngadele vastava ruudustikuga. Kraasimise, korrutamise- ning riide värvimise, vanutuse- ja pressimise-tööd tehakse kiiresti ja korralikult võistlemata headuses.

HEAD KODUMAA VILLAST RIIET

kõrge kvaliteedis

MEIE LÕNGADE MÜÜGIKOHAD: VÖRUS, Kreutzwaldi tän. 50, A. Pihlak; VILJANDIS, Lossi tän. 16, M. Labi; PÄRNUS, Kalevi tän. 41, H. Reimann; PAIDES L. Rästas, tel. 107; PETSERIS S. Martsen; TALLINNAS, Lühijalg 6, K. Saarse; RAKVERES, Tallinna t. 20, S. Haukka; RAKVERES, Lai tän. 13, firma „Käsitöö“; NARVAS, Joala t. 26, E. Stern; VALGAS, Kesk tän. 11, firma „Amro“; TURIL A. Rumvolt; PÕLTSAMAAL, Jõgeva tän. 10, A. Supp; KARKSI-NUIAS Reile; TAPAL, Pikk tän. 12, A. Valsiner.

Villa- ja värvimistööstus „EKSTRA“

A. TRÄSS

TARTUS, Narva t. 49, telef. 10-07
TALLINNAS, S. Tartu mnt. nr. 12

kaitseb Teid

TEDRESAN

KREEM

tedretähtede vastu!

A/S. PROVIISOR JULIUS LILL

Üks küsiija.

1) Monogrammi avaldame järjekorras.

2) Jalgade veresoonte laienemise puhul pöörduge sisehaiguste arsti poole.

Lugeja Nõmmelt.

Nägus muster köögigarnituurile on ilmunud „Maretis“ nr. 6 — 1938. a. Tikitud äärised riulitele pole praegu üldse moes. „Mareti“ lugeja.

1) Suurätid võite ääristada piluga. Nurka tikkida valgetikandis mõni lina muustris esinev väike motiiv.

2) Kulunud käekoti võib lasta peennaha-tööstuses või käekoti-äris üle värvida.

3) Teatud ajal võib. Pikemalt seda küsimust siin käsitleda ei saa.

Käesolevaga juhime romaanilugejate tähelepanu sellele, et 1938. a. jooksul ilmus „MARETIS“ Toomas Meriheina varjunime all ühe meie keskpõlve kirjaniku romaan

„KASTANIÕIS“

Varjunimi oli mõeldud selleks, et võimaldada „Mareti“ lugejatele huvitavat kirjanduslikku peamurdmist: otsustada romaani sisu, stiili ning muude omaduste järgi, kuidas on autori õige nimi. Selleks ilmub aprillikuu numbris sellekohane kupong.

Alatine tellija.

Rindasid ei saa võimlemisharjutustega vähendada. Siin aitab ainult operatsioon.

Tellijaja 11798.

Katsuge puhastada bensiinisse kastetud puhta lapiga, hõõrudes määratud kohti. Diivanikatte võiksite valmistada mustri-riisest kretongist, mis on kergestipestav ning küllalt nägus. Väga moodsad on telgedelkootud katted.

Lia.

Võiksite pöörduda Tallinnas dr. Krause poole.

Aastatellijaja.

Tartu Naisühingu Kutsekool ei tööta aasta läbi, vaid septembrikuust juunikuuni, nagu kõik teised koolid. Kool asub Tartus, Kaluri tn. 12. Kooli juures ei ole internaati.

Lugeja Orgmetsast.

Õökapiile sobib kas heegeldatud, filee- või tikitud linake.

J. M.

Zorzetist kleidi tikkimiseks võite tarvitada ka villast lõnga, kuid lõng peab olema hästi peenikene ja niisugune, mis õmblemisel karvaseks ei lähe. Mustal näib kõige efeksemana valge tikand.

Tellijaja A.

Kandke healõikelist laia sukahoidjat, muud abinõu ei ole.

„MARET“ ilmub kord kuus ühes mustri- ja lõikelehega. — Tellimishinnad: Sisemaale aastas kr. 3.50, 6 kuud kr. 1.80, 3 kuud kr. 0.90. Välismaale aastas kr. 5.50, 6 kuud kr. 3.—, 3 kuud kr. 1.50. Kuulutuste hinnad: 1 mm üle lehekülje laiuse 80 senti. Kaantel: I kaane seesmine külj kr. 120.—, viimase kaane seesmine külj kr. 100.—, viimase kaane välimine külj kr. 150.—. 1/1 lehekülje sisuosas kr. 200.—, 1/2 lehekülje kr. 100.— jne. Kuulutajatele võimaldatakse koha valik ainult võimaluste piires. Vasesügav- ja mitmevärvitrükis lehekülgedel kuulutus ei avaldata. — Väljandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Vastutav- ja peatoimetaja: R. Puusepp. Käsitöö-, moe- ja majapidamise-osakonna toimetaja: Linda Puusepp. Keeleline korrektor: Eti Sirg. — Toimetus, talitus, trüki- ja köitekoda: Tartus, Ülikooli 25; telefonid: kontor, trükikoda ja ärijuht 15-20, peatoimetaja ja trükikoda 19-75; pk. 22. Posti jooksev arve nr. 2201. Sissemakse ja tellimisi võetakse vastu igas postiasutises.

Igal eksemplaril lisana kaasas 16 lk. romaani „Kuhu jäi läinud aasta lumi?“.

„Mareti“ trükk, Tartus, 22. märtsil 1939. a.

Märtsis jõuab müügile suure ja huvitava eelkevade - numbrina

VALLATU MAGASIN nr. 10

- „VALLATU MAGASIN“ on ainulaadselt toimetatud ajakiri Eestis
- „VALLATU MAGASIN“ on parimaks ajaviiteks matkadel
- „VALLATU MAGASIN“ on pikadel ja igavatel õhtutel meeldivaks sõbraks
- „VALLATU MAGASINI“ iga number sisaldab 112 lk., neist hulk vasesügav- ja klišeetrükis
- Tekstis hulk filminäitlejate kunstipäraseid pilte

Hind
ainult 50 senti

Müügil kõigis
ajalehe - müügi-
kohtades üle
riigi

Valitud, põnev sisu ja head pildid on „Vallatu Magasini“ hüüdlauseks

50 SENDINE ROMAAN

„50-SENDINE ROMAAN“

on odav rahvaraamatu-seeria, mida ilmub 12 numbrit aastas. (Iga kuu üks romaan.) Tellimishind aastas kr. 5.50, poolaastas kr. 2.80, kolm kuud kr. 1.40. Tellimised välismaale, välja arvatud Läti ja Leedu, 50% kallimad.

„50-SENDISE ROMAANI“ ülesandeks on tutvustada eesti lugejaskonda maailmakirjanduse parimate, v a n i - mate kui ka kõige uuemate ilukirjanduslike teoste näol.

„50-SENDISES ROMAANIS“ peegeldub rahvaste ja aegade elu haaramate, jõulisemate ja põnevamate ilukirjanduslike teoste näol.

„50-SENDISESSE ROMAANI“ on koondatud mitmekülgseid ilukirjand. väärtteoseid, et pakkuda lugejatele suurt vaheldust ja igale maitsele vastavat lugemisvara. Nii leidub siin vaheldumisi häid armastus-, seiklus-, kriminaal-, sõja-, matka-, mere- ja maaelu ning linnaelu kirjeldavaid romaane.

„50-SENDINE ROMAAN“ tahab kõiki neid romaane oma lugejale pakkuda odavalt ja nägusalt.

1939. a. ilmuvad „50-sendise romaani“ sarjas järgm. romaanid:

- Ivan Turgenev: Rudin ● Thea von Harbou: India hauasammast ●
- Gerhart Hauptmann: Fantoom ● Leo Tolstoi: Kreutzeri sonaat ●
- Fred Andreas: Armastuseta laev ● W. von Hollander: Önn vaikes majas ●
- Theodor Fontane: Abielurikkuja ● Gustaf af Geijerstäm: Naise võim ●
- H. G. Kernmayr: Magdalena suur vale ● Hermann Bang: Tine ●
- Herbert Jacques: Sadam ● O. E. Kiesel: Irene saatus

„50-SENDISEST ROMAANIST“ ON JUBA ILMUNUD JA MUUGIL:

W. von Hollander: ÖNN VAIKSES MAJAS

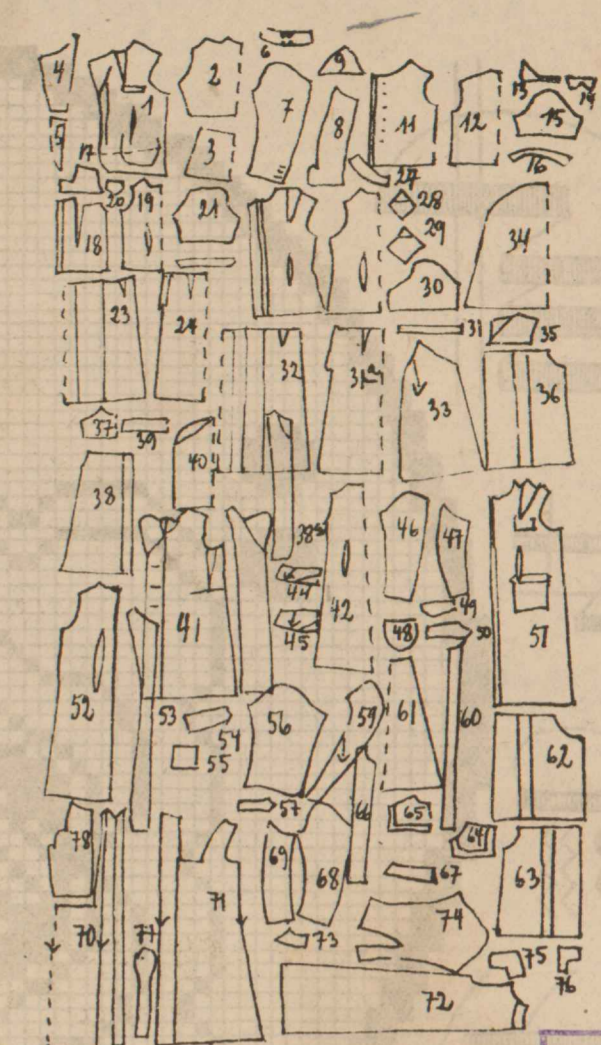
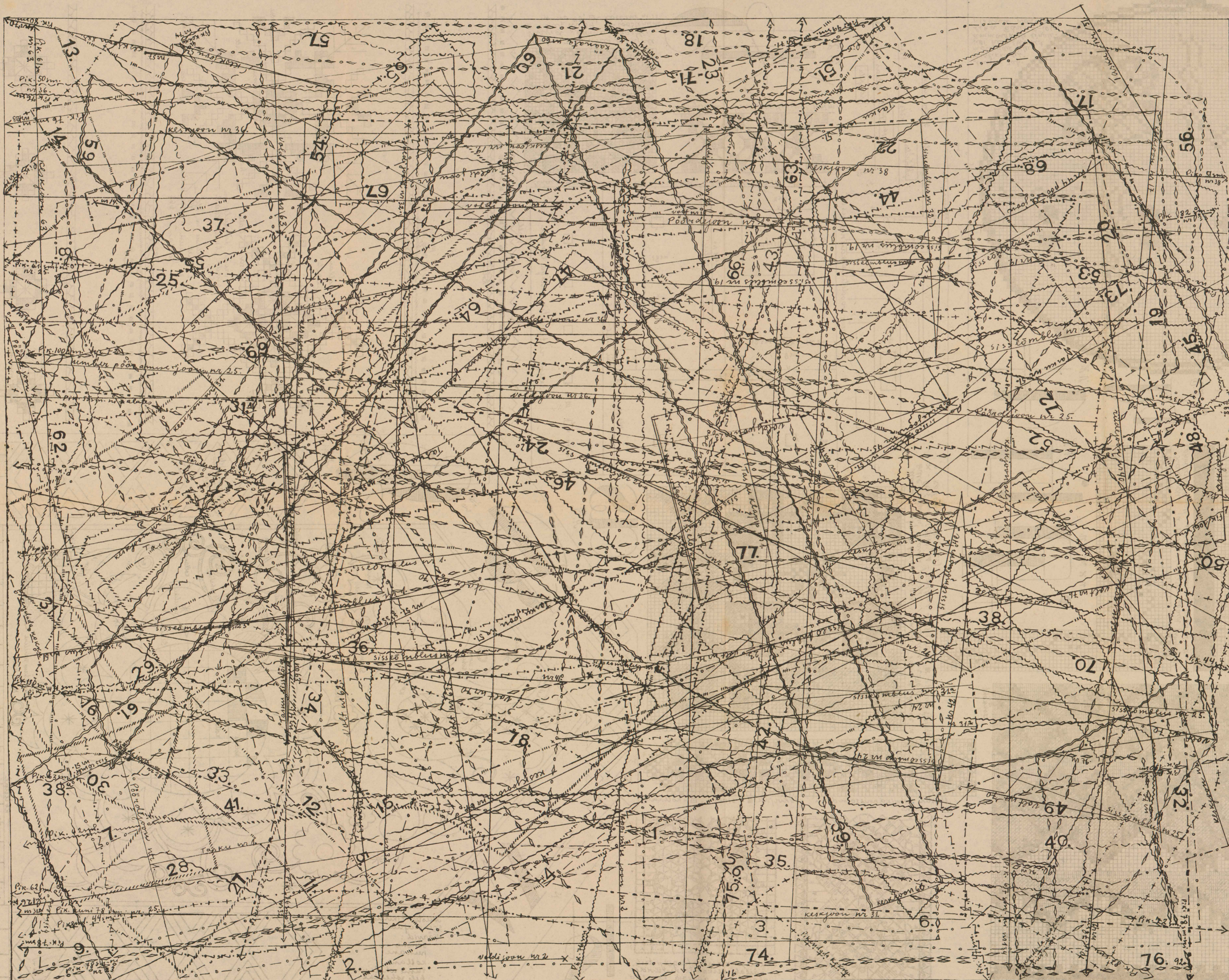
Thea von Harbou: INDIA HAUASAMMAS

Ilmub lähematel päevadel: Leo Tolstoi: KREUTZERI SONAAT

Aprillis ilmub: Theodor Fontane: ABIELURIKKUJA

Naiste ja kodude kuukirja „Maretiga“ koos tellides maksab „50-sendine romaan“ 1 aastaks kr. 5.—, poolaastaks kr. 2.50.

„50-SENDISE ROMAANI“ üksiknumbrid on müügil kõigis neis müügikohtades, kus magasin-ajakiri „VALLATU MAGASIN“

Maret ESTI RAHVUS-RAAMATUKOGU

Naiste ja kodude kuukiri.
MÄRTSIKU MUSTRI- JA LÖIKE-
LEHT 1939. A.

Löige I.
Moefoto. Ruuduline sportlik jakk, rinnamõõt 100 sm.

1. esitükk
2. selg
3. seljasoos
4. 5. revüüriosaad
6. krae
7. 8. varrukas
9. tasku
10. tasku 18x16 sm

Löige II.
Moefoto. Püksid, rinnamõõt 92 sm.

11. esitükk
12. selg
13. krae
14. soos
15. varrukas
16. manset

Löige III.
Moefoto. Kleit, rinnamõõt 90 sm.

17. esipasse
18. esitükk
19. selg
20. garnituur
21. varrukas
22. manset
23. seeliku esilaid
24. seeliku tagalaid

Löige IV.
Moefoto. Kleit ja kepp, rinnamõõt 92 sm.

25. esitükk
26. selg
27. krae
28. rinnastaku
29. küljestaku
30. varrukas
31. manset
- 31-a. seeliku tagalaid
32. seeliku esilaid
33. keebi esitükk
34. keebi selg

Löige V.
Mantel 4-6-a. tütarlapsele, nr. 115.

35. esipasse
36. esilaid
37. seljapasse
38. selg
- 38-a. revüür
39. krae
40. varrukas

Löige VI.
Mantel 10-11-a. poisile, nr. 116.

41. esitükk
42. selg
43. revüür
44. krae alumine pool (vilturiidest)
45. krae peamine pool (lõnga siht õige)
46. 7. varrukas
48. tasku (4x lõigata)
49. taskuklapp
50. põõn

Löige VII.
Töökiit, rinnamõõt 90 sm, nr. 124.

51. esitükk
52. selg
53. revüür
54. krae
55. tasku
56. varrukas
57. manset
58. vöö 68 sm/4 sm

Löige VIII.
Pööl, rinnamõõt 88 sm, nr. 127.

59. ülemine osa
60. vöö
61. põllesosa

Löige IX.
Jakk, rinnamõõt 96 sm, nr. 128.

62. esitükk
63. selg
64. esipasse
65. seljapasse
66. revüür
67. krae
- 68, 69. varrukas

Löige X.
Kleit, rinnamõõt 108 sm.

70. esilaid
71. külglaid
72. selg
73. kaenlaalant seljapool
74. varrukas
- 75, 76. mansetiosaad
77. vöö
78. vest

- Mustritel el asuvad:
1. Kootud lina rakendus.
  2. Kaks heegelpitsi skeemi
  3. Kootud padja muster.
  4. Riispitsi padja muster.
  5. Kohvikannuseenda ja lina muster.
  6. Riispitsi lina skeem ja muster.
  7. Voodilina skeem ja piljoonis.
  8. Valba muster.
  9. Umarmarguse filce- või heegellina muster.
  10. Monogramme.

